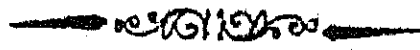


சிவமயம்.

மீருகேந்தர்

சவ்யாக்யாதம்.



ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியா ரவர்களால்

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சிவஞானபோத யந்த்ரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.



(காபிரைட்) என்னும் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது.

விரோதிநா மாசியர்

உ
சிவமயம்.

ம்ருகேந்திரோத்பத்தி.

—ॐ—

க—மிருகேந்தரம் என்பது சிம்ஹரூபமாய் நின்
நுணர்த்தியதோர் உபாகமம். (மிருகேந்தரம்—சிம்
ஹம்.)

உ—இது சைவமூலாகம மிருபத்தெட்டினுள் கா
மிகத்தின் வழியாய்ச் சிவபேதமான ப்ரணவர் பரம்ப
ரையி லுபதேசிக்கப்பெற்ற நரசிம்ம மூர்த்தியால் இந்
திரனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது.

* காமிகம்-கக- நந-பக்கங்களிற் காண்க.

ந.—ம்ருகரூபமாயிருந்து இந்திரனுக் குபதேசித்
ததெனினுமாம்.

சு—இதனைப் பதரிகா ஸ்ரமவாசிகள் பரத்வாஜருஷி
யை முன்னிட்டுத் தேவேந்திரனை ப்ரஸ்னைசெய்வித்து
அவரால் உத்தர மளிக்கப்பெற்றதோர் சிவஞானபோ
தமாய்ப் பின் அவர்களின் சந்தான பரம்பரையா யதுக்
ரஹித்து வந்தனர். (பதரி - இலந்தை.)

ரு—இதில் முதலாவது ஞானபாதம், இரண்டாவ
து க்ரியாபாதம், மூன்றாவது யோகபாதம், நான்காவது
சரியாபாதமாகக் கூறப்பட்டது. (இவ்வா றுரைப்பது
சைவாகமமுணர்ந்தோர் சாம்ப்ரதாயமாக அவ்வவ்வாக
மங்களிற் கண்டுணர்க.)

உ
சிவமயம்.

ம்ருகேந்திரோத்பத்தி.

—ॐ—

க—மிருகேந்திரம் என்பது சிம்ஹரூபமாய் நின்
நுணர்த்தியதோர் உபாகமம். (மிருகேந்திரம்—சிம்
ஹம்.)

உ—இது சைவமூலாகம மிருபத்தெட்டினுள் கா
மிகத்தின் வழியாய்ச் சிவபேதமான ப்ரணவர் பரம்ப
ரையி லுபதேசிக்கப்பெற்ற நரசிம்ம மூர்த்தியால் இந்
திரனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது.

* காமிகம்-கக- நந-பக்கங்களிற் காண்க.

ந.—ம்ருகரூபமாயிருந்து இந்திரனுக் குபதேசித்
ததெனினுமாம்.

ச—இதனைப் பதரிகா ஸ்ரமவாசிகள் பரத்வாஜருஷி
யை முன்னிட்டுத் தேவேந்திரனை ப்ரஸ்னைசெய்வித்து
அவரால் உத்தர மளிக்கப்பெற்றதோர் சிவஞானபோ
தமாய்ப் பின் அவர்களின் சந்தான பரம்பரையா யநுக்
ரஹித்து வந்தனர். (பதரி - இலந்தை.)

ரு—இதில் முதலாவது ஞானபாதம், இரண்டாவ
து க்ரியாபாதம், மூன்றாவது யோகபாதம், நான்காவது
சரியாபாதமாகக் கூறப்பட்டது. (இவ்வா றுரைப்பது
சைவாகமமுணர்ந்தோர் சரம்ப்ரதாயமாக அவ்வவ்வாக
மங்களிற் கண்டுணர்க.)

இந்நூலின் பயன் முதலியன :—

சு—அம் ம்ருகேந்தரத்துள் முதலாவது (வித்யா பாதம்) ஞானபாதம், உபோத்காதத்தை யுள்ளிட்டுப் பதின்மூன்று ப்ரகாண மடங்கியுள்ளது. காமிகாமத்தி லாங்காங்கு விவகரித்திருக்கும் ஞானார்த்தங்களைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளது. ஏனைய ஞானநூல்களுக் கெட்டுத்துக்காட்டும் ப்ரமாண நூல்.


எ—இந்நூலிற்குச் சமஸ்கிருத வ்ருத்தியுரை யியற்றியவர் சங்கரகண்டர் பெளத்திரர், பட்டவித்யாகண்டர் புத்ரர், பட்டநாராயண கண்டொன்னும் பெயருடையவர். இவர் இந்நூற்கன்றி யேனைய சிவாகமங்களிற் சிலவற்றிற்கு முரையியற்றி யிருக்கின்றனர்.

அ—இந்நூல்போன்ற அரிய பெரிய விவருரை வடநூற் பயின்றோர்க்கன்றித் தமிழ்ப்பாஷா வல்லவர்க ளிற் சைவ சமயாசாரம் பூண்டொழுகு வோர்க்கும் பயன்படுமாறு தமிழ் மொழிபெயர்ப் பச்சிடப்பட்டது. இந்நூலின்கருத்தே அருணந்தி சிவாசாரியர் ரௌரவாகம சிவஞானபோத சூத்திரத்திற்கு ஏது திருஷ்டாந்தமாக வெட்டுத்துக்காட்டிச் சிவஞானசித்தியி லமைத்திருப்பதை உரையாசிரியர் சிவாக்ரயோகிகள் முதலியோர் ஆங்காங்கு குறிப்பித் திருப்பதையும் சிவஞானபோகிகள் சிவஞானபோத த்ரவிட பாஷ்யத்திற் குறிப்பித்திருப்பதையும் வாசித்துங் கேட்டுந் தெளிக.

சு—இவ்வியந்தரசாலை மேற்கொண்ட சிவஞான

போதத்தை மிக் கவாவினோர்க்கு அச்சிவஞான மேலு
மேலு மபிவிருத்தியாம் பொருட்டு இதுபோன்ற நூல்
களை அச்சிட்டு வருகின்றேன். இதனைப் பெற்று வாசி
ப்போர் மேலு மேலு மஞ்ஞான வழிப்படாது மெய்ஞ்
ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்தலே யாமடையும்
பெரும்பயன், ஆதலால் அன்பர்கள் யாவரும் நன்குப
யின்று அன்புமிசுந்து சிவஞானம் பெற்று வாழ்தல்
வேண்டும். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

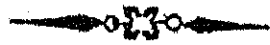
இங்ஙனம்

 கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

ப்ராதி யுபகரித்தோர்



ஸ்ரீமத் - வடலூர் - பார்வதிபுரம்,

சபாபதி சிவாசாரியர் - அவர்கள்,

ம - ஈ-ஸ்ரீ, திருவொற்றியூர்-சுப்ராபதேசிகர் அவர்கள்,

சிவபத நீழலுற்றுச் சைவகுல தீபகர்களாய் வா
ழ்க! வாழ்க!!

ம்ருகேந்தரம் வித்யாபாத விஷயதீபிகை.



பக்கம் - ஸ்லோகம்.

க—உபோத்காத ப்ரகரணம் :—

இதில் இந்நூல் தோற்றிய
முறைமை கூறுகின்றது.

க உச

உ-பரமோக்ஷநிராஸ ப்ரகரணம் :—

இதில் முதல் ஸ்லோகத்தா
ற் பதிலக்ஷண மாரம்பித்து
அதனை லோகாயதாதி மத
ப்ரஸ்ஸோத்தரங்களாற் மெ
ளிவுறக் கூறுகின்றது.

கக உள,ற

ங-பதிலக்ஷணப் பரீக்ஷா ப்ரகா
ணம் :—

இதில் சத்து அசத்தின் வி
சாரணையாற் பதிப் பொரு
ளைத் தெளிவித்து அப்பதி
ப்பொருள் பஞ்சப்ரம்மஷ
டங்க சொரூப மயமாயிரு
ப்பதெனக் கூறுகின்றது.

உள ஈக,ற

ச-பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம் :—

இதில் விஞ்ஞானமய ஸ்வ
ரூபங்களான சிவ சத்திபே

தங்களை யதிஷ்டித் தியற்ற
ம் பதிஸ்வரூப சாமர்த்யங்
களைக் கூறுகின்றது.

௩௪ ௧௩

௩-பஞ்சக்ருத்ய ப்ரகரணம் :—

இதில் இரண்டாம் ப்ரகரண
முதற் சூத்திரத்திற் கூறிய
சர்வகர்த்தாவின் பஞ்சக்ரு
த்ய சாமர்த்யத்தைக் கூறு
கின்றது.

௪௦ ௧௬

௪-பசுலக்ஷண ப்ரகரணம் :—

இதில் ஆன்மாவின் சேதன
சேதன சொரூபங்களைக் கூ
றுகின்றது.

௪௮ ௧௭

௫-பாசலக்ஷண ப்ரகாரணம் :—

இதில் மாயையின்பஞ்சமல
க் கொத்துகளின் றன்மைகூ
றுகின்றது.

௫௩ ௨௩

௬-கன்மவிசார ப்ரகரணம் :—

இதில் இந்திரியாதி ஏதுவா
ல் விளையும் கன்மலக்ஷணம்
கூறுகின்றது.

௬௩ ௬

௭-மாயாப்ரகரணம் :—

இதில் மாயையின் நிலைமை
கூறுகின்றது.

௬௬ ௨௧

க0-கலாதிப்ரகரணம் :—

இதிற் கலை வித்யை முதலிய
வற்றின் ஸ்வரூபங் கூறுகி
ன்றது.

எசு

௩0

கக-ப்ரத்யய ப்ரகரணம்:—

இதில் நான்கு ப்ரத்யயவர்க்
கங்களையும் அதன் பிரிவான
முக்குண ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராணாதி வாயுக்களின் றன்
மையும் கூறுகின்றது.

அஅ

௨௭

க2-இந்திரியாதி ப்ரகரணம் :—

இதில் இந்திரிய வுத்பத்தி
யும் தைஜஸாதி ஆங்காரத்த
ன்மையும் ஆகாசாதி பஞ்ச
பூதத்தன்மையும் கூறுகின்
றது.

கப0

௩௩௨

க௩-அத்வ ப்ரகரணம் :—

இதிற் பஞ்சபூதத்தா லாகி
ய புவனாத்வாவின் விவரங்
களும் அதில் வசிக்கும் ருத்
ராதி தேவதைகளின் றன்
மைகளும் கூறுகின்றது.

ககசு

௧௧௧௩

ஆ வித்யாபாத படலம் - க௩-இ

ஸ்லோகம் சசநூத.

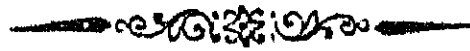
உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் கார்டீகாகமோபபேத

ம் ரு கே ந்த் ர

ச வ் ய ர க் ய ர ந ம்.



க—வது, உபோத்தாத ப்ரகாணம்.

உஜா ஜஹைஸுராவ்யாநஜோ.

ஸ்ரீ - வரஜேஸ்வர நஜஸுர து ஹரஜாஜஜிஷி
ததஃ | ஹரா ஜிஷிசுராயாதம் ஜாநம்
ஸ்ரீ—ண—த ஸ—வ—தாஃ || க

(இதன்பொருள்.)

சதாசார சம்பன்னஞான மஹாருஷிகளே! நீங்கள்
பரமேஸ்வரரை நமஸ்கரித்துப் பிறகு பரத்வாஜ மஹாரு
ஷியை நமஸ்கரித்துச் சர்வ பாபங்களையும் ஹரிக்கச்செ
ய்யும் பரமசிவத்தில் நின்றும் இந்திராக்வி வறித்தாய்
வந்து தெரிவிக்கும் இந்த ஞானஸாஸ்திரத்தைக் கேளு
ங்கள் - என்பது. (க)

நாராயணாஸ்ரஜே வ—ணே ஹரஜா
ஜாஜியோ ஜிஜாஃ | தெவ—ஸ்ரீவம் ப்ரதி
ஷ்டாவ்ய கஜேகா ஹிதஜாநஸாஃ || உ

பரிசுத்தமாகிய பதரிகாசீர்மத்தில் பரத்வாஜர் மு
கலாகிய மஹாருஷிகள் லோக பாண விங்காதி ஆதாரத்

தில் பரமசிவனை பிரதிஷ்டைசெய்து அவரிடத்திலே
யே யேகாக்ரமான சித்தமுள்ளவராய்த் தபக செய்து
கொண் டிருந்தார்கள். எ-து. (உ)

சுபுதாநு லாவிதாநு ஐகா கஜாலிதி
டிஸாயிஷ்டு | தஜாஸுஜ வடிஹஜெ ஸ
யம் தாவஸரிவஷஹுக் || ரு

பின் பொருகாலத்தில் அந்த மஹாருஷிகள் ஆகம
த்தில் மிகவும் சிரத்தை யுள்ளவர்களென் றறிந்து, தே
வேந்திரன் தான் ருஷிவேஷங்கொண்டு அவர்க ளாசீர்
மத்திற்கு வந்தார். எ - து. (ஈ)

ததஸு வபுஜிதஃ பூஷா தாஸுஸ
வஜா நநாஜிம | ஸ்ராவாஹ ஹாஜநாய
ஜஃ கிஜிமஜம் நாநவதஜுதெ || ச

பின்பு இந்திரன் அம் மஹாருஷிகளாற் பூஜிக்கப்ப
ட்டவராய் அவர்களைக் குசலப் பிரஸ்நம் செய்து விதி
விகிதமாகிய தர்மத்தை யேனநுஷ்டிக்க வில்லை யென்
று கேட்டனர். விதிவிகிதம்-யாகரதிகள். எ - து. (ஈ)

தஉளவ-நந யம்ஜி-ஸ்ராவா வி
ஹிதொஜி-ந | ஹவதா ராயநொபா
ய ஸவஸா ஹ்ஷலிஸ்யெ || ரு

அம் மஹாருஷிகள், மஹாருஷியே! நாங்கள் தபசிஸ
ல் அபிஷ்டசித்தியின் பொருட்டுச் செய்யும் இஷ்டதே

வதையாகிய பரமேஸ்வர ஆராதன ரூபமான இத்தரு
மம் விதிவிகித தர்மமே யென்று சொன்னார்கள். எ-து.

ருஷிவேஷங் கொண்டபடியால் இந்திரனை மஹ
ருஷியேயென் றழைத்தது. (ரு)

வெஜேஷி ஸஹிதாஸுளஜீ வாஹு
ரூ-ஜீஸுஜிவதா | ஸாஹிஜு கஸுணை
வஜேஷிது விஹிதஃ காலி கொவியிஃ || சு

பின்னும் ருக்கு யஜுஸு ஸாமம் அதர்வண மெ
னும் நான்கு வேதங்களிலும் ருத்ரனையே முக்ய தேவ
தையாக விகித்திருக்கின்றது. கற்பத்திலும் ருத்ரதே
வதா சாந்நித்யத்தின் பொருட்டு விதி விதிக்கப்பட்டி.
ருக்கின்றது. எ-து. (சு)

ஊதஜுகேவிவரஹாவம் ஜிஜாஸுஃ
புஹஸதுபுஹஃ | தாநாஹரிபுஜா
நவஸுஸஜாத்ரஃ ஹிஜிவதா || எ

இவ்வாறு அவர்கள் கூறியபோதிலும் அவர்களின்
மனோபாவத்தை அறியவிரும்பிய தேவேந்திரன் நகை
த்துச் சொல்லுகின்றார். உங்கட் குண்டாகிய விற்கார்ச்
சனாதி சிவபுஜையை விதிக்கும் ஞானசாஸ்திரமானது
பொய்யா யிருக்கின்றது, ஏனெனில்? அதையுண்டாக்
கின தேவதைபென்பது சப்தத்தைவிட வேயில்லாத
படியால். எ-து. (எ)

ஸுஸெ தாஸெ ய-மவசு விஸ்டே
ஸெஷ-மஜ்ஜுஷ-நஸாபு யாதிஸா
னியபுஜேத-த-கூபா டிஸாஜாஜிவசு || அ

அல்லாமலும் சப்தத்தைவிட வேறாகத் தேவதை
யுருப்பட் டிருப்பதாகச் சொன்னால் ஒகாலத்திற் பல
தேசங்களில் யாகஞ்செய்ய மவர்களிடத்திற் போய் பாக
ம் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டாது; நம்மைப்போ லுருப்ப
ட்டிருக்கிறபடியால். எ-து. (அ)

உத-நீஸ வவொவாரி வெவாந-
னொஸிநவஸஃ | ஸுகெ-ண நவா
னெஷாஃ யீஸெவ ஸாரஸெளரவாசு ||

இவ்வாறு இந்திரனாகிய சமுத்திரத்தினுடைய, தே
வதை யில்லையென்னுஞ் சொல்லாகிய அலைகளினாலே
அலைக்கப்பட்டபோதிலும், அந்த ருஷிகளினது புத்தி
யாகிய மலையானது உறுதியா யிருந்தமையால் அசைக்
கப்படவில்லை. எ-து. (க)

நஜாத-ஷெவதாஜி-தி-ரஸாஜாஜி
ஸரீரவசு | விஸிஸெஷ ஸப-ஸுஸம்பநா
ஸாதொநெ தனிடிஸ-நம் || க

நினைத்த மாத்திரத்தில் நமது சரீராதிகளை யுண்
டாக்கவுங் காக்கவு மழிக்கவும் வல்லமைபுள்ள ஸர்வ
ஞ்ஞத்வ ஸர்வ கர்த்ருத்வாதி சக்திகளினாலே நிறை

ந்த ஈஸ்வர மூர்த்தியானது, கன்மத்தினுற் பலவித சுக
துக்கமான நமது மூர்த்திகளைப்போ லொருபோது மாக
மாட்டா தாகையால்; இது திருஷ்டாந்தமாகாது. எ-து.

சுயாஸைவம் வபெந்யாயஸ்ஸவகூர் ழி
ஶுஸ்ஸவக் | நாடித வபுஸ்ஸொஹ
ஶு ஶுஸ்ஸொ நராஜதெ || கக

அல்லது இவ்விந்திராதி சப்தத்திற்குப் பொரு
ளாக வேறொரு தேவதை யில்லையென்னும் நியாயம்
கட சந்திராதி சப்தங்கட்கும் வருமாகையால் கட என்
னும் சப்தம் ஜலத்தைக் கொண்டுவரமாட்டுமோ சந்தி
ர என்னும் சப்தம் பிரகாசிக்க மாட்டுமோ. எ-து. (கக)

ஐதிவாடிநம் ஷம்மெண ஷுஸ்ஸம்ஸா
புஹ்விதாநு | ஸாஸ்ஸம்மடி டிவாஹ்
நீக்ஷுஸீதொ ஹவஹி || கஉ

இவ்வாறு விவாதப் பிரஸ்தாபத்தால் ஈஸ்வரப்
பிரசம்ஸையிலே மிகச் சந்தோஷ முள்ளவர்களாய் ஆந
ந்த பாஷ்பத்தினுற் கண்டஸ்தம்பித வாக்குள்ள அந்த
ருஷிகளைப் பார்த்துத் தேவேந்திரன் ப்ரீதி யடைந்
தான். எ-து. (கஉ)

ஶுஸ்ஸம்மடிந்யாயாஜாஸ வஜீரெவ
ஸ்ஸதகதம் | தஸ்ஸா ழிதஸ்ஸகாஸ
ஸம்மடிந்யாநம் ஶுஸ்ஸம்மடிநெ || கங

பின் பிந்திரன் வஜ்ராயுதபாணியாய் தேவசமூக
ங்களினால் ஸ்தோத்ரஞ் செய்யப்பட்டு இளஞ்சூரியனுக்
கொப்பாய்ப் பிரகாசமுள்ள தனது ரூபத்தைக் காண்பி
த்தான். எ-து. (க௬)

தெதஜுஹி யஜ-ஹி-ஸூ ஸாஜஹிஸூ
ஸ-வஹதாஃ | ஸொஸூஹி டி-ஹி தாஃ
காஜோ ஜமத-ஹி வஸொஹிபஃ || க௭

அம்மஹாருஷிக ளந்த இந்திரனை நமஸ்கரித்து ருக்
கு யஜ-ஹி சாம வேதங்களினாலே ஸ்தோத்ரஞ்செய்
தார்கள். இந்திரன் ருஷிகளைப்பார்த்து உலகத்தி லுயர்
ந்த வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொள்ளுங்களென்று கூறி
னார். எ-து. (க௭)

தெவஹி ரொ ஸிவஜாநம் ஸூ-ஹிதா
விதிஸொஸூ ஹிஸூ | கிந்தெகொஸூ-ஹி
ஷா நிவிஹ ஸ்ரோதுஸஜிதஃ || க௮

அவர்கள் சிவஞான சாஸ்திரத்தை வரித்துக்கொ
ண்டார்கள். யாவரும் கேளுங்கள், ஆனால் யாவர்க்கும் ச
மாதானப்பட்டவரா யொருவர் பிரம்மனை செய்யவேண்
டுமென்றார். எ-து. (க௮)

கூயதெஷாம் ஹாஜாஜோ ஹவாநம்
ணீரஹ-ஹி | வாஹிபு-ஹி || வபு-ஹி நூ
யதஸ-ஹிவ-ஹி || க௯

பின்பு அவர்கட்குத் தலைவராய் பண்டிதராய் வொ
சாலகரா யிருக்கின்ற பரத்வாஜ மகாருஷி இந்திரனை நி
யாயமாகப் பிரஸ்னைசெய்கிறார். எ-து. (கௌ)

கய ஸ்ரீஹஸூராஜெத ஞாமதஞ்ஜாநஸு
தஜே | கினுனெ தவிஸஸூவாபு நிஜே
ஜெ ஹவா நிஜெ || கௌ

நிஷ்கள சிவனிடத்திருந்து உத்தமமான விந்த
ஞானசாத்திர மெவ்விதமாக வெளிப்பட்டது. அந்த ப
கவா னிதை யென்ன நினைத்துச் செய்தார். எ-து. (கௌ)

ஸுஷிகாஜெ ஸ்ரீஹஸூராநஃ வஹஸூ
ஸு- ஸுவிஜபெவியதெ விஜெஜாநஃ வ
னுஸூரஜெதா விசுஷிதம் || கௌ

சிருஷ்டியாரம்ப காலத்திலே பரமேஸ்வரன் போ
கமோக்ஷ ரூப புருஷார்த்த சித்தியின்பொருட்டு முன்
னம் நாதரூபமாய் நின்மலமாகவும் பின்பு சதாசிவரூ
பத்தால் ஊர்த்வ கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்குமு
கங்கள் வழியாக ஐந்து மார்க்கத்தால் பிரகாசரூபமாக
வு மதைச் செய்கிறார். எ-து. (கௌ)

தஜுகி வா ஹஸூரா த வாஹஸூராநஸு
ஹஸூராநு | ஸுபகொடி ஸுஸாவூ
தாநு ஜ்ஞாஸூபாஜெப நி || கௌ

பின்னும் மந்திரோத்தாரத்திற் சொல்லப்போகி
ற ஞானமத்யத்தி லிருக்கின்ற மந்திர கணத்திற்குப்
பொருளாகிய அஷ்டவித்யேஸ்வரர்களையும் சுத்த மா
ர்கத்தில் ஏழுகோடி மகா மந்திரங்களையும் பரமேஸ்வர
ன் செய்கிறார். எ-து. (கக)

கஷ்டாடிஸா யிகனூநு ஹ தஜாயாயிகா
ரிணாஸு ஐரெஞ்ஞஸாராணா ஐரெஞ்ஞா ய ஸி
தெஸொவ ஐரெஜஸாஸு || ௨௦

பின்னும் மாயைபி லதிகாரமுள்ள மேலான சுத்
தமார்க்கத்தி லிருக்கும் வித்யேஸ்வரர்களுக்குச் சரி
யான தேசுகள்ள மண்டலேஸ்வரர் குரோதாதிகள் ஸ்ரீ
கண்ட வீரபத்ரரென்னும் நூற்றுப் பதினெட்டு மந்
திரோஸ்வரர்களையு முண்டாக்குகிறார். எ - து. (௨௦)

தெஷு வுகஸஹவா ஸிடி யொ
மெஷு ஸிஷய | புகாஸ யத்யுதொ
நெஷு யொத ஸுஷுபவஷுதெ || ௨௧

அந்த மந்திரமகேஸ்வர மந்திரேஸ்வர்களிடத்தில்
அபிவிபக்த்தராய்ப் பரிபக்குவமலர்களாய் சிரேயஸை
யடைய விரும்பினவர்கட்கு போக மோக்ஷத்தின் பொ
ருட்டு இந்த ஞானசாத்திரத்தையும் அபரிபக்குவ மல
ங்களான பசுக்களுக்குத் தருந்த காரிலாதி பசுசாத்தி
ரத்தையுஞ் செய்கிறார். எ-து. (௨௧)

க—வது, உபோத்காத ப்ரகரணம்.

சு.

ஸ்ரீவாழ்ண-ஃ ஶிஷ்ஜாநம் ஶ்ருஜெந்ரு
ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ | காஜிசுக்ஷாஸு காஜிகெதி
ஸ்ரீஸீதம் ஶஹ-விஸுரம் || ௨௨

முன்சொன்னவழிபே பரமசிவனிடத்திருந்து வ
ந்ததாயும் தேவி சுப்ரமணியர் முதலானவர்கட்கு அ
நேக பேதமாக வுபதேசிக்கப்பட்டும் சர்வ கர்மங்களையு
ங் கொடுக்கின்றபடியால் காம்கமென்று சொல்லப்பட்
டுமிருக்கிற இந்த ஞானசாத்திரம் அனந்தாதி யஷ்டவி
த்யேஸ்வரர்களாலே பிரகாரமாக வுபதேசிக்கப் பட்
டது. எ - து. (௨௨)

தெஹ்யாவ மத்யுஜ்ஜெயாகி ஜாவா
ஸீஸ ஸுரஜ-ஹி ஶிஷாவ-ஹி வகிஷ்-ஹி
ஸஹஸு ஹவஸுஸிஸெதம் || ௨௩

நேத்ராக்கியால் மன்மதனை யெரித்த உமாபதி
தேவர் அந்த அனந்தாதிகளிடத்தில் இதை யுபதேசம்
பெற்றுக்கொண்டு பதினேராயிரங் கிரந்தமாகச் சுருக்கி
யெனக் குபதேசித்தார். எ-து. (௨௩)

தத்ராவி விஸுரஹிக்ஷா ஶ்ருஜெந்ரு
ஸா ராஜ-ஹிஸுரம் | வகிஷ்-ஹிஸுர
க-ஹிஸுரம் தத்ருஜெந்ரு ராவஹிஸுரம் || ௨௪

அதிலும் நான் அர்த்தவாத விஸ்தாரத்தைச் சா
 ராம்சம் விடாமற் சுருக்கமான சொற்களாலே பெரு
 ம்பாலு மவர்களின் சொற்படியே சிலது என்கொல்
 லேயும் கலந்து இந்த ஞானசாஸ்திரத்தைச் சந்தேகமற
 உங்கட்குச் சொல்லுகிறேன் என்று இந்திரன் சொன்
 னதை ஆரீதமுனி சொல்லுகிறார். எ-து. (உச)

முதலா வது, உபோத்காதப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

உ - வது, பரமோக்ஷ நிராஸப்ரகாணம்.

—ஸ்ரீ—

பதிலக்ஷணம்.

சுயாநாதி ஜொவெத ஸ்வபுகுசு ஸ
வபுவிஹி யஃ | பஞவபுவ்யுத்யா விதஸ்யா
ணொஃ பாஸஜாவ ஜெபாஹதி || க

ஸ்வபாவ நின்மலனாய் சர்வகர்த்தாவாய் சர்வஞ்
ஞாபிருக்கிற பரமேஸ்வரன், அநாதியான மல கன்ம
மாயைகளினாலே சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்தருத்வம் மாறி
யிருக்கின்ற விஞ்ஞானகல பிரளயாகல சகலரென்னும்
மூவிதமான அணுவிற்கும் பாசங்களின் கூட்டத்தைப்
போக்குகின்றார். எ-து. (க)

தி, பஜாஃ ஸு த-ஹிஜாஃ ஜஹாதஞ்
ஜமஸ்பகிஃ | ஸஞதெத்ரெணெகெந ஸ
புஹி ப்ராஹ விஸாரஸஃ ப-நஃ || உ

லோகநாதனாகிய ஸீகண்டபரமேஸ்வரர், பதி ப
சு பாச மென்னு மூன்று பதார்த்த முள்ளதாயும் வித்
யா சரியா கிரியா யோகமென்னு நான்கு பாதமுள்ள
தாய்மிருக்கிற விந்த வயர்ந்த சாத்திரத்தை, முன் ஒரு
சூத்தர்த்தாலே சுருக்கிச்சொல்லி, பின்பு விஸ்தரித்துச்
சொல்லுகிறார். எ-து. (உ)

ஜஃஜந ஸித்தியஸ கிரொலாவ விஜ-
 தயஃ | கருத்யம் ஸகாரகமௌ ஜெயஜ
 வெஸ்ய தஜெவஹி ||

ஸ்ரீவலோகங்களி னுற்பத்தியும் ஸ்திதியும் நாச-
 மும் மறைப்பும் அநுக்ரகமு மாகிய பஞ்சகிருத்யமும்,
 கருவிகளான சத்திகளோடும் பலமகிய போகமோக்ஷ
 ங்க ளோடும் கூடிய விந்த பரமேஸ்வரன் ரொழிலா யிரு
 க்கின்றது எ-து. (ங)

தெந ஸ்வாவஸிஜந ஸ்விதவ்யம் ஜ
 மக்ருதா | ஸ்வபாக்ஷிஜந வஸாஸ்யா
 நோக்ஷா நிஹைத- கொவிவா || ச

பசுக்கள் மலத்தினாலே தடுக்கப்பட்ட ஞானகிரி-
 யை யுள்ளவர்களாயும் பாசங்கள் ஜடமாய் மிருப்பதா-
 ல், சர்வகர்த்தாவான பரமேஸ்வரன் றனக்கொரு கார-
 ணயின்றி ஸ்வபாவசித்தரா யிருக்கவேண்டும். அவரு-
 க்குங் காரணமுண்டென்றால் அநவஸ்தையென்னுங் கு-
 ற்றம்வரும். அல்லது மோக்ஷம், ஏதுவன்றியே யுண்-
 டாகவேண்டும். ஏனெனில்! யாவருஞ் சமமாய்ப்போ-
 னபடியால் யாவரும் முத்தராகவேண்டும். அல்லது ஒரு
 வருகும் முத்தியில்லாமற் போகவேண்டும். ஆகையா-
 ல் ஸ்வபாவசித்தமாய் நித்யமாய் மேலானதாய் நின்மல-
 மான சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்தருத்வ முள்ளவர், பதியெ-
 ன்று பதிலக்ஷணஞ் சொல்லப்பட்டது. எ-து. (சு)

இனி பசுலக்ஷணம்.

மெய்தநயம் ஐசுரியாருபவ ஐசுரியா
தநி ஸவயுஜா | ஸவயுதஸு யதொஜ—
கூள ஸு—யதெஸவயுதொஜ—வெழு || ௫
ஸடிவயுஜாவஸஜாநகூலாத ஹிஸ—ஜாப்ர
தீயதெ | வஸெஸு நாவயுத விய—ஸெ
ஸொதவனவாவிஜோக்ஷணாக் || ௬

சைதன்ய மென்பது ஞான க்ரியாருபமா யிருக்கி
ன்றது. அது ஆத்மாவினிடத்தில் எப்போது மெங்கு
மிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தி லெங்கும் வியாபகமாகத்
தோற்றுகிறபடியால் இந்தச் சைதன்யம் சரீரதருமமெ
ன்றும், முத்தியி லுண்டாகிறதென்றும், தேகப் பிரமா
ணமென்றும், சொல்லும் வாதுகளின் மதமெல்லாம்
பின்னால் தள்ளப்படப் போகிறது. ஆயி னிந்தச் சைத
ன்யம் வியாபகமா யிருந்தபோதிலும் தோற்றமலிருப்
பதால் ஒன்றினாலே தடுக்கப்பட்டதாகத் தோற்றுகின்
றது. ஆகையா லந்தத் தடை விகிறவரையில் அப்ப
டித் தடைபடாத ஞானக் கிரியாசத்தியுள்ள நஸ்வரனு
க்கு ஆன்மா வசப்பட்டிருக்கிறான். எ - து. (௫—௬)

இ. னி ப ர ச ல க்ஷ ண ம்.

பூவயுதீஸஸவெகஜெஜாயாகாய—னு

உமா நானெவகீதி-தாஃ ||

ஆன்மாக்களின் சைதன்யத்தை ஆவரிக்கையால் ஆவரணமென்று சொல்லப்பட்ட ஆணவமலம் ஆன்மாக்களை மறைத்து விஷயத்தைப் புதிக்கச் செய்யும். ஈஸ்வரனது திரோதானசத்தி பலத்தை விரும்பிச் செய்யப்படுகிற படியால் கன்மமென்று சொல்லப்பட்ட சரீராரம்பமாய்ப் பிரவாகாநாதியான புண்யபாப ரூபமான கன்மம், பிரளயத்திற் சகல ஜகத்தும் சத்திருபமாயிதி லடங்குகிறபடியால் மா வென்றும், சிருஷ்டியில் வியத்திருபமா யிதிலிருந்து வெளிப்படுகிற படியால் மா வென்றும் கூடி, மாயா என்று சொல்லப்பட்ட தன்காரியமாகிய கலாதியோடு கூடிய மாயை ஆகிய இந்நான்கும் ஆன்மாக்களின் ஸ்வபாவ சாமர்த்யத்தைத் தடுத்திக் கூட்டுகிறபடியால் பாசஜால மென்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவைகளின் செய்கைகள் அவ்வவற்றின் பேர்களாலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விஸ்தாரம் பின்னாலே தெரிவிக்கப்படும். இது பாசபதார்த்த லக்ஷணம். எ - து. (எ)

இனி, மூன்று பாதார்த்தத்தையும்

சுட்டி முடிக்கின்றார்.

உதிவஸு-த்யஸுஸுப்ராஃவா
 டிகுதஸஸுஸுதெஃ। உய-ஸுயொமகியா
 வாரெடிவி-ஸுயொதொஸுயொதெ || அ

இவ்வித மீம்முன்று பதார்த்தமும் முதலாவது ஞானபாதத்திலிருக்கின்றது. இதையே மற்றச் சரியை முதலான மூன்று பாதத்திலும் பிரித்துக் கூட்டவேண்டுமென்று பின்னாற் சொல்லப்போகிறது. எ - து.

பாதந்தோறும் பதியானவர் பாசத்தைப் போக்கிப் பசுக்களை யதுக்கிக்கிறுொன்றறிக என்பது கருத்து(அ

அதற்குப் பிரயோசனஞ் சொல்லுகிறார்.

விறியொஹவஜைகி ஹகிரவ்யநஹ
ஜதஃ | வராவரவிவாமெந விஜெதெ
தெகவநெகயா || கூ

இவ்வா றிதைப் பார்ப்பதற்குப் பயன் மோக்ஷமா
கும். போகமும் ஆநுஷங்கிகமாகக் கிடைக்கும். அந்த
போகமோக்ஷ மிரண்டும் பரம் அபரம் என்று சொல்ல
ப்பட்டு அந்தந்த புவனாதிகளுக்குத் தக்கபடி உயர்வும்
தாழ்வுமுள்ளதாய் பல பேதப்படும். அது பின்னாற்
சொல்லப்படும். எ - து.

ஆநுஷங்கிகமாவது நினையாமல் நேரிடுகிறது. (கூ)

இனி, மற்றச் சித்தாந்தங்களை விட இந்தச் சைவ
சித்தாந்தத்திற்கு யாது விசேஷமென்று ருஷி கேட்கு
றார்.

வெஜானஸாஹ்யம் ஸஜஸக்ஷவஜாஸு-
கஜதாஜிஷ- | ஸஸாயநா ஜகிரஸிகொ
விஸஷஸூரிவாமஜெ || க௦

உபநிஷத்து முதலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலும் அறுபத்து நான்கு தந்திரமுதலான சாங்கிய மதங்களிலும் ஸத்து அஸத்து என்று வாதிக்கிற ஆருகதமதங்களிலும் திரவியாதி பதார்த்தவாதிகளான கணாதி மதங்களிலும் சாதனத்தோடு முக்திசொல்லியிருக்க இச்சைவாகமத்தில் யாது விசேஷம்? (க0)

இவ்விஷயத்திற் சித்தாந்தம்.

புண்ணெசு ஸவ-ராவெஷிகா ஹஸ-
டொவஸ-ஸம்மு ஹஃ | உபாயாஸவஸ-
ஸதுவெவெ ஸவ-பிடி-வஸ || கக

அவ் வேதாந்தாதி சாஸ்திரங்களைச் செய்த இரண்ய கர்ப்ப கணாத பதஞ்சலி கபிலர் முதலானவர்களேல்லாம் சர்வஞ்ஞா ளல்லாதபடியால் தாழ்ந்தவர்களாகையால் தங்க ளறிவிற் கெட்டாத ஆகமத்திற் சொன்ன வஸ்துநிச்சய மவர்கட்குத் தெரியாதபடியால் அவர்கள் செய்த சாஸ்திரங்களில் வஸ்துநிச்சயமும் சாதனமும் பயனும் ஸ்பஷ்டமா யிருக்கமாட்டாது. இச்சைவ சாஸ்திரம் பசுபாசங்கட் கெட்டாத சர்வார்த்தவிஷயக ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ள பரமேஸ்வரனாற் செய்யப்பட்டபடியால் இதற்சொல்லிய சர்வவிஷயமும் மேலானதாயிருக்கும். எ-து. (கக)

ஆனால் மற்றமதங்களில் அஸ்பஷ்டமா யிருப்ப தெப்படியென்னில்; அதனை விரிக்கின்றார்.

உ—வது, பரமோக்ஷநிராஸ ப்ரகரணம்.



வெஜாநெஷெகவனவா தா விஜிவிதுகி
வசுவிதஃ | சூரெதெவெஜம் ஜதத்வம்நெ
ஹநாநாஸி கினுந | கஉ

பரமான்மா ஒருவனே சேதனாசேதன ரூபமாகக்
காணப்பட்டிருக்கிறான், காணப்படும் ஸ்தாவர சங்கமரூ
பப் பிரபஞ்சமியாவு மான்மாவோ, பரமன்றி வேறொரு
வஸ்து கிடையாது, என்று வேதாந்திகள் சொல்லுகி
றார்கள், இது டிக்தமன்று. எ-து. (கஉ)

புதிஜாஜாதூரெவெதன்யுயுகிணி
ஷபநநடி | சுயபுராணதாதா புஜெ
யசும் ப்ரவடிதெ || கங

இவ்வாறு சொல்வதை உபபத்தி யநுபபத்தி யா
லோசனையின்றி யொப்புக்கொண்டா லொப்புக்கொள்
ளலாமேதவிர ஏது திருஷ்டாந்தங்களாலே யிதை நிச்
சயிக்க என்ன ப்ரமாண மிருக்கிறது. அல்லது, சப்த ப்
ரமாணமாயிவ வேதமிருக்கிறதெனில்? அதுவும் ஆன்
மாவாவேறா? வேறானால் அசத்யமானபடியிற் ப்ரமாண
மாகாது. ஆன்மாவோனால் தானே ப்ரமேயமு மாக
வேண்டிவரும். எ-து. (கங)

ஆனாலென்னவெனில்?

யெதெதடி—ஹயம் ததூ உத—ஷய

ஐவிஷிதஸ் | சுபெதஹாமி ரெவஸ்யா
ஹிஷ்டாணகதாந்யா || கசு

எவ்விடத்தி லிந்தப்ரமாணம் பிரமேய மிரண்டு மி
ருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் ப்ரமாதா ப்ரமிதியென்னு
மிரண்டு மவசிய மிருக்கவேண்டும். அவ்வாறுவரி லென்
னவெனில் ? நீர் சொல்லிய அத்வைதஹானிவரும். இல்
லாவிடில் ப்ரமாணமே இல்லாமற்போம். எ-து. (கசு)

ப்ரமாதா - அறிகிறவன், ப்ரமிதி-அறிவு, ப்ரமேய
ம் - அறியப்படும் விஷயம், ப்ரமாணம் - அறிவுக்குக் க
ருவி.

ஹோமஸாஜ்யா விஜோக்ஷன உ யளநெ
ஷ்டாவாஹ்வாஜிஹி | கசு ௨

மேலும் பலவிதமான பலங்கொடுக்க ப்ராணிகள்
தோறும் தனித்தனியே ஏற்பட்ட புண்ணியபாவ கன்
மமென்பது வேறாக வில்லாமற் போனபடியால் எல்
லோர்க்கும் போகஞ் சரியாகவே யிருக்கவேண்டும். கா
ரணமாகிய பரமான்மாவில் லயிப்பது மோக்ஷமென்னி
ல்? மறுபடி அங்கிருந் துதிக்கிறபடியால் மோக்ஷமே
யில்லாமற் போகவேண்டும். மோக்ஷமில்லாமற் போ
னால் அதற்குச் சாதகமான ப்ரவண மநந நிதித்யாசன
ங்களும் வியர்த்தமாய்ப் போகவேண்டும். சேதனாசேத
ன ரூபப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமாத்மாவை புபாதான
காரணமாகச் சொன்னாற் காரியங் காரணத்தின் ஸ்வபா

வ முள்ளதாயிருக்கு மென்னும் நியாயத்தாற் பரமான்
மாவும் சேதனாசேதனரூப மாகவேண்டும். ஆனால் இ
ருளும் வெளிச்சமும்போற் சைதன்யமும் அசைதன்
யமு மோரிடத்தில் ஒருகாலத்தி லிருப்பது யுத்தமன்று.
இது முதலான பலவித தோஷமுண்டாகிறபடியால் ஆ
ன்ம த்வைத மொருபோதும் ஒவ்வாது. ஆகையால்
வேதாந்திமத நிராகரிக்கப்பட்டது. எ-து. (௧௪௨)

வேதாந்தி மதத்தை நிராகரித்துப் பின் சாங்கிய
மதத்தைத் நிராகரிக்கின்றார்.

ஸாம்பு ஜாநெவி சிபூகாஹ் காயெ-3

காரண வ-ஹிதஃ |

௧௫

சாங்கியர் சொல்லிய ஞானமு மீதைப்போலவே
பொய்யென் றறியவேண்டும். அவர்கள்மூலப்பிரகிருதி
விகார மற்றதென்றும் மாயாகாரியமான கலையிலுண்டா
ன முக்குண ரூபமாய்க் காரியமாயிருக்கிற பிரகிருதியை
முதற் காரணமென்றும் சொல்லுகிறபடியால், கலை மு
தலான தத்வங்கள் தனித்தனியே காணப்பட்ட பிர
யோசனமுள்ளதா யேற்பட் டிருக்கிறபடியால், அவை
கட்கெல்லாம் பரமகாரணமான மாயையை அவர்களறி
யவில்லை. அவர்க ளொப்புக்கொண்ட பிரகிருதி, சத்து
வ ரஜஸ் தமஸ் என்னு முக்குணந் தவிர வேறாக வொ
ன்றில்லாததா லதை யநேகமென்று சொல்லவேண்
டும். எது ஜடமா யநேகமா யிருக்கிறதோ அது, காரி

யமென்னும் நியாயத்தாற் காரியமாகிய பிரகிருதியை
ப் பரமகாரணமாக ஒருபோதுஞ் சொல்லக் கூடாது.

சுகதௌவாஸு ஹாகுஸு ஸாத
ஸூ டிவ்விதிதஃ | கருத

பின்னும் போக்தாவான புருஷனைக் கர்த்தாவல்
லவென்றும், அசேதனமான பிரகிருதியை ஸ்வதந்திர
மென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியால், அவர்கள் மதம் சரிய
ன்று. சைதன்ய மென்பதே ஞானக் கிரியா ஸ்வரூபமா
கையாற் செய்கை யில்லையென்றால் அறிவுமில்லாமற்
போம் ; ஆகையாற் போகமுங்கூடாது. ஜடமாகிய பிர
கிருதியும் சேதனப் பிரேரணமின்றி ஸ்வதந்திரமாக
வொருகாரியம் செய்யமாட்டாது. ஆகையா லவர்கள்
ஞானமு மெய்யன்று. (கருத)

இனி, சதசத்வாதி யென்னு மநேகாந்தவாதி மத
த்தைத் நிராகரிக்கின்றார்.

ஹஸத வஹஸ-ஸூஸு ஜீ-வாஜீ
வாஸு-வாஸுயஃ | ஸவ ரொ நிஜ-ஸ
ஸெவ வந்ரோக்ஷா வ-ஹாவவி || கருத

அநேகாந்த வாதிகள் பதார்த்த மேழென் ரொப்
புக்கொண் டிருக்கிறார்கள். அவையாவன? சித்தன் மு
த்தன் பத்தன் என்னு முன்றுபேதமுள்ள ஜீவபதார்
த்தம்-க. பிருத்வியாதி பூதங்களாகிய அஜீவ பதார்த்த

ம்-உ. சக்ஷ—ராத்ரி இந்திரியங்களாகிய ஆச்ரவ பதார்த்தம்-ங. இந்திரியங்களை யடக்கிச் செய்யுந் தவங்களாகிய சம்வர என்னும் பதார்த்தம்-ச, அதுபவத்தாற் சீர்ணமாகுஞ் சக்தியுள்ள கன்மமாகிய நிர்ஜர பதார்த்தம்-ரு, இருப்புக்கூடு தனக்குள் வைக்கப்பட்ட சுரைக்காயை யெப்படித் தண்ணீரிலழுத்திவிடுமோ அப்படிப்போல் மோகமுதலான எண் குணங்களும் தமக்குள் ளகப்பட்ட ஆன்மாவை சம்சாரத்தி லழுத்துகிறபடியால் பந்தமென்று சொல்லப்பட்ட பதார்த்தம்-சு, அவ் விருப்புக்கூடு விட்டமாத்திரத்திற் சுரைக்கா யெப்படி உயரக் கிளம்புகிறதோ அப்படிப்போல் இந்த மோகாதி குணங்களாகிய பந்தத்தை விட்டு ஆன்மா உயரக்கிளம்புகையாகிய மோக்ஷமென்னும் பதார்த்தம் - எ. இவ்வாறேழுபதார்த்தஞ் சொல்லுகிறார்கள். (௧௬௨)

ஸ ஜாஜாடி வாஜிதா ஸெஸ்தெ ஸ
வெபுரெந காந்திக்ஷதஃ | தஜெவ ஸ
த ஜெவாஸ ஜிதிகெந ப்ரதீயதெ || ௧௬௨

இந்த ஜீவாத்ரி பதார்த்தங்கள் தேகாதி சம்பந்தத்திற்கு முன்னுள்ளதோ இல்லாததோ என்னுங்கேள்விக்கு, அவர்கள் மதம் சதசத் வாதமாகையால், ஒரு நியமமா யுள்ளதென்றும் இல்லாததென்றும் சொல்லக்கூடவில்லை. எது எவ்விடத்தி லெக்காலத்தி லுள்ளதோ அது அவ்விடத்தி லக்காலத்தி லில்லையென்று எவன் ஒப்புவான். (௧௬௨)

வடிந) டிஸடிந)ஹ தடிவஃ விஐவா
 ஐ)தா | சுயஹை சு டிஸை சு ஹவ ஸ
 டாய-க தராயதஃ || கஅஉ

தேகாதி சம்பந்தத்திற்குமுன் ஜீவரூபமாகச் சத்
 தென்றும் தேகிரூபமாக அசத்தென்றும் சொன்னால்
 நமது சித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்துபோனபடியால் சித்த
 த்தையே சாதிக்கவேண்டி வருகிறது. அல்லது எவ்வித
 த்திலாவது சதசத்பாவம் யுக்தமானபோதிலும் அவர்
 களிடத்தில் வேறு குற்றமாகாது? (கஅஉ)

தக்ஷ- ஸஃகரஹயா டிவ்யாவிக்ஷ ஹ
 தெஜம-ஃ | ஸாரிஹை தரஸஃஹ ஜ
 நாஹவா டிஹைதஸஃ || ககஉ

ஆன்மாக்களை வியாபகமாக பொப்புக்கொண்டால்
 காலதேசங்களினால் தூரத்திலிருந்துங் கன்மங்களை யொ
 ருக்காலே செய்பவேண்டி வருகிறபடியால் அவ்யாபக
 மென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நியாயம் அநாதி
 யே மலசம்பந்தத்தினாலே அது தடுக்கப்பட்டதென்று
 ம் முத்திபில் அது விகிறபடியால் அந்த வியாபகத்
 துவந் தோற்றுகிற தென்றும் இந்த ஞானமில்லாத
 தால் அவர்கள் விவேகமில்லாதவர்கள் ஆகையா இந்த
 சதசதவாதிமத மொருபோதும் ஸ்தாபிக்கக்கூடாது.

இனி திரவியமுதலான ஆறுபதார்த்த ஞானத்

உ—வது, பரமோக்ஷ நிராஸ ப்ரகரணம். உங்

தால் முத்தியென்று சொல்லுகிற கருதமதத்தை நிராகரிக்கிறார்.

ஷட்வடாஸ்ய ஸ்ரீஜாநாக் ஷ்ரீஜா
நம் நிவத்யுதே | ராமதேவாஸ ஷ்ரீகிருஷ்ண
ததிஸேஷ மணாஸ தஃ || ௨௦௭

சுரேஸாவி நிவத்யுதே ஷேஷஸம்
யொமஜாயதஃ | ஸாஜகி ஜயதாரா
வா ததொஜகி ஸ்வொநகி || ௨௦௮

திரவியம் குணம் கன்மம் சாமான்யம் விசேஷம்
சமவாயம் என்னு மாறுபதார்த்தங்களைப் பற்றித் தலால்
அஞ்ஞானம் போகிறது. பின்பு இராகத்வேஷங்கள் அக
ங்கார மமகாரங்கள் நீங்குகின்றன. புத்தி சுக துக்க இச்
சா த்வேஷ பிரயத்ன தர்ம அதர்ம சம்ஸ்காரங்க ளெ
ன்னும் ஆன்மகுணங்கள் ஒன்பதும் தேக சம்பந்தத்தா
ல்வருகிறபடியால் தேக நீங்கினவுடனே எல்லா நீங்குகி
றபடியால் அதுவே முத்தியென்கிறார்கள். இந்தமுத்தி
புத்திமுதலானவை யில்லாத தென்கிறபடியால் ஜடமா
யிற்று. ஆகையால் சுவத்தோடு சரியாகச் சொல்லலா
மாதலா லிந்தமுத்தி தள்ளப்பட்டது. (௨௦௭—௨௦௮)

இனி சௌகதர் சொல்லிய முத்தியை நிராகரிக்கி
றார்.

விதுஷு கஸுஷு-ஹாஸுஷு க்ஷணிக்ஷயா

நமஃ சிவாய! வுஜுதெ ஜாயஜா
நெவ க்ஷணிகெதி சிதாபெரெ|| ௨௨௨

சம்வேதன ரூபமாகிய சித்தானது தனக்குவியஞ்
சகமாகிய நேத்திராதி வியாபாராதிகள் கூணிகமாகை
யால் அடிக்கடி யுண்டாகிறதுபோலத் தோற்றுகிறது.
அதையறியாமற் சித்தெதல்லாம் கூணிகமென்று சொ
கதர் சொல்லுகிறார்கள். (உஉ௨)

தடிஸக் கடுண்ணொலொமா டீதா
ந- ஹவஹ் ஸுதெஃ ஸிதிநி- ஸநயெநா
ஸ நஸு ஸுத ந-ாவி கடுண்ணஃ ௨௩௨

அவ்வாறு சொல்வது கூடாது. சித்தாகிய ஆன்மா
கூணத்துக்கு கூணம் வேறுபடுகிறதாயிருக்கும். ஸ்ரீ
புண்ணியபாப கன்மபோகமும் பூர்வாநுபவ ஸ்மரண
முங்கூடாது. ஏனெனில்? ஒருகூணத்தி லுண்டாகி
ய் சித்து மற்றொரு கூணத்தி லிறந்துபோகிறபடியால்
ஒருவன் செய்தகன்மத்தை மற்றொருவன் எனப்படிப்புகி
க்கலாம். ஒருவன் நுபவித்ததை மற்றொருவன் எனப்படி
நினைக்கலாம். கன்மபோகமும் ஸ்மரணமு முண்டாகக்
கண்டிருக்கிறபடியால் ஒருவனே நித்யனாயிருக்கவேண்
டியது.

இதுவுமல்லாமல் இன்னொரு தோஷ முண்டாகி
றது.

விநாயக வக்ஷணாவெதி பதிகா

உ—வது, பாமோக்ஷ நிராஸ ப்ரகரணம். ௨௫

வ வு—வபுவஃ | நவாஸத்ய ந—ஹவஃ
கூஸிசு ஹவாவஸா வானாதஃ || ௨௪௨

சுத்தமாகச் சித்து சந்ததியுண்டாவது மோக்ஷமெ
ன்னலாமா ஜ்வலித்த தீப மணைவதுபோல விஷயத்தை
யறிந்த சித்து அடங்குவது மோக்ஷமென்னலாமா? மு
தற்பக்ஷத்தில் அவ்வாறுண்டாகிற் சிற்சந்ததி யடிக்க
டி யழியுமென்பது மோக்ஷத்திலும் வருமே! இரண்டா
வது பக்ஷத்தில் தீபம்போ லணைந்துபோனால் யாதொ
ரு ஆனந்தாநுபவமு மில்லாததால் அம்மூர்த்தியை
விட சம்சாரியா யிருப்பதே மேலாயிருக்கிறது. ஆகை
யால் அவர்கள் சொல்வதுஞ் சரியன்று. (௨௪௨)

ஐத்யாடிஜாந ௩௭௮நா ஜதஜாஸி
த்ய ஐ—யி—யஃ | சுபவம— ஜஹ்வி ப
ஷ்யாதாசு பாவகாயி—நஃ || ௨௫௨

இது முதலாக வஞ்ஞான மூடர்களுடைய மதத்
தை யாஸ்ரமித்துப் புத்தியில்லாதவர்கள் மோக்ஷத்தை
யிச்சிப்பது, மின்மினிப்பூச்சியிடத்தி லக்நியை விரும்பு
வதுபோல விருக்கின்றது. (௨௫௨)

யதெதவயம் வ—ஹ்ருக்யதெஜாவி—
வெகாஷ்யாவாஸவ— ஸ்ரஹஜகா விரா
ஜஃ | யாவாகாஸி ந—கூபஃ பாஸஜந—
ஸாஸா ஸவ— ஹஜாடாநி ஸ்ரஷ்டா || ௨௪௩

பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தால் முத்தியென்பது
ம், சர்வமும் பிரமமயமென் றறிந்து ஒழிவது முத்தி
யென்பதும், பாசங்களாகிய கால மனமுதலானவையே
பந்தமோகூட ஏதுவென்றறிவது முத்தியென்பதும் இ
வைமுதலான முத்திகள்யாவும் சிருஷ்டியாரம்பத்தி ல
ழிந்து வேறுபடும். (௨௬௨)

இவ்வாறு மற்றமதங்களின் முத்திகளியாவும் அச
த்தியமென்றுதள்ளி தம்மதத்தின் முத்தி சிறந்ததென்
கிறார்.

ஸௌவெஸிஸௌ ஹாகிஷ்டயீது தரௌ
ஷாஷ்டகஸுபுஷள வஹ்வரௌ ஹெஷி
நாபு: | வீஸாநஸுபாது ஸௌநவ்ஷஹுயா
ஶாஸவெஸுபாநா நீரிதஸுவஷாஸௌ || ௨௭௧

இச்சைவ மதத்திற் சித்தியடைந்தவன் மற்றப்
புவனபதிகட்கெல்லா மேலாக அணிமாதி அஷ்டைஸ்
வர்ய சம்பன்னனாய்ப் பிரகாசிக்கின்றான். இதில் முத்
தியடைந்தவன் சிருஷ்டி யாரம்பத்திலும் ஈஸ்வரனாக
வே யிருக்கிறான். ஆனால் தனது தேஜசினாலே தனக்
குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வம் வந்திருந்தபோதி
லும் தனக்குச் செய்யவேண்டிய கிருத்ய மொன்றில்
லாததால் சர்வார்த்தங்களையு மடக்கிக்கொண்டு ஈஸ்வர
னுக்குப் பிரேரியனாகாமற் சரியாகவே யெப்போதும்
பிரகாசிக்கின்றான். (௨௭௨)

இரண்டாவது, பரமோகூட பிராசப் பிரகரணம்
முற்றிற்று.

உ—வது, பதிலகூண பரீகூடா ப்ரகாணம்.



கூபுராவஹு ஷெஹாஜி வஸு-காய-
கூபுஜைகழு | கூத-பாஸுஜா நீ-ஜாவஸி
ஷுஜந-பாநதஃ || க

தநுகாண புவனமுதலானவை யாவும் "அவயவ
சந்நிவேச விசேஷங்களோடு கூடி யிருக்கிறபடியால்
கடாதிகளைப்போற் காரியமென்றறிந்து அநுமானத்தா
ல் இவை சிறந்த ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ள கர்த்தாவை
முன்னிட்டு வந்ததென் றறிகிறோம். (க)

கூபு என்பது இனி பதிபதார்த்த பரீகூடாரம்பம்
என்று அர்த்தம்.

நித்யம் காவாநவஸெஷா வெதததா
நபு ஷெஸமடி | கூபாகூ ஷெஸ-ததெஃ
கூபாஜி-தததததத || உ

இவ்வாறு சர்வகாரணமாக வேற்பட்ட வஸ்து கா
லத்தி லடங்காததினால் நித்தியமென்றும், தேசத்தி ல
டங்காததினால் விபு வியாபகமென்றும், தநுகாண புவ
னாதிகளைக் கிரமமாகவும் ஏககாலத்திலு முண்டாக்குகிற
படியால் அவ்வா றுண்டாக்கும்படியான விசித்ரா சத்தி
யுள்ளதென்று மறியவேண்டியது. (உ)

தஸ்ய ஜாலிகாரணம் யெந டிஜா நகர
ணாகுதிஃ ! சுநாதாஜிவ தக்ஷு ஜெயங்கா
ய-ஸ்ய ஜாநாஜிஸம்ஸிதெஃ || நட

அவ்வாறு ண்டாக்கும் சத்தி கிரியையாகையாற்
கிரியையாவும் கரணமன்றிக் காணப்படாதபடியால் அக்
கர்த்தாவிற்குக் கரணமுண்டென்றும், அக்கரணமும் கா
ரியமு மநாதியா யுண்டாய் வருகிறபடியால் ஆகந்துகமி
ன்றி ஸ்வபாவமாக எப்போது முண்டென்றறியவேண்
டியது. (ந)

காரணனு நஸக்துந டு ஊகிந-ஜா வெத
நாஜிதஃ ! விஷயா நியஜாஜெகம் ணொ
யெ குதெத டு வ ததயா || ச

அவ்விதகரணமும் இச்சாதிருபமாக மேற்சொல்
லும் சக்தியன்றி வேறில்லை. அச்சக்தியும் சித்ருபனா
நஸ்வரனுடைய ஸ்வபாவ ரூபமாகையால் ஜடமாகமா
ட்டாது. அச் சக்திருபமாகவுங் கரண மொன்றாபிருந்த
போதிலும் அறியும் விஷயங்களும் செய்யும் விஷயங்
களும் பலவாகையால் அறிகையிலும் செய்கையிலும்
அவ்வாறே பலருபமாகும். (ச)

காய-ஸ்யஸி கிஜநாஜி ஸீஜஸ்ய டு ப்ருக்ய
தெநாணாஃ ! வாயிஸெஷா ந ஹஸ
ஸ்ய டு கதஸ்ய டு ஸிவஸ்வஸஃ || ௩

௩—வது, பதிலகூண பரீகூடா ப்ரகரணம். ௨௯

இச்சிருஷ்டியாதி காரியங்களைக் கன்ம மாயாதிக
ளி னபேகூழ்பின்றி யீசுவரன் செய்யாததனால் அ
வைகளையே ஜகத்காரணமென்று சொல்லலாகாதோ
வெனில்? கன்ம மாயா ப்ரகிருதிகள் ஜடங்க ளாதலாலு
ம் அனுவாபிப ஜீவன் அஸ்வதந்திர னாதலாலும் புத்தி
மாணாகிய ஸ்வதந்திர சேதனாதிஷ்டானமன்றி செய்யா
துக ளாகையாற் பாரிசேஷாநுமானத்தால் ஈஸ்வரனே
கர்த்தாவென் றறியவேண்டும். அப்பரமேஸ்வரன் மு
த்தான்மாக்களுக்கு ஜன்மாதியேதுவான கன்மமாயாதி
களின்மைமபால் அவர்களுக்குச் சம்சாரபோகாதி யேது
வாகாமற் சத்தசிவஸ்வரூபமாகவே யிருக்கின்றார். (௫)

ஸம்ஸந்தா ம ஹணாக் வாயா ஜாந
ஸ்யாஹெகி கஸ்யுலிக் | வாவஸஸ்யா
விய குஜாஹெகி நி-ஹெள ஜாஹாநவா
ஜிதஃ ||

௬

இவ்விடத்திற் சிருஷ்டியாதி காரியத்திற்கும் ஜக
த்கர்த்தாவிற்கும் சம்பந்த மறியப்படாததினா லிவ்வது
மானத்திற்குப் பாதை ஒருவாதி சொல்வதா யிருக்கு
மானால் அந்த மகானச முதலான பலவிடங்களி லிருக்
கும் புனைகக்கும் மலையிலிருக்கும் நெருப்பிற்கும் சம்ப
ந்தமய்யாம லிருக்கையிலும் புனைமாத்திரத்திற்கும் நெ
ருப்பு மாத்திரத்திற்கும் சம்பந்தமறிந் ததனா லதுமா
னத்திற்குப் பாதையில்லை யென்பதுபோல இவ்விடத்

திலும் காரியமாத்திரத்திற்குக் கர்த்தாவுண்டென் றறி
தலால் அனுமானத்திற்குப் பாதையில்லை. அவ்வாறு கு
ற்றஞ்சொல்லில் அவ்வாதிக்கு மிகக்குற்றமுண்டு. (சு)

இவ்விடத்தித் பூர்வபகூதம்.

காபுஃ ஸரீரய-கூந கதூவா
ஹம் ஸ்லெஷயசு | ஹொகெ வப-ஹ
தொ ஹிஹம் கதூஹம் ஹொவா ஹிஹ
வசு || ௭

ஈஸ்வரன் கர்த்தாவாக ஏற்பட்டபோதிலும் அவ
ன் சரீரமில்லாதவனென்று சொல்லக்கூடாது. லோகத்
திற் சரீரமுள்ளவனுக்கே செய்கை கண்டிருக்கிறபடியா
ற் காரியமெல்லாம் சரீரமுள்ள கர்த்தாவினாற் செய்ய
ப்படவேண்டும். ஆகையா லந்தக் கர்த்தாவான வீஸ்வ
ரனும் நம்மவர்போற் சரீரமுள்ளவனாதலாற் சரீர தரு
மங்களான துக்காதிகளோடுகூடி அற்பசக்தியுள்ளவனா
ய்ப் பரிச்சின்னனாய் அநீஸ்வரனாயிருக்கவேண்டும். (௭)

இதற்குச் சித்தாந்தம்.

ஹொஹிஹம் ஹொஹிஹம் ஹொஹிஹம்
தாஹிஹம் ஹொஹிஹம் | ௭௨

ஈஸ்வரனுக்குச் சரீர முண்டாகும்படியான மல
கன்மாதிக ளின்மையால் அவர் சரீரம் நமதுசரீரம்போ
லாகாது. ஆனாற் சத்தி மயமா யிருக்கும். (௭௨)

தேவமனுஷ்யாதி சரீரங்களில் அதிஷ்டாதாவாக வசிக்கிறபடியாற் தத்புருஷ என்றும், அவர்கட்கு ஞானம் பிரகாசிக்கச்செய்து ஜநநாதி பயத்தை நீக்கிக் காக்கிறபடியால் வக்த்ர என்றும், காரணப்பெயரினால் தத்புருஷ வக்த்ரமாயிற்று. (௧௦௨)

ஹ்யுபயம் ஹொயபய-ஹொயஸோஸ்யா
ஹொஸ ஸ்ரீஹொயதஃ | ஹ்ரித ஹஸ்ய
ஹொஸகூக்ஷ ஹொஸோகூக்ஷ-ஹொஸதஃ || ௧௧௧

இருதயமென்பது போதத்திற்குப் பரியாய நாம மாதலால் அப்போதமாகிய சிவஸ்வரூபம் கோரமாகாமற் சாந்தமாபிருப்பதால் அகோர ஹ்ருதய மென்னப்படும். ஆனால் சிவனுக்குக் கோரரூபஞ் சொல்வது பரிக்கிரகமாகிய அசுத்தாத்வாதிகாரசத்தி கோரரூபமாகையா லுபசாரமாகச் சொல்லியது. (௧௧௨)

வாஜ ஸ்வமெ-ஹொ வாஜகூக்ஷ ரஹஸ்ய
த
ஸ்வஹவதஃ | வாஜநாஜஹ யஸ்யா ஹஸ
ஹ
ஹொஸ்யா ஹொய-ஹொய || ௧௧௩

தர்ம அர்த்த காமமென்னும் திரிவர்க்கமும் தாழ்ந்த தாகையால் வாமமென்னப்படும். தேவ என்பது பிரகாசம்-தேஜஸ். குடீய-ரகஸ்யம். ஆன்மாக்களை கன்மா நுகுணமாக த்ரிவர்க்கத்தைப் புசிக்கும்படிச் செய்யும்சிலதேஜஸ் வாமதேவ என்றும் ஸ்வபாவத்தில் ரகஸ்ய

௩—வது, பதிலகூண பரீகூடா ப்ரகரணம். ௩௩

மாகையாற் குஃய என்னும் பெயரினாஸ் வாமதேவ கு
ஃயமாயிற்று. (௧௨)

ஸஜெஜாணஞநாம் ஜெதபுய ஸஹவ
நியஸெஜாதஸெநஸஜெஜாஹியாநஃ।
ஸஜெஜா ஜெகி-ஃ யெஜாமிநாம் வா விய
தெ ஸஜெஜா ஜெகி-ஃ கஜதபுஸெ
வஜாஹஜெதபு-ஃ॥ க௩௨

இச்சாமாத்திரத்தினாலே அனுக்கட் குடனே மூர்
த்திகளை யுண்டாக்குகிற படியாலும் யோகிகட்குத்தமக்
கொத்த மந்திரமூர்த்திகளை யுண்டாக்குகிறபடியாலும்
தொழிலினது வேகத்தாற் சத்யோஜாத ரென்னப்படுகி
றார். மூர்த்தியெடுக்கிறதினா லன்று. (௧௩)

ஹஸஹஃஃக-வ-ஜீஜெஹகஜதபு-ஜெ
ஹாஹாஹ-ஜெதெ ஜெஹஸஜெஹஃ।
தஸஜாஜெஜாயெவி வாஜாஜயஸஜெதெ
வி ஜெபாஜாஃ கஜதபுஜெஜெநஸஜீஃ॥க௪௨

வாஸ்தவமாக வீஸ்வரனுக்குச் சரீரமில்லாததினா
லே சத்தியே சரீரகாரியத்தைச் செங்கிறபடியாற் ச.
ரீரமென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படும். அச்சத்தியு
மொன்றாக விருந்தபேர்திலும் தொழிலின் பேதத்தா
ல் வாமாதிபேத முள்ளதென்று பெரியோர் சொல்கி
ன்றார்கள். (௧௪)

முன்னாவது, பதிலகூண பரீகூடாப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆ ஸ்லோகம்—கூகூ.

உ

சிவமயம்.

சு—வது, பதிஸ்வரூப ப்ரகாணம்.

—௮௮௮—

இவ்வாறு பதி பதார்த்தத்தை லக்ஷணத்துடன் சா
தித்து அவரது ஸ்வரூபத்தைக் கூறும் பொருட்டு மூல
சூத்திரத்திற் கூறிய சர்வகர்த்தா என்னும் பதத்தி னர்
த்தத்தை விரித்துக் கூற வேறுபடல மாரம்பிக்கின்
றார்.

ஸஹசுரம் விமு ஹொநெந கரணெ
நாஹதளஜஸா | கரொகி ஸவ-ஜாக்ய
த்யம் யஜாய ஜ-ஹவஜ்யதெ || க

கூறிப்போந்தபடி மந்திரமய சரீரமுள்ள அவ்வீ
ராவன் தடையற்ற வல்லமையுள்ள கீழ்ச்சொல்லிய க
ருணியாகிய சத்தியைக்கொடு சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிரு
த்தியத்தையும் யாது எச்சமயத்திற்குத் தக்கதோ அவ்
வா நெப்போது மியற்றுகின்றார். (க)

ததூராள கெவலாண-நாம் பொய்யா
நாம் க-ர-தெஷ்டகம் | வாஜாஜி ஸகிவி
ய-கூ-தம் ஸஹகொடி ப்ரஸிஹஜம் || உ

இயற்றுமிடத்து முதலில் மாயா கன்ம பந்தமிரண்
டு மேலிட்டு விஞ்ஞான கேவலர்களாய்ச் சிவபத யோக்

யானான எட்டு அனுக்களை வாமாதி நவசத்திகளுடன்
கூடி சப்தகோடி மந்திரங்களைப் பரிவாரமா யுடையவர்
களாகச் செய்கிறார். (௨)

தெஹாநதே ஸுக்ஷ்மா தயாநெ
வ ஸிவொக்திஃ | வனகநெநெத்யக ரு-
ஜுளவ கிருக்திஃ ஸாஜிதஜ்யுகிஃ || ௩ ||
ஸ்ரீ கணபா ஸிவணீய ராஜராஜே ஸ
நெஸ்ராராஃ | எஃஷஜி ப்ரபயொயிசுரா
ஹியொஜ்ஜாஃ வரஜேஷிநஃ || ௪ ||

அம் மந்திரேஸ்வரர்கட்குள் அனந்தர் சூக்ஷ்மர்
சிவோத்தமர் ஏகநேத்ரர் ஏகருத்ரர் திரிமூர்த்தி ப்ரீகண்
டர் சிகண்டி என்னுமெண்மர்களும் ராஜர்களாகிய இங்
திராதிகட்கும் ராஜர்களாகிய சதருத்ரர்கட்கும் ஈஸ்வர
ர்களான மண்டலி முதலானவர்கட்கு மீஸ்வரர்களென்
றறிக. மந்திர மஹேஸ்வரரென் றர்த்தம்.

இவர்கள் அதிகாரமல மொன்றுள்ளவ ராதலாற்
பரமேஸ்வர சமானபாவத்திற் சிறிதுகுறைந்து அவரா
ல் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். (௩—௪)

ஸவ-ஜ்ஜாஜி யொமெவி கியொஜ்ஜ
கூல ஜொஃஷதஃ | வரஸ்ரார விஸிஷ்யெஷ்
ஜ்ஜாநெஸ்ரவ ஜயஃ ஸிதாஃ || ௫ ||

இவர்கள் யாவரும் சர்வஞ்ஞத்வாதி குணமுள்ளவ
ர்களாகிலும் மலாம்சத்திற்குத் தக்கபடி நியமிக்கப்படு

மவர்களாய் ஒருவர்க்கொருவர் தாரதம்ய முள்ளவர்களா
யிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குக் கீழிருக்கு மந்திரங்களு
மவ்வாறே பேதமுள்ளவையா யிருக்கின்றன. (௫)

தெஹுஜெ ஸாவுக ஸிவஸுகி ப்
வொஹிதாஃ|க-வ-ஃ ஜெந-ஹ-ஹம் வ-ஹம்
ஸாம் யஜாயெஷாம் ஸய-ஹ-ஜெதெ || ௬

அம்மந்திரங்களும் மந்திரேஸ்வர ரிடத்தில் அபி
வியக்தமான சிவசத்தியா லேவப்பட்டவைகளாய் ஆத்
மாக்கட்கு யோக்யதைக்குத் தக்கபடி அநுக்கிரகத்தைச்
செய்கின்றன. (௬)

புயொக்து ஜெஹஸாவெக்சு ஜெஹ-
ஜெஹெயநி | க்ருக்யாயி காரஹிதெ
ஸிவம் விஸுகிஸெஸாஸு || ௭

அவ்வேழு கோடி மந்திரங்களிற் பிற்பாதி அநுக்ர
க ஆசாரியமூர்த்தி (கர்த்தாக்களின்) சரீரத்தை யாச்ரய
மாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டு சமஸ்த மாயாத்வாலும்
அநுக்ரகிக்க வேண்டியவர்களை யநுக்ரகிக்குந் தன்னதி
காரத்தை நிறைவேற்றி மாயாத்வா முடிவில் மந்திரோ
ஸ்வரரோடுகூடிச் சிவனை யடைகின்றது. (௭)

விநாயி காரணெநாநுகு ப்ராயாந வி
க்யுதெஸாஸு | க்ருக்யாயி காரஹிதெ ஜெ
வெகி ஸாயஸஹுதள || ௮

முதற்பாதி ஆசார்ய மூர்த்தி யாதாரமின்றியே
பரமேஸ்வரனுக்கு அநுக்ரகிக்க இஷ்டமானவிடத்திற்
சுத்தவித்தைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மாயாத்வா முழுதிலும்
அவரிச்சைப்படி அநுக்ரகாதிகாரத்தைச் செய்து தன
து அநுக்ரகாத்வாவையடைகின்றார். (அ)

ததொந ஹாடி லிவ லுக்ஷஃ பதீநாம்
முநிதகூதஃ | கயாடி ரஸபேடிஹாநாம்
கரொத ஷ்டா டிஸம்ஸதம் || கூ

பின்பு பரமேஸ்வரன் அனந்தாதிகளிடத்தி லபிவிய
க்தராய் மாயாதத்வத்திலிருந்து மாயாகர்ப்பாதிக்காரிக
ளான கலைமுதலானவற்றா லுண்டாக்கப்பட்ட சரீரமு
ள்ள மண்டலிமுதலான நூற்றுப்பதினெண் பதிகளைச்
செய்கின்றார். (க)

தாநவ ரா விஸ ஹமவாது ஸாஷ்டா
து ஹவநாயிவாது | யெஹ ஸ்வ ஷ்டி
யெஷாம் ஸக்திஃ கருமிஷ்டநா || க௦

அம்மண்டலி முதலானவர்களை யு மதிஷ்டித்துக்
கொண்டு பரமேஸ்வரனானவர் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபப்
பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாக்காநின்றும் கன்மபா
சத்தை யநுசரித்த சத்தியுள்ளவர்களாயும் மலத்தோடு
கூடிபுமிருக்கிற பிரமாதிகளை அந்தந்த லோகநாதர்களா
ய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞானக் கிரியா சத்தியுள்ளவர்க
ளாகச் செய்கின்றார். (க௦)

வ்ருணேதௌ வஸ-ஸாஸாணாம் வ
ஸ-ஸாஸாணாம் வஸ-ஸாஸாணாம் வ
காஸகொபெதாது காமயாஜா வயிஷி
தாது || கக

பின்னும் ஆருகத சாங்கியாதி பசுசாஸ்திரங்களைச்
செய்யும் அருக கபிலாதிகளையும், அந்த சாஸ்திராநுஷ்
டானஞ் செய்யும் பசுக்களையும் தத்தஞ் சாஸ்திரத்திற்
சொல்லிய பலத்தோடும் சாதனங்களோடுங் கூடினவர்
களாக காலாக்நி ருத்ர புவனபரியந்த மிருப்பவர்களா
கச் செய்கின்றார். (கக)

ஸூரிதள வஸகாஸகொபெதாது வஸகாஸ
ஸூரிதள வஸகாஸகொபெதாது வஸகாஸ
ஸூரிதள வஸகாஸகொபெதாது வஸகாஸ
ஸூரிதள வஸகாஸகொபெதாது வஸகாஸ || கக

பேரக சாதனங்களாகிய தத்வ புவனாதிகளுடன்
கூடிய விவர்களைத் தம திச்சாசத்தியா லதிஷ்டித்துக்
கொண்டு தத்தம் புருஷார்த்த சித்தியின் பொருட்டுச்
சர்வபூதங்களினாலு மறியப்படாதவராய் அவர்களை நிய
மிக்கின்றார். (கக)

ஹோமஸா யநஸாக்ஷிவ்ய கௌகாஸ
ஹோமஸா யநஸாக்ஷிவ்ய கௌகாஸ
ஹோமஸா யநஸாக்ஷிவ்ய கௌகாஸ
ஹோமஸா யநஸாக்ஷிவ்ய கௌகாஸ || கக

ஹிநாஃ ஹவஹிநாநாஃ ஸவஹுத
ஹிதொயதஃ !

கநஉ

சம்சாரத்தில் வருத்தமடைந்த சம்சாரிகட்கு இளைப்
பாற்றற் பொருட்டுச் சர்வபூத இதகர்த்தாவான பரமே
ஸ்வரன் போகசாதனங்களாகிய தநுகரணாதிகளையொடு
க்கி ஆத்மாக்களுடன்கூட மாயையில் இலயிக்கச்செய்து
அதையும் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார். (கந-கநஉ)

ஸாபா வஸாநாஸாடி பஹு
புரஹு புவதஃ !

கசு

மேற் சொல்லுங்கால் அளவுள்ள சுவாபத்தின்மு
டிவில் மறுபடியு முன்போலவே சிருஷ்டியிற் பிரவர்
த்திக்கிறார். (கசு)

ஸாவெபா ஸ்வொயயது ஸொ
யொயாது ஸொயாது ஸஹு வாஹ
யது கலிகுலி ! ஸாயாஸுதீ வஹுதீயொ
யாஃ ப்ரஹு-வஹு பஹு. ஸவஹு
டிபா வஸஹுஜாதஃ ||

கந

சாக்ராவஸ்தையைப்போல ஸ்வபாவாவஸ்தையிலு
ம் மலபரிபாக தாரதம்யத்திற்குத் தக்கபடி போதிக்க
வேண்டியவர்களை போதித்துக்கொண்டும் ரோதசத்தி
யாற்றடுக்கவேண்டியவர்களைத் தடுத்திக்கொண்டும் கன்
மிகளின் கன்மங்களைப் பக்குவமாகச் செய்துகொண்டும்

மாயாசத்திகளைப் பிரசவோன் முகங்களாகச் செய்து
கொண்டும் சமஸ்த சிதசித் வர்க்கங்களையும் யதாவத்
தாகப் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்கிறார். (கரு)

நான்காவது, பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம்

முற்றிற்சூ.

ஆஃஸ் லோகம்—அக.

ரு—வது, பஞ்சக்ருத்ய பிரகரணம்.

—ஃஃஃஃஃஃ—

மூலசூத்ரத்திற் சர்வகர்த்தாவென்று சொல்லிய
பதத்தா லுண்டாகிய பஞ்சகிருத்யங்களில் அநுக்ரக
திரோபாவமென்னு மிரண்டு கிருத்யங்களையுஞ் சொல்
லத் துவக்குகின்றார்.

தஸுக்ருத்யி காரஸு நிவ்ருதஸுக்ரு வ
ரிவ்ருதஸு | வ்ருதஸு நிவ்ருதஸு | ஜம
சு வ்ருதஸு ரொணா ஸிவஃ || க

பலத்தினுடையவும் திரோதான சத்தியினுடைய
வு மதிகாரமாகிய நீசபாவமும் ஆவரணநீங்குதலால் அந்
த மலசத்திகள் நீங்கும் சமயத்தில் லோகபந்துவான ப
ரமசிவன் ஆன்மாவிற்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்தருத்வ
ந் தோற்றும்படிச் செய்கின்றார். (க)

நு—வது, பஞ்சக்ருத்ய ப்ரகரணம்.

55

யாநீ_வஜொயதி_வ ஸா_வ வெ_வ சி_வ வா_வ ஸ
ஜெ_வ ஹவந்தி_வ தெ_வ | ஸஹ_வதள_வ வா_வ ஸ
ஜஹ_வதா_வ வண_வவ_வ தெ_வயோ_வய_வவா_வ || உ

சங்காரத்திற்குப்பின் காலத்திற் சிவன் எவ்வனு
க்களை யநுகரகிக்கிறாரோ அவர்களெல்லா முடனே
சிவத்வ வியக்தி யுள்ளவர்க ளாகிறார்கள். சங்காரகால
த்திலும் சிருஷ்டிகாலத்திலு மநுகரகிக்கப்படுகிறவர்
கள் மலபரிபாகத்திற்குத் தக்கபடி அதிகாரமற்ற முத்
தியையாவது அதிகாரமுள்ள பதித்தன்மை யையாவது
அடைவார்கள். (உ)

நா-ஐ-இ-ஐ வதீஸாந படிவாஜொ ஹ
வந்திதெ | ஸ்ரீ தளயா ந நா-மு ஹாதி
மா-ரா-ஜாஸாயவிதுதஃ ||

ஸ்திதிகாலத்திற் பரமேஸ்வரன் குருமூர்த்தியை
பதிஷ்டித்து எந்தச் சேதனர்களை யநுகரக்கிருரோ
அவர்கள் மந்த தீவ்ராதி சத்திபாத பேதத்தாற் பஞ்சா
ஷ்டகாதி ருத்ரர் சப்தகோடி மந்திரங்கள் மந்திரேஸ்வ
ரர் ஈஸ்வர சதாசிவ சாந்தொன்னு மீசானர் இவர்களி
ன்பதத்தை யடைகின்றார்கள். (௩)

மந்தாதி சத்திபாத மரியும்படி.

யெஷாஂ ஸரீரிணாஂ ஸக்திஃ வதத)
விநிவததயெ | தெஷாத விம்மளைத
கும் சிவகளைஷெஷா ஹவஸிதள ||

ஹகிஸா ஸிவஹதேஷ- ஸுஜாத ஹாஸ
கெவியள | சுநெநாந- விதிஸிஷி ஹ
தொ ஸு-ஹ யியாஜிவி || ௫

எந்தச் சரீரிகட்கு மறுபடி பிறவாமைப்பின் பொ
ருட்டுச் சத்திபாத முண்டாகின்றதோ அவர்கட்கு மு
த்தியில் விருப்பும் சம்சாரத்தில் வெறுப்பும் சிவபக்த
ரிடத்திற் பத்தியும் சிவசாஸ்திரத்திற் சிரத்தையும்
அடையாளமாக விருக்கின்றன. இதைக்கொண்டு ஸ்ரூ
லபுத்திகள்கூட சம்சார ஏதுவான பாசஜால நீங்கின
தை யநுமானத்தா லறியக்கூடும். (ச-௫)

வஸ-ஹிமோம லிஜாநாஃ கஜே-வ
தி ஆயம்ஸஃ | ஜெஷாஜி ஹயெயாமோ
நாஃ ஸாயிகாராஸ- ஹிஷி || ௬
உபாயாஜா வெஸிஷா ஹிமோத
தத்யா வ-நஃ | ஆயா வ-கிகாரஃ க
ஸிஷி ஹி-கிவிவி விஷிதஃ || ௭

உபகா ராபகா கன்மங்களின் குறிப்பான சந்தோ
ஷகோபங்க ளில்லாமற் சமமாயிருப்பது முத்திக் கடை
யாள மாகாதோ, சத்திபாதமென்ப தொன்றேனென்
னில்? அது பசுஞானமாகிய காபிலாதி யோகத்திற் சி
த்திபெற்றவர்கட்குச் சரியே, இவ்விடத்தில் அதிகார
த்தோடுகூடிய முத்திகளில் தீக்ஷாதி சாதனங்களின் பே

தத்தாலும் அந்தந்த பதப்பிராப்தியிற் பிரீதியாதி யா
தாரபேதத்தாலும் மந்திர மஹேஸ்வராதி பதப்பிராப்
தியாகிய உத்தமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் மந்திரேஸ்
வராதி பதப்பிராப்தியாகிய மத்யமபலத்திற் குரியவர்
கட்கும் பஞ்சாஷ்டகாதி ருத்ரபக ப்ராப்தியாகிய அத
மபலத்திற் குரியவர்கட்கும் தகுந்தபடி மூன்றுகுறியு
ம் வேண்டியதாக விருக்கின்றன, அவ்விரண்டையும்வி
ட இதில் வேறொரு விசேஷ மிருப்பதால் இந்தச் சத்
திபாதமென்னுங்குறி யவச்யம் வேண்டியதே! (க-௭)

ஔசுஷ்டிஃ நிவ்யுதே த- ரொயக
கௌ தஜஃபதெஃ | ஹவனௌ தாநி வீ
மாநி கிணிக்ஷிஷ்டவ ஷெஹிநா || அ

ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கும் வாமதேவருடை
ய ரோதசத்தியானது சிவியுநீங்கினபோதும் பாதிநீங்
கினபோதும் சிவியு மீந்திருக்கும்போதும் சரீரிகட்
கிந்தக் குறிகளுண்டாகின்றன. (அ)

யொமூதா துயஜெபுதக் ஸஜீதீது
ஜெஹஸுரஃ | ஸாபெண- ஜந-முஹா
கி ஸாபிகார ஜிஃயதஃ || கூ

இம் மூன்று யோக்யதையு மதிகாரத்திற்கு வே
ண்டிய தாகையால் அதிகாரமற்ற ஸ்வாபகாலத்திற் பர
மேஸ்வர னிம்மூன்றையு மபேக்ஷியாமலே அனுக்களை
யநுகரகிக்கின்றார். (கூ)

ஹிந்துஸ்தானிகள் !

கூடு

$$(F_0, D)$$

யொண்பா-உ-தெ.

50

(50)

நிவிவாநாக் |

509

(502)

മുണ്ടാക്കിയതിനാലാണ്.

55 55

(55)

வாக்ஷாஹு ஶ்விதக்ஷ பக்ஷாஹு நெஸுத்யா

தாநஜாத நா ।

ககௌ

பாகயோக்யமான வந்தக் கன்மமும் தன்னைத்தா
னே பரிபக்குவமாக்கமாட்டாது. ஆகையால் ஈஸ்வரன்
வேண்டுமென்பது கருத்து. (ககௌ)

இவ்வா றீ ஈஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவெனக்கூறி இனி
ச் சர்வஞ்ஞனென்று கூறுகின்றார்.

ஸவஹு ஸவஹு கத்யக்ஷாஸு ஸாய

நாம மஹெஸஹ | யொயஜா நாகி

காநுதெ ஸதஜெவெதி ஸஹிதஃ || கௌ

ஈஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவானபடியாத் சர்வஞ்ஞனு
மாவன். எவன் எதைச் சாதனம் அங்கம் பலன் இவைக
ளோ டறிகின்றானோ அவனதைச் செய்கின்றனென்று
நிச்சயிக்கப்பட் டிருக்கிறபடியால் அறிந்தவனே செய்
யவேண்டும். (கௌ)

தஜாஸ்யா வுகிஸுநுகா ஸவ

ஷுக் ஜெபக்ஷதெ | நஹுஸாஃ ஸயிகஜஸா

அிவஸீத ஸஜாதஃ || கௌ

கௌ

அந்தச் சர்வஞ்ஞத்வமு மிவருக்கு மலாதி யாவா
ணமில்லாததால் கலாதி வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிற
தில்லை. மே லது சம்சாரி ஞானத்தைப்போற் சம்சயர

திதோஷ முள்ளதுமன்று. ஆதலா ஸொருபோதும் வி
பரீதமாகாது. (க௩.௨)

யாமிவ்யுஷக ஜீக்ஷனௌ வ்யுதக்ஷா நௌ
ஸகீலிஃ | வ்யுஷக வ்யூநாநா ஸொயெந
தாமிஸ்ய வ்யூஹதாப்யவி || க௪.௨

மலா திரோதான சத்திகளால் மறைக்கப்பட்ட
ஞானங்களெல்லாம் வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிறபடி
யால் வியஞ்சத்திற்குத் தக்கபடி மாறிப்போகும்(க௪.௨)

நாயுக்ஷம் நாவிதஜெஹம் நஸாஸ
ஜிவிஸாங்கஸம் | ஜாந ஜாஹாதிவிஜயம் ஸவ-
ஜா ஸவ-வஸ-ஷம் || க௫.௨

ஆகையா லீஸ்வரஞானமானது பிரத்யக்ஷாநுமா
னாகமப் பிரமாணங்கட் கெட்டாதது. எப்போதுமெஸ்
லாவஸ்துக்களிலு நின்மலமாகப் பிரகாசிக்கும். (க௫.௨)

இவ் வாறீஸ்வரன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தாவென்
றுசாதித்துக்கூறிப்போந்த அர்த்தத்தை முடிக்கும்பொ
ருட்டு ம்மேற்கூறு மர்த்தத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும்
பொருட்டும் மேற் சுலோகங் கூறுகின்றார்.

ஸகாஸாஞ்ஞவ கஸணாப்யு-ப்யெய்ய |
ஜுஜிவெ-ஸொஜி தாவிரிகியெ விஜ-ஸீ
ஸதக்ஷ தெஜோஹந்தி ஹவெநாஹவ

டு—வது, பஞ்சக்ருத்ய ப்ரகாணம். சௌ

பஞ்ச ஐதாது நொவிஸுரெண பஞ்ச

ஷாஃப ஸ்வாஸாருவடி || கசும

இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறி ஈஸ்வர னுண்
டென்னும் சத்தையும் நித்யத்வாதி ஸ்வரூபமும் சத்
தியாகிய காணமும் போகமோக்ஷமாகிய பிரயோசன
மும் சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியமும் சர்வவிஷயக
ஞானமும் ஆகிய இவைகளா லீஸ்வர தத்வத்தை யறி
ந்த ஞானிகள், சம்சாரமாகிய சேற்றில் முழுகினவர்களை
க் கரையேற்றிவைக்கின்றார்கள். சர்வமும் ஆத்ம ஸ்வ
ரூபமென்று பசுரூபமாகப் பரமாத்மாவையறிபவர்களு
ம் காலகன்மவியக்தாதி பாசங்களே கர்த்தாவென்று
பாசரூபமாக பரமாத்மாவை யறிபவர்களும் எவ்வளவு
தூர மறிந்திருந்தபோதிலும் தாங்களுங் கரையேற
மாட்டார்கள், மற்றவர்களையு மேற்றிவைக்கமாட்டார்
கள். (கசும)

ஐந்தாவது,

பஞ்சக்ருத்யப் ப்ரகாணம்

முற்றிற்று.

ஆய் லோகம்—கௌம.

மும் ஸ்விதிமுதலானவைஃ அந்ய நிமித்தமானதால்
அந்ய னாத்மாவென்று யுத்தியா லேற்படுகின்றன. (௩௨)

வெதந ஸ்விநவொமுகூர அிகாஸி
கூர அஜாத-விசு | வொமுகூர விகாஸி
னொடிஷ்டா ஸ்விஅஹீநாஃ ப்டாடியஃ || ௪௨

பிருதிவிமுதலான நான்கு பூதங்களின் சேர்க்கை
யிற் சைதன்னிய முண்டாகிறபடியால் தேகமே சேத
னென்று சொல்வாயேயானால், தேகம் போக்யமா
கவும் விகாரத்தை யுடையதாகவு மிருக்கிறபடியாற் சே
தனமாகமாட்டாது; அவ்வாறு போக்யமாகவும் விகார
த்தை யுடையதாகவு மிருக்கிற படாதிகளை ஜடமாகக் க
ண்டிருக்கிறபடியால். (௪௨)

யஸிநுஸதி உஸக்ஷாவா டிஜிநெவ
தநுஜி-வெத | யஸா னுஸதவிஸ
வெ விதிஜி-ஹொஹிவெதநஃ || ௩௩

பின்னும் பிருதிவியாதி நான்குபூதமுஞ் சேர்ந்தா
லறிவுண்டாகவு மில்லாவிடி னில்லாமற்போகவுங் கண்டி
ருக்கிறபடியால் தேகத்திற்கே சைதன்ய முண்டென்று
சொல்வாயேயானால், பிரேதமான தேகத்தி லறிவில்
லாமைபக் கண்டிருக்கிறபடியால் தேகம் சேதனமாக
மாட்டாது. (௩௩)

வபிணாபிஸு) வெஸிஷு) டிஷியெ
 னஸு டிஷிஷு) | சு

பூதங்கள் பால்பமுதல் அடிக்கடி வெவ்வேறாகப்
 பரிணமிக்கிறபடியால் பிளோத பரிணாமந் தவிர மற்றப்
 பரிணாமங்களி லறிவுண்டென்று சொல்வாயானால், அ
 ப்போது அடிக்கடி தேகம் வேறுபட்டுப் போனபடியா
 ல் முன் னதுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக் கூடாது; ஒருவ
 னதுபவித்ததை மற்றொருவன் ஸ்மரிக்கமாட்டா னாத
 லால். (சு)

நாவெ)வம் ஸு—பு தீதகூபக் ஸு
 து—கூபயெ தரொஸு)தஃ | சு

பின்னும் ஸ்மரணமில்லாமலே ஆத்மா விருக்கட்டு
 மென்னக் கூடாது; சர்வலோகப் பிரசித்தமாக யாவர்
 க்கும் ஸ்மரண முண்டாகிறபடியால். ஆகையாற் சரீரத்
 திற்கு வேறாக ஸ்மரிப்பவனாத்மா ஒருவ னிருக்கிற
 னென்று ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். (சு)

இவ்வா ருத்மாவுண்டென்று சாதித்து அவனு
 டைய விசேஷ. ஸ்வரூபத்தைச் சொல்கிறார்.

நாவ)வ கொநகூணிகொ நெந
 கொநா விஜயாத் கஃ | நாகு—தூ ஹிஸி
 டிஷியெ வபிணாபிஸு)வதாஸு—தஃ||௭௭

ஆத்மா தேச காலா நவச்சின்ன னாகையால் அவ்யா
பகனுமல்ல கூணிகனுமல்ல ஒருவனுமல்ல ஜடனுமல்
ல கிரியை யில்லாதவனுமல்ல, பரிபூரண சைதன்யமுள்
ளவன்; பாசமுடிவிற் சிவத்தன்மை வருகிறதாகப் பிர
மாண மிருக்கிறபடியால். (எ.ப)

அருவது, பசுலகூண ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

அஷ்டலோகம்—க௦௩.

—❦—

(5)

2

(2)

உயர்நீதிமன்றம், சென்னை

வெய்யவ்யுதா | னதாவதீதெ வெய்ய
கூப ஐகூகெவ வெய்யகூகெயொஃ || ௩

கட்டில்லாதவன் ஸ்வாதீனனாகவும் கட்டுப்பட்டவன்
வசப்பட்டு மிருக்கக் கண்டிருக்கிறபடியால், பத்தனுக்கு
ம் முத்தனுக்கும் இவ்வளவே பேதம். அதாவது, வச
ப்பட்டவன் பத்தன், ஸ்வாதீனனானவன் முத்தன். (௩)

தகூவார தகூவெய்யகூப தகூவினி
தெய் விஜாஜிவகூ | ஐகூகெவ யநஸூகெவ
கெவ வ்யகூகெவ யநயாயியா || ௪

ஆகையால் லந்த வசப்பட்டிருக்குந் தன்மையே பந்த
மென்று சொல்லப்படும். அந்தப் பந்தத்தை ஞானக்கி
ரியைக் கீழ்ப்போல் ஆத்மாவிற்கு நித்யமென்றால் முத்
திக்காக வேற்பட்ட ஞானதி யுபாயங்களெல்லாம் விய
ர்த்தங்களாகும்; பந்தம் நீங்காததினாலே. ஆதலால் போ
தும்; இதுவரையிற் சொல்லிய சம்சாரத்தை நீக்கமாட்
டாத புத்தி. (௪)

நித்யவ்யா பகூவிவகூ நித்யா வ்யகூ
வெய்ய | வாய்வெய்யாவ்வம் வாவீ நா
நித்ய த வ்யகூகெவ || ௫

அனுவாகிய ஆத்மாவானவன் அநாதியான மலத்
தாற் கட்டுப்படாவிட்டால் அவன் நித்யமாகவும் வியா
பகமாகவு மிருக்கிற சிற்சத்திக் கிடமா யிருக்கையிலும்

தனக்குப் பேகசித்திக்காக கலாதி யாத்ம பலத்தையும்
மோக்ஷத்திற்காகச் சிவனுடைய பலத்தையும் தேட
வேண்டிவதென். (௩)

தஜா வரணஸ்ய ஜானொஃ பனுஸ்யா
தஸி ஸாங்கரெ | பயபூராயெ ஸ-
ஹ-ஹிஃபுராத் தஜிஷ்டஃ பஸ-ஹிஸ்டா || சு

இவ்வாத்மாவிற்கு காவரணமாகிய வந்த மலமான
து சைவசாஸ்திரத்தில் அநேக பரியாயநாம முள்ளதா
கச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பசுசாஸ்திரஞ் செ
ய்தவர்கட்குத் தெரியாது. (சு)

பஸ-ஹி பஸ-ஹிஹார ஜுதபூ-ஜி-
ஹ-ஜா ஜாஜுஜெநஃ | சுவிஜா வஜுகிர-
மாநி பாவஜி-ஹி வக்ஷயாஜிஃ || எ

பசுத்வ பசுநீஹார மிருத்தியு மூர்ச்சா மல அஞ்ச
னஅவித்பா ஆவ்ருதி ருக்கு கிலானி பாப மூல கூடிய
முதலாகிய பேர்களுள்ளது மலம். (எ)

தஜெகஃ ஸவ-ஹ-ஹிதாநா ஜநாஜி நி
ஸிஹ-ஜிஹக | பூதபூதஸ ஸகாவானா
வாயிஸகி ஸஜி-ஹ-ஹிவக || அ

அம் மலமானது சர்வப் பிராணிகட்கு மொன்றே
அநாதியாயும் கனமாய்ப் பேதிக்கக் கூடாததாயும் மக

டுகூ

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்.

த்தாயும் ஆத்மாக்கள்தோறும் தத்தம் பரிணாமகாலத்தி
லழிகின்ற அநேக சத்தியுள்ளதாய் ம்ருக்கும். (அ)

தடிநாடி ஸுவஹா தஜெத-ஸடி
தொந்யா | ர-ணஜி 2-காநெவென
நொகெய தஸதொஜுஷா || கூ

ஆம் மல மாத்மாக்கட் கநாதிகாலத்திலேயே யிரு
க்கிடதென்று சொல்லவேண்டும். நடுவில் வந்ததென்
றால் வந்ததற்கு நிமித்தஞ் சொல்லவேண்டும். நிமித்த
மில்லாமல் வருமென்றால் ஸ்வபாவமானபடியால் முத்
தாத்மாக்களையு மறைக்கும். ஆனா லென்னவெனில்
மோகூப் பிரயத்தினம் வீணாகப் போய்விடும். (கூ)

தஜெகா வஹ-ஸவ்யகா தாடி
ம-கூ வதிஜடி-தஃ | கிண-த-கூயா
நெகா ய-மவ த-கூடிஸ-நாகூ || கௌ

ஆம் மல மநேகமென்றால் அவ்வாறு ஜடமாகவு
மநேகமாகவு மிருப்பது பிறப்புள்ளதாகையால் அநாதி
யான விம்மல மேகமே யாகவேண்டும். ஆனால் ஓகா
லத்தில் எல்லோருக்கும் முத்தி காணப்படாததினாலே
அவ்வாத்மாக்கடோறு மறைக்கின்ற வநேக அநித்தியச
த்திக ளுள்ளதென்று சொல்லவேண்டும். (கௌ)

தாவாஹாஹ ஸாஸகி ஸவஹ-ந-

முஹிகாஸிவா^யஜ^யந^யவ^யத^யநாஜெவ
பாஸஹ த^யவ^யய^யதெ || கக

முன் வீஸ்வானது திரோதான சத்தியையும் மல
த்திற் சேர்த்துச் சொன்னபடியா லதைச் சொல்லுகி
றார். ஸ்வபாவத்திற் சர்வாத்மாக்களையு மநுகர்ஹித்து
மங்களப் பிரதமான வீஸ்வர திரோதான சத்தியானது
மறைக்கின்ற மலசத்திகளை யநிஷ்டித்து அநுவர்த்திக்
கிறபடியால் பாசமென் ருபசாரமாகச் சொல்லப்படு
கிறது. (கக)

வபிணாஜபதீ தாஸ ரொயாஜம் கா
க^யஜி^யக^யஜி^யஷா^யப^யஜெ^யநீ^யந ஜாயதெ த
ஜாந^ய முஹிகொவ^யதெ || கஉ

ஸ்வர சத்தியானது திரோதானாதிகார மிருக்கும்
வரையி லந்த மலசத்திகளை பரிணமிக்கச் செய்துகொ
ண்டு அநுகாஹரூபமான ஈசானமந்திரமாகிற ஞரியனு
டைய சித்பிரகாசத்தாலே யெப்போ தாத்மாக்கட்டு
ஞானவிகாசத்தைச் செய்கிறதோ அப்போது அநுகர்
ஹசத்தியென்னு சொல்லப்படுகிறது. (கஉ)

பிரச்சனை.

ஸம்ஹாஸிஜாஜ^யந^யமுஹிஜாஜி^யரொ
யிதயாஜி^ய | ய^யமவ ஹக்ஷஜாஸகி ஸ
வ^யந^ய முஹிகாக^ய || கங

ஈஸ்வரன் சேதனா சேதன வர்க்க மெல்லாவற்றை
யு மநுகர்ஹிக்க வேண்டியது கடமை, அவைகள் ஒன்று
க்கொன்று விரோதியாகையால் ஈஸ்வரசத்தி யேககால
த்தி லநுகர்கிக்க மாட்டாது. ஆதலாற் சர்வாநுக்கிகி
கையென் றெப்படிச் சொல்லலாம். (௧௩)

நவஹுதொ வகாராஸுஃ ப்ருவ்ய
தஸ்ய ஜமக ப்ருவொஃ | சுவகாரக ஜா
வீஸ்ய யஹுதெ கினுதொடிநஃ || ௧௪

பின்னும் சர்வபூதங்கட்கு முபகாரஞ்செய்யவே
பிரவர்த்தித்த லோகப்பிரபுவான வீஸ்வரன் அபகாரஞ்
செய்யும் ஆணவாதி பாசங்களை யநுகர்கித்தும் ஆத்மா
க்களைபங்கித்து வருத்துவது ஈக்தமாகமாட்டாது. (௧௪)

உத்தரம்.

ந தொடி நாயகஃ ப்ருவொ
ணொ ரநஃ ஹம் | கினுயக கி ய
தெகினி தடிவொயெந நாந்யா || ௧௫

ஈஸ்வரசத்தி சர்வாநுகர்கிகையென்பது மெய்
யே! சேதனாசேதனங்களை யொருக்காலே யநுகர்கிப்ப
தில் விரோதமு மில்லை; அநுனைவ வருத்துகிறதற்காக
மலத்தை யநுகர்கிக்கிறதில்லை. ஆனால் அவர்செய்கி
ற துபாயமாகச் செய்கிற செய்கையேயல்லாமல் வே
றில்லை. (௧௫)

நஸாயி காரொசஜவி 3-ஃ_த ஹவகி
 ஸுயி_த | சுயிகாரொவி தஹு_த௯_த ப
 ரிணா_த3_த ஹிவ-த_த ௮_தத || கக

உபாயமாவ தென்னவெனில் மலத்திற் கதிகார
 மிருக்கும்வரையி லொருவனுக்கு முத்தியுண்டாகுறதி
 ல்லை; மலநீங்குதலே முத்தியென்னப்படுகையால். மலா
 திகாரமும் மலசத்தி பரிணமித்தபின்தான் நீங்கும்.(கக)

ஸொவிந ஸுதவனவஸு_த டிவி_தயொ
 ம_தஸ_த வஸு-ந_த | ஸவ-ட_தயா ஸவ-டி_தா
 டஸா ஹி_தபு_தயொஜ_த ௮_தத_தந_த || கக

அம் மலபரிணாமமும் அது பரிணாம யோக்யமான
 போதிலும் தனக்குத்தா னுண்டாகாது; எப்போதும்
 எவ்விதத்திலும் ஜடமெல்லாஞ் சித்தினாலே யசைவிக்
 கப்படக் காண்கையாலே.

ஆகையா லநுக்கரமும் அதுநிமித்தஞ் செய்யும்
 மலபரிணாமமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதியல்லவெ
 ன்று கருத்து. (கக)

இதற்கு திருஷ்டாந்தம்.

யயா ஸாராஜிநாவெடி_த ஸ-டி_த ன
 விநரொயிண_த | கொடாவி ஷா_தடி_தா
 யிகா_த டி-_த_த வெஹ-_த_த ௮_தத_தய_தத || கஅ

எவ்வாறு வைத்யன் ரோகியைப் புண்முதலானவ
ற்றிற் காரமுதலானவை வைத்து வருத்தினபோதிலும்
முடிவில் நன்மைசெய்கிறபடியா லவ்வாறு வருத்துகிற
வனாகத் தோற்றவில்லையோ, அவ்வாறே யீஸ்வரனு ம
லநீங்கும்பொருட்டுச் செய்யுந் துக்காநுபவத்தை வருத்
தமென்னக்கூடாது. (கஅ)

சுத்தஸ்வரூபரான யீஸ்வரன் பாசத்தையநுசரித்
துச் செய்யவேண்டுமென வென்னவென்னும்கேள்விக் குத்
தாம்.

ஸவ-புமகூர் நஹைஸஸு நாபிஷா
நஹைநுதெ! உபயதூ ஸிகத-புவு
தஸிநா ஞாஸு-ரெகிஸு || கக

யீஸ்வரன் சர்வவியாபியாகையால் யாவையும் அ
திஷ்டிக்காம லிருக்கமாட்டார். ஆனால் எங்கே செய்ய
வேண்டிய செய்கையில்லையோ அங்கே செய்கையின்றி
உதாசீனரா யிருப்பார். (கக)

யதி-புனொந-மு-ஹொநாநு யத-த
பு-ந-வத-புந-நஹைஸஸி கஸு-விஜா
த-ய-ப-தூ நாந-வத-பு-தெ || ௨௦

யீஸ்வரன் தருமிகளான சேதனசேதனங்களை அ
நுகர்ஹிப்பதாவது அவைகளின் தருமத்தை யநுசரிப்ப
துதான். அவ ரநுசரிக்காத தரும மொருபதார்த்தத்
திற்கு மொருபோதுங் கிடைக்கமாட்டாது. (௨௦)

மதாயி காரநீஹாஸ வியு—ஸு வ
தவனபதெ | பஸொ ரந—முஹொந
ஸு தாடிஸ—யா டிஸிகு—ணஃ || உக

ஞானக்கிரியைகளைத் தடுக்கு மலசத்தி நீங்கின ப
சுவினிடத்தில் ஈஸ்வரசத்தி யநுக்ரக ரூபமாக வளருகி
றது, அப்போது பாசத்தினிடத்தில் அதின்சத்திகளைப்
பரிணமிக்கச் செய்வதே அநுக்ரகமாகிறது. (உக)

ஹொயுகு ப்ரபிணாஸிகு யஜ—யொ ர
ந—வத—நஃ | ஹொ ஸாயிகாரஸு நி
வ்யுதெஸு ப்ரபிண—தள || உஉ

ஆதலா ஸென்ன வேற்பட்டதெனில்? அதிகா
ரத்துடன் மலசத்திநீங்கும்போது திரோதானசத்திய
ம்நீங்குகிறபடியால் சேதனனுடைய அபிபுந்தன்மை
யையும் ஜடத்தினுடைய பரிணமிக்குந்தன்மையையும்
அநுசரிப்பதே அநுக்ரகமென் றறிக. (உஉ)

ஹொயுகு யளமவஜெந குஜாஸு
ஸு வடவனவஹி | ஜாயாய ஸாயிகாரா
யாஃ ஸு—ண ஸொகவனவதெ || உங

இவ்வாறேககாலத்திற் சம்பவிக்குமிடத்தி லநுக்
ரக ஸ்வரூப மறியவேண்டியது. கிரமமாக வருமிடத்தி
ற் சுலபமே. இவ்வாறே அதிகாரத்துடன் கூடிய மாயா

கன்மங்கட்குஞ் சொல்லியதென் றறிக; ஜடமெல்லாஞ்
 சித்தினூலே அசைவிக்கப் பட்டதென்று முன்னமே
 பொதுப்படச் சொல்லியபடியால். (உந்.)

ஏழாவது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம்

மு ற் றி ற் று .

ஆஹ் லோகம்—கஉஅ.

உ

சிவமயம்.

அ—வ து க ன் ம வி ச ர ப் ர க ர ண ம்



கயெஹி ய ஸரீராகெஹி ஸிஹி
ம ஸுநாநீயதெ | நிதித ஜாநாதி ஹவா
ஹிதொநாநா ஹிஹைத—ஹி || க

கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய சரீரவிஷயங்களே
டு சேர்க்கை யாத்மாவிற்கு குண்டானதற்கு நிமித்தமுண்
டென்று அநுமிக்கப்படுகிறது, உற்பத்தியுள்ளதாகை
யால்; உற்பத்தி யுள்ளதெல்லாம் காரணமில்லாம விருக்
கக் கண்டதில்லை யாகையால். (க)

தஸுபுஹி வதிபுக்ஷா ஹெஹி
ஹிஹி க்ஷணிக்ஷதஃ | ஹிஹி—ஹி
தக்ஷாஹி ஸஹதக்ஷா ஹிதக்ஷ—ஹி || உ

இந்திரியாதிருட ஞாத்மாவிற்கு குண்டாகிய சேர்க்
கையானது ஸ்வர்க்காதி தேசநிடமமுள்ளதாலும் பிரா
ணிகள்தோறும் சரீராதிகள் வெவ்வேறுபட்டிருப்ப
தாலும் அநித்யமா யிருப்பதாலும் புருஷன் றோறும்
தனித்தனியே ஏற்பட்டிருப்பதாலும் ஜன்மாந்தரத்
தொடர்ச்சி யுள்ளதா யிருப்பதாலும் அதற்குண்டாகிய
காரணமு மவ்வித குணமுள்ளதென்று சொல்லவேண்
டும்; காரணத்தைப்போற் காரிய முண்டாகு மாதலால்.

ஸாஸாவிஜ்ஜா ஐவெக்ஷிதாஸு ஸஹ
காஸி தஜ்ஜுதெ | கஜ்ஜுவா வாஸஜ
நஜ்ஜா ஐஜ்ஜுதெ ஸஞ்ஜ்ஜுவதஃ || ௩

மேலு மந்தக்காரணமானது பலங்கொடுக்க ஈஸ்வர
திரோதான சத்தியையும் ஆணவ மலமுதலானவற்றை
ய் மபேக்ஷிக்கிறபடியால் ஸ்வதந்திரமாகாமற் சுககாரி
யாபிருப்பதென்றும் செய்கையா லுண்டாகிறபடியாற்
கிரியாருபமான கன்மமென்று பேருள்ளதென்றும் சூ
க்துமமாய்ப் பிரத்யக்ஷமா யிருக்கிறபடியா லதிருஷ்ட
மென்று பேருள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. (௩)

ஜநக நாரகஹொமஜ்ஜுதஜ்ஜா
ஸாயந | தக்ஷதஜ்ஜா நஜ்ஜுதயாநிக்ஷா
ஜஜ்ஜாயஜ்ஜு ஸஞ்ஜுவதஃ || ௪

அந்தக் கன்மமானது நிமித்தமாய்ச் சரீராதிகளை
யுண்டாக்குவதாயும் சரீரருபமாய்த் தரிப்பதாயும் விஷ
யருபமாய்ப் போக்யமாகவும மனோவாக்குக் காயங்களி
ன லுண்டானதாயும் மெய் பொய்களைக் காரணமாகக்
கொண்டிருப்பதால் தர்மாதர்ம ரூபமென்றும் சொல்ல
ப்படும். (௪)

ஸாஸெ விபாகஜெஹுதி தக்ஷத
ஜ்ஜா வஹயஜ்ஜுதெ | ஜாயாயா வதஜ்
தெவாதெ நாவஹுதெ வஜெகிவ || ௫

அவது, கன்மவிசார ப்ரகரணம்.

௬௫

அந்தக் கன்மமானது பிரளயத்திற் பரிணாமத்தை யடைகின்றது, சிருஷ்டிகாலத்திற் போகத்திற் குப யோகமாகிறது, சங்காரகாலத்தில் மாயையிற் சம்ஸ்கார ரூபமாக விருக்கிறது, ப்ரசிக்காம லழிகின்றதில்லை. (௫)

ஐதி ஜாயாநிகாவாநு ப்ருவத டுக ஜநாநி
கே | கஜ-வ டுஷுக ஜபெ டுத ஜேயாயிஸ
டி டுநஜ-த டிய ||

௬

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கன்மமானது மாயை முதற் காலமீறான அத்வாவி லுண்டாகிய சரீராதிகளை யுண்டாக்குகிறதாயும் பிரவாகாநாதியாகவு மிருக்கும். இது கவிர்தமா யிருந்தபோதிலும் ஜோதகமாகவே யாகும், ஏனெனில்? கன்ம மிருக்கும்போது முத்தியில்லை யாதலால். (௬)

எட்டாவது, கன்மவிசார ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆ ஸ் லோகம்—௧௩௪.

சிவமயம்.

சு—வது மாயா ப்ரகாணம்.

—ஹ்ருக்—

சுபுஸவபுஜ வாசுதேவ ப்ரகிஷ்ணவபு
 லக்ஷணம் | சுபுதெ முநிபாஸஸு கி
 னிஜி—தா விஸேஸதஃ || க

இனி, உத்தேச சூத்ரத்திற் சொல்லப்பட்ட மா
 யா பாசத்தின் லக்ஷணம், ப்ரமாணத்தாலும் யுக்தியா
 லும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (க)

தஜெகஜி ஸிவம்ஸீஜம் ஜமதஸித ஸகி
 திகி | ஸஹகா யுயிகாராஜ ஸம்ஸொயி
 வ்யாவ்ருதஸுரம் || உ

அம்மாயையானது ஒன்றாகவும் மயக்குவதாற் சி
 வமாகவும் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானமாகவும் பலவே
 ருபட்ட சத்தியுள்ளதாகவும் சககாரிகளான கன்மங்கள்
 னதிகாரவாஸாயி லாத்மாக்களை மறைப்பதாகவும் வியாப
 கமாகவும் நித்தியமாகவு மிருக்கும். (உ)

சில யுக்திகளாலும் மாயை யுண்டென்கிறார்.

சுத—பாந—தீயதெயெந ஜமஸுஜெ—
 ஹெத—நா | தெநொபா டாநஜவ—
 நவபு ஸக—ஸிவி—நா || ந

ஐகத்து உற்பத்தி யுள்ளதென்னும் யாதொரு ஏ
துவினாலே கர்த்தா அநுமிக்கப்படுகிறாரோ அவ்வேது
வினாலேயே அதற் குபாதானமாகிய மாயையு முண்
டென்று சொல்லவேண்டும்; தந்துமுதலான வபாதா
ன காரணமன்னியில் படமுதலான காரியம் பிறவாதா
தலால். (ங)

தடிதெதந தெவஸ்யாஸு காயபஸ்யா
விதீஹஸ்யாஸு | ப்ராபு ஸவபுஹரொ
ஜோஷி காரணா நியஜோதயா || ச

பின்னு மம் மாயையின் காரியங்களெல்லாம் ஜட
ங்களாகையா லதனைபும் ஜடமென்றே சொல்லல்வேண்
டும். அவ்வாறு சொல்லாவிடற் காரியகாரண நியமப
ங்கமென்னும் பெருங்குற்றம் வரும். (சு)

யடிநித்ய ஶிஷங்காயபு கஸூர ஶிஷவ
டிதெத பௌநி | ஸவ்யாவிதெசு கூத
ஸசு ஸ்யாஸு ஸவெபுஷா ஸவபுதொ
ஷிபு || (ரு)

இம்மாயை பிரளயத்திலழியுமென்றால் மீட்டும்பிர
பஞ்ச மெதிலிருந் துண்டாகும்; ஆதலால் நித்யமே இ
து, அவ்யாபகமானாற் சர்வதோமுகமாகக் காரியமெங்
கு முண்டாகக் கூடாதாகையால், இதை வியாபகமாகவு
ம் அவச்ய மொப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். (ரு)

யஜ்நெகஜிதத - ஐஷ்டி - ஸபதி ய
ஜெகம் | நதஜ - ததி ஜகஸா ஜெகஜெ
பமஜெ - தாடி ||

ஜடமாயு மநேகமாயு மிருப்பதெல்லா முற்பத்தியு
ள்ளதாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் இம்மாயைக் குற்பத்
தி யில்லாதபடியால் இதை யொன்றென் றொப்புக்கொ
ள்ளவேண்டும். அநேகமாகிற் பரமகாரண மாகமாட்
டாது. (௬)

சங்கை.

படபுஷ - மணாடிஷ்டி ஸவ - ஜெக
ஜெநகதஃ ||

உபாதானகாரணமான அநேக தந்துக்களி லிருந்
து ஒருபட முண்டாகக் காண்கிற படியால் இவ்வாறே
சர்வகாரியமு மநேகோபாதானத்திருந் துண்டாகிறது.
ஆதலால் மாயை அநேகமே யென்னில்? (௬)

உத்தரம்.

தடிவ - ஜெநக ஜெகஸா ஜெவஸீஜாக்
புஜாயதெ ||

அவ்வா றநேகமான தந்துமுதலானெம் ஒன்
ருகிய பஞ்சமுதலான உபாதானத்திருந் துண்டாகின்
றதாகையால், ஒன்றாகிய பரமகாரணமான மாயையினி

நுந்து சர்வப்பிரபஞ்சமு முண்டாகிறதென்பதற்கு யா
தொரு குற்றமுமில்லை. (எ)

யெஷாஃ ஹிஷஜ-காஜெதொ ராஹிஷி வ்யு-
வஜாயதெ | தெஷாஃ ய-குஜெந மிம்மெ
ந ஜமஃகிம்நா ந-ஜீயதெ || அ

சிலர் சேதனனான ஆத்மாவிலிருந்தே அசேதன
மாயை பிரபஞ்ச முண்டாகிறதென்கிறார்கள். அவ்வாறு
விருத்த காரணத்திருந்து விருத்தகாரிய முண்டாகில்
ஜலத்திலிருந்து புனைபுண்டானதென்று புனையைக்கொ
டு ஜலத்தை அவர்கள் அநுபீக்ஷிக்கும்; ஏனதும்புக்க
வில்லை. (அ)

ஹ-குதாவயி ஜமஜெஷாஃ காரணம் ப
ரஜாணவஃ | தெஷாஃ வ-குஜெந-ஜாஜிதாஜெ
தொ ஜ-ஜாஜெதவ ஜாநஸ-குஜெதா || கூ

இன்னுஞ்சில தார்க்கிகர்முதலானவர்கள் ப்ருதிவி
யாதி பூதம் வரையிற் பிரபஞ்சமென்றும் பரமானுக்
களை பரமகாரண மென்றுஞ் சொல்கிறார்கள்; அவர்
கள் திரவ்யாதி ஷட்பதார்த்த ஞானம் அல்லது ஜோட
சபதார்த்த ஞானத்தால் மோகூமென்கிறார்களென்று
முன்சொல்லிய வேதுவினாலேயே அவர்களின் ஞானஞ்
சுஷ்மம் தெரியப்படுகிறதல்லவா.

பரமானுக்கள் அசேதனமா யநேகங்க ளாகையா
ல் அநித்யமாகும்; பரமகாரண மாசமாட்டாது. மாயை
யே காரணமென்பது கருத்து. (க)

ஸரீராதெ ஸரீராதி யதி த னிவிவாது
யெ| காவாதா நிவிவ்யஸா நஸவ
ஜோ பிஷாவதெ || க௦

பிரத்யக்ஷமாகத் தாய்தந்தைகளின் சரீராதிகளைப்
போற் புத்ராதிகளின் சரீராதிக ளுண்டாகக் காண்கை
யால் தேகாதிக்குக் காரணம் மாத்ரு பித்ரு தேகாதியே,
மாயையென்ப தொன்று வேண்டுமெ தில்லையென்னில்?
சர்வசங்காரமானபின் சிருஷ்டியாதி காலத்தில் தேகா
திக்குக் காரணமாக வெந்தச் சரீராதி யிருந்தது. ஏககா
லத்திற் சர்வசங்கார மில்லை தனித்தனியே சங்காரமாகி
றதென்னில்? வேதாகமங்களிற் கூறிய சர்வசங்காரமாகி
ய மகாப்பிரளயம் பொய்யாகும்போது சர்வஞ்ஞான
வீர்வரன் பொய்யனாகவேண்டி வரும்; ஆகையா லப்ப
டிச் சொல்லப்படாது. (க௦)

வனகதெஸவி யொயஜுஃ பூதீதொ
யஸு யஜிணஃ | ஸதஸு ஸவதஃகெ
ந ஜாயஜாதொநி வாயுதெ || கக

அஃதெவ்வாமெனில்; ஓர் வஸ்துவினது ஒரு தரும
ம் ஓரிடத்தி லறியப்படுமாயின் அதற் கந்தத் தரும
மெவ்விடத்திலு முண்டாகு மென்பதற்குத் தடையெ

ன்ன; அக்நி முதலானவற்றிற்கு ஒரிடத்திற் காணப்பட
ட்ட புகையும் பிரகாசமுமெங்கு முண்டா யிருக்கிறதல்
லவா. (கக)

அதுபோல்

கொடிபொ ருணஃஜா ஸஹதா
நாஃ ஸரீரிணாடி | ஸொவி ப்ரதீயதெ
காவொ யத்ராஸெஷ ஜநகூயஃ || கஉ

சர்வப்பிராணி சரீராதிகட்கும் தனித்தனியே அ
வாந்தர மரணாதிகள் கண்டிருப்பதாற் சர்வ சங்காரமா
குங்காலமு மாகமாதிகளா லறியப்படும். (கஉ)

தஜாயாஸாணிகாய-ராணி ஸதீர-குபா
ணிஸஹஜதள | விகுதள வுக்ரி-குபா
ணி வ்ராவி யநெஷ-ஹிஜயெ || கங

இவ்வாறு கூறிய யுக்தி யுபபத்திகளால் நிச்சயி
க்கப்பட்ட மாயையென்னு முபாதான காரணத்தை யா
தாரமாகக்கொண்ட சர்வகாரியங்களும் சங்காரத்திற் சத்
திருபங்களா யதிலடங்கி யிருக்கின்றன. சிருஷ்டிகாலத்
தில் தநுகரணாதியானவை தத்தம் பிரயோசனஞ் சித்
திக்கும் பொருட்டாக அம்மாயையிலிருந்து வியக்திரு
பங்களாய் வியாபரிக்கின்றன. (கங)

சங்கை.

தனோஜிகாரகா ஞாநம் வடாஸகெவ
வடாஸகெவஃ | ஸகெவகாரக ஸகெவாவி
வெவெவதீகி ஹதஜைமக || கச

ஸாஹவெ ஜைஜைவதா வஸை கா
ரக வஸைஃ | கசு

படம் வேண்டியவன் படமில்லாவிடில் தந்துமுத
லிய கருவிகளைத் தேடுகிறான். படமுண்டானபின் தந்
துவென்னும் பெயரோயில்லை. ஆகையாற் பிரபஞ்சம்
அசத்தே! அசத்தான காரியத்தை யுண்டாக்குவதேகா
கமாகிய வஸ்துவிற்குப் பிரயோசனமாகும். (கச-கசு)

உத்தரம்.

உக்ஷபாஜயத ஸவபுஸாஸு ஸவபு
ஸவபு ஜைவித || கரு

அவ்வாறில்லாதகாரிய மொன்றி லுண்டாகுமா
ல் எல்லாக் காரணங்களிலும் எல்லாக் காரியங்களையும் எ
ல்லாரு முண்டாக்கவேண்டி வரும். (கரு)

கயாஸகஜெ யதஸகஜெ ஜைவஃ கிஹி
யாஜகஜெ நவபஸுஜை தகுகிஹி ஹகிஸெ
க வலிபஸாபுதா || கசு

அவ்வக் காரணங்களி லிருந்து அவ்வக்காரியங்க ளு
ண்டாகக் காண்கையால் எல்லாவற்றையு முண்டாக்க மு

டியாதென்னில்? ஒரு காரணம் தன்காரியத்தை மாத்திர
முண்டாக்கவும் மற்றதை யுண்டாக்காம லிருக்கவும்
நியாமக மொன்றுங் காணப்படவில்லை. அந்தக் காரியத்
தைமாத்திர முண்டாக்க வந்தக் காரணத்தி லோர்சத்தி
யிருக்கிறதென்னிற் காரியங்கள் காரணத்திற் சத்திரூப
மா யடங்கி யிருக்குமென்று நாம் சொல்லியதைச் சாதி
த்ததா யிருக்கிறது. (கக)

சுநயா காரகவ்ராத ப்ரவ்யுதநு-
பவதிதஃ | ப்ர-கி ராஜாநகை-ஸு வு
வெதீ துவிதகத|| க௭

இல்லாத காரிய முண்டாகுமென்னில்? மலடியின்
பிள்ளையை யுண்டாக்கக் கருவிகளால் முடியாததாற்
காரியங்கட்குக் கருவிகள் வேண்டுமென்னுஞ் சொல்
லும் அவைகளாக் கொண்டுவருகையும் செய்கையும் ஒ
ன்று மில்லாமற்போய் ஜகத்தே யில்லாமற் போகவே
ண்டிவரும். (க௭)

சுயா ஸு-ஸு வ்ரஜிகாஸகி ந-கா
ய-ஸு ஸகி ரகுபகழ | தயொ வி-ஸெஷ
ணம் வாஹு மெநதகஸுப ஸு-ரிகினுந||கஅ

அவ்வக் காரணங்களி லவ்வக் காரியங்க ளுண்டாகு
ம்படி யோர்சத்தி யிருக்கிறது. காரியமே சத்திரூபமா
க இருக்கவில்லை யென்னில்? இவ்வா றந்தச் சத்திகட்கு

விசேஷணஞ் சொல்லவேண்டும். அவ்வாறு சொல்வதி
ல் ஒரு விசேஷத்தையுங் காணோம். (கஅ)

தஸா னியாழிகாஜந² ஸுதீ³ காரக வ
ஸ-ந² | ஸாநய வுதி ரெகாஜா² ரு
விதொ வாவஸீயதெ || கக

ஆகையாற் காரகமாகிய வஸ்து ினிடத்தில் அவ்வ
க் காரிய சத்தி நியாமிகையா யிருக்கிறது. அது உண்
டானாற் காரியமுண்டு; இல்லாவிடி வில்லையென்னும் அ
ந்வய வியதிரேகங்களா லாவது லோகப்பிரசித்தியா
லாவது அறியத்தக்கது. (கக)

தது² ஜ-நநனா² தக்² காரக ஸா
ஸுயாக² | தெநதக² மதாகா² ரு² வடா
காராவரொயக² || ௨௦

வெலா² நாவநீயாய வடவ² த² பு
காஸ² தெ | ௨௦௨

அந்தக் காரணத்திற் சத்திருபமாக விருந்த காரி
யம் கருவிகளின் சகாயத்தால் வியக்தமாகப் பிரகாசிப்
பதே யுற்பத்தியென்னப்படும். எவ்வாறென்னில்? கார
ணமான நூலின்ருபமானது படருபத்தை மறைத்துக்
கொண் டிருக்கிறது. துரீ வேமாதி கருவிகளா லதைப்
போக்குப் படருபம் வியக்தமாகப் பிரகாசிக்கச் செய்ய
ப்படுகிறது. அவ்வாறென் றறிக, (௨௦ - ௨௦,௨)

யயா வடாஜிமஞலஸு வடாஜெஸு
 ஆ—ஜாஸதஃ | நாஸதஃ கிருயதெவ
 தஃ கலாஜெ மரு—நிதஸயா || உகத

கடமுதலானதால் மறைக்கப்பட்ட படமுதலான
 து மறைப்பு நீக்கினமாத்நிரத்தி லெவ்வாறு பிரகாசிக்
 கிறதோ அவ்வாறே மாயையிற் சத்திருபமாய் மறைந்
 திருந்த கலாகி தத்துவமானது அநந்தேஸ்வர வியாபா
 ரத்தால் மறைப்புநீக்கி வியக்தமாகப் பிரகாசிக்கச் செ
 ய்யப்படுகிறது. இல்லாத தொருபோது முண்டாகாது.

ஒன்பதாவது, மாயா ப்ரகரணம்

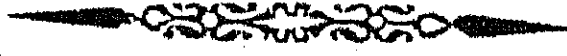
முந்நிந்நு.

ஆஸ்லோகம் - கருரும.

உ

சிவமயம்.

க௦—வது, கலாதி ப்ரகரணம்.



ॐ தீஜந ॥ கலாகாவ விஜ்ராம ந
 ராதா ॥ மணயீ மவது விதாஷா ராதா
 ஹதாந ॥ நகரோக ॥ க

மாயாதத்வத்திலிருந்து முதலிற் கலை நியதி கால
 ம் புருடன் இந்நான்கும், கலையிலிருந்து வித்தை ராகம்
 அவ்யத்தம் இம்முன்னும், அவ்யத்தத்திலிருந்து முக்கு
 ணங்கள் அவற்றிலிருந்து புத்தி அதிலிருந்து ஆங்காரம்
 தைஜ ஸாங்காரத்திலிருந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனமு
 ம், வைகாரிகத்திலிருந்து கன்மேந்திரியங்களும், பூதாதி
 யிலிருந்து தன்மாத்திரைகளும் அவைகளிலிருந்து பூத
 ங்களும் இவ்வாறு கிரமமாகத் தோற்றுகின்றன. (க)

வியதெ டெஹவிலுஷயபுஷ்வாஷா
 ஜுஷ்டிராஜாஸா ॥ யபாயநகியஜெதா
 ஸாஜு கஜயநொவுதெ ॥ உ

அகத்தாத்துவாவி லதிகாரியான அநந்தேதஸ்வரர்
 ஆத்மாக்கட்குத் தேகாதி சித்திரிமித்தம் மாயாதத்வத்தி
 லிருந்து நேரிடவும் கலாதிதத்வ வழியாகவும் எதை எ
 ந்தக் காரணத்திற்காக எவ்விதமாகக் கூட்டிவைக்கிறு
 ரோ அது அவ்விதமாகவே யிப்போது சொல்லப்படு
 கிறது. (உ)

கத-புஸகி ருணா கி-புதா விஹீ வெ
புஸகிவக | தஜஹதயா செய-புஷ-
நாஹி கிரந-மு ஹா || நட

ஆத்மாவினது கர்த்ருசத்தியானது சிவசத்தியை
ப்போலவே நித்யமாயும் வியாபகமாய் மிருக்கின்றது.
ஆனால் மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருப்பதாற் செ
ய்யவேண்டிய காரியங்களி லீஸ்வராநுக்கிரகமின்றி பிர
வர்த்திக்கிற தில்லை, (க)

தஜந-மு ஹகனுகூம் கௌபு-தெ
ஜஸ-ஹா | ஜாயா-விசுதாஹி க-பு-
தெ பு-புத-ஜம் பரஹி தக || ச

ஆகையா லாத்மாநுக்கிரக நிமித்தம் அநந்தேஸ்வர
ர்முதற் பிரவிருத்திஹேதுவாய்ப் பிரகாசரூபமான கலை
யென்னும் தத்வத்தை மாயையசேஷாபித்துத் தோற்
றுவிக்கிறார். (ச)

தெந பு-ஜீபக-பு-ந தஜாஹ-வி-தெ
ருணா | பு-காஸய-த-பு-புஷ-விஜா
ய-பு-கிர-ப-ந || ௫

தீபத்தை யொத்த வந்தக் கலையாலே அநந்தே
ஸ்வரர் மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட சைதன்யமுள்ளவாத்
மாவிற்ருக் கன்மமான விருளைநீக்கி யேகதேசம் பிரகா
சிக்கச் செய்கிறார். (ரு)

கௌ ஹதெஷ்யொ யாதௌ ஸ்வொ
நெபுரணெஹஸி | நெபுரணெ
நெபுரணெஹ கௌவதீதஸெகௌ || ௬

கல என்னும்முதனிலைக்கு நீக்கலும் நியமித்தலு
ம் அர்த்தமாகையால் அந்தக்கலையே இருளைநீக்கி நியதி
ருபமாய் போகநியமனத்தையுஞ் செப்டும், நியமிக்கும்
போது நியதிதத்வமாகும், இதனால் நியதிதத்வமும்
சொன்னதாயிற்று. (௬)

ஹதெஷ்யொஹயொ விபு ஸ்வொயொ
நநுவக்ஷிதடி | ஹொம கிருயாவியள
ஜனொநிஜமஃ கதபுக்ஷாநகடி || ௭

இவ்வா நிந்தக் கலையு மாத்மாவும் பேதமற்றது
போ லொன்றாகச் சேர்ந்து போகக்கிரியைகளிற் கர்த்
தாவாயுங் காரகமாயு மிருக்குமென்பர். (௭)

ஹவொ வுக்ஷிதயொ ஸகி ஹிஷ்யொ
நெபுரணெஹஸி | ஹதெஷ்யொஹ
நெபுரணெஹ ஸ்வொயொஹயொஹ || ௮

இவ்வாறு வ்யக்தமான கிரியாசத்தியுள்ள வாத்மா
வானவன் விஷய தரிசனத்திற் காகத்தானே கரணசத்
தி யில்லாதபடியால் ஞானத்திற் கீர்வராநுகரஹத்தை
யபேக்ஷிக்கிறான். (௮)

தடிசு-ஓ கெஷாலயிசெஸுஃ கலாஜெவ
ஜநிக்ஷஜாடி | தகஸம் விஜ்ஜாவ்ய ஜஸுஜிக்ஷ க
ரணஃ பரஜாத் நஃ ||

க

அவனிமித்தம் அநந்தேஸ்வரர் தத்வமுண்டாக்க
யோக்யமான கலையை கேஷாபிக்கச் செய்து ஆத்மாவிற்
கு முக்யகருவியான வித்தையென்னுந் தத்வத்தை சி
ருஷ்டித்தார்.

(க)

தெந ப்ரகாஸரகுபெண ஜநஸகி
பு ரொவிநா | ஸவ-காஸகநி ஜாடிஜ
வெகி விஷயம் பரடி ||

க0

ஞானசத்தியைப் பிரகாசிக்கச் செய்வாநின்ற பிர
காசரூபமான அந்த வித்யாதத்வத்தாலே இந்திரியாதி
சர்வ காரகங்களாலு மறியத்தகும் விஷயத்தை யாத்மா
அயிகின்றான்.

(க0)

தடிஹி வுதஹிஹி டிஷ்டாஜெ-ராவ்ய
விபாவிதஃ | தெநகித ஜநகாராம
தஸாரஜெவா ஸுஜிக்ஷ ப்ர ஹஃ ||

கக

அவ் வித்யாதத்வத்தா லபிவியக்தமான சைதன்ய
சத்தியுள்ள ஆத்மா வானவன் விஷயத்தை யறிந்தபோ
திலும் அபிலாஷையின்றி போகத்திற் பிரவர்த்திக்க
மாட்டா னாதலாற் பிரபுவாகிய வனந்தேஸ்வரர் அந்த
அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வத்தை யந்தக் க
லாதத்வத்தி லிருந்தே யுண்டாக்கினார்.

(கக)

ஸதெந ரஜிதொஷாமது ஶீவேஸ சி
விஸுஹது | சூர்தெந ஹ-ஷோமொ
விஸாம ஶிபிஹதி || கஉ

அவ்விராகத்தா லபிலாஷைகொண்ட வாழ்மாவா
னவன் அசுத்தமா யிருந்தபோதிலும் போக்யத்தை வி
ரும்பிக்கொண்டு புசிக்கிறான். புசிக்கும்போது வைரா
க்ய மடைகிற துமில்லை. (கஉ)

ஹிபு வுதஃ காரணெஃ காய-
ர-குறெஷ ஸஹ வறெநஃ | ஹொஹ-
விஷ-நாஹ-ஷெ ஹொஹது காராந-வ
தி-நஃ || கங

இவ்வா ருத்மாவானவன் தேகங்களைக் குடிய பூ
த தன்மாத்தினாகளை யாச்ரயமாகக் கொண்ட விந்திரியா
தி கருவிகளுடன் கூடி போகத்திற பிரவர்த்தித்த போ
திலும் போகபூய்களிற் போகங்கள் காலத்தை யநுசரி
த்திருக்கின்றபடியால் காலம்ன்றி போகங்களைப் புசிக்கி
றதில்லை. (கங)

சூ-பு-
ஹொஹா ஸ-
ஸாநா ஹியதூ கியத-
ப-
கசு

நொடி சூணம் நாழிகை என்பது முதலான விவ
கார ஞானத்திற்கு நிமித்தமான காலமென்னு மோர்
தத்வம் மாயையிலிருந் துண்டாய் நியதிதத்வத்தாலே
தானுதித்தகாலந் துவக்கிச் சங்காரகாலம் வரையில் நிய
மித் தடக்கப்பட்ட பசுவாகிய வாத்மாவைப் போகத்தி
ற் பிரவர்த்திக்கச் செய்கையால் காலமென்னும் பெயர்
பெற் றிருக்கிறது. (கசு)

சங்கை.

ஸஸாயநஸு ஹொமஸு கஜுதஜு
தயாஜம—ஃ| கெவி ஹியாபிகு—கஜு யஜுநு
ஜகிரிபு—த || கரு

போக்தாவான வாத்மாவிற்கு அவர்யமான போ
கமும் அதன் சாமக்கிரியையும் கன்மாதின மாதலாற்
கன்மமென்ப தவச்யம் வேண்டியிருப்பதா லதுவே
போக்யமனத்தையுஞ் செய்பட்டுமே, அதற்காக நியதி
யென்னு மதிருமாக வேறொரு தத்துவ மொப்புக்கொ
ள்வானே னென்றிருர்கள். (கரு)

உத்தரம்.

ஹொமொகஸு ஸ வ—த க்ஷா நா ௦
ஹொவிகஜு—த ஸுபநு நஃ| கெஜெ—வாஸ—
ஸாபீராஜி ததஸு வ—ஜெபாஸு—கஜு || கசு

அப்போது சகல தத்வங்களும் போகத்திற் குப
யோகப்படுவது கன்மாதினமே யாதலாற் கன்மமொன்

றே போதும், மற்றவை பொன்றும் வேண்டாம்; அவ்
வாருகிற சரீரேந்திரியாதிக ளெல்லாம் வியர்த்தமாக
வேண்டி வரும். (கக)

சுய லெஹாஜி ஸாபெக்ஷம் தசுப-
கைய-பு ஸாபக்ய | ததொ நியதிஸா
பெக்ஷ ஜஸ-கஜ-பு நியாபக்ய || கஎ

சரீராதிகளை யபேக்ஷித்தே யந்தக் கன்மமானது
புருஷார்த்தத்தைச் சாதிக்கு மென்னில்? அப்போது
நியதியையு மவச்ய மபேக்ஷிக்கும் நியதியே கன்மநி
யாமகமா யிருக்கவேண்டும். (கஎ)

ப-ஸக்யம் ததவனவாஹ-புக்ஷ ப-
பு த-பு நியப-பு நடி | சுவ-புரகம் பு
யாநாபெ ஹ-ளவநெ ர-பு-ஸ-பு யடி || கஅ

புருடனென்னும் ஞானத்திற்கு நிமித்தமாகிய பு
ருஷத்தத்துவமானது அம் மாயையிலிருந்தே யுண்டா
யிற்று. அது பிரதானமுதலான தத்வங்களை யெல்லா
ம் வியாபித்துக்கொண்டு புவனமார்க்கத்தில் வாமதே
வாதி ருத்ரர்களுக் கிடமாகவிருக்கும். (கஅ)

தத-பு-பாநிக-தக்ய-கவா-தக்யா

ஜிஜ்நக்சு-ஸப-பு-நி-நியாநஸு-ய-த-சு
மளணஸு-கா-பு-பு || கக

புருடதத்வ முண்டான பின்பு தன்மாத்நாயைந்து,
மகத்து அகங்கார மிரண்டு, இவ்வேழிற்கு மாதாரமான

குணதத்வத்திற் குபாதான காரணமாகிய அவ்யக்த தத்வத்தை கலாதத்வத்திலிருந் துண்டாக்கினார். (கக)

ததொபைஹா டிஹொபாடிநம் மள
ணம் ஸகஸம் ரஜஸஜஃ | தபுத்யஃ ப்ரகா
ஸாடிஃ ப்ரஸிஜா வனவஹகுயஸா || 20

அவ் அவ்யக்தத்திலிருந்து புத்திக் குபாதானகாரணமாகிய சத்வம் ரஜசு தமசு என்னு முக்குண ரூபமான குணதத்வத்தை யுண்டாக்கினார். அம் முக்குணங்களின் செய்கை பிரகாசம் பிரவிர்த்தி நியமம் என்பவை பிரசித்தங்களே. (உ0)

சூரியோமணா ஸயோஸெக கைவத
டிவிபொமதஃ | வனெகெக ஸூஹிரெத
ஷாஃ வுதாபிகு நிஸநநா || 21

குணங்கள் மூன்றாயிருந்தபோதிலும் அவை பிரியாமலிருப்பதால் குணதத்வமொன்றே! ஆனால் சாத்விக ராஜஸ தாமஸம் என்று குணங்களைத் தனித்தனியாகச் சொல்வது அவ்வக் குணங்களின் செய்கை மிகுதியாலென வறிக. (உ1)

நதடிஸி ஐமதடிஸி நஸுகினி டிஹ
தநடி | யநாவாஹம் மஹெணையடிஸி
ஹெகொவா திஸுகொமணஃ || 22

முக குணங்களால் வியாபிக்கப்படாமலும் கலந்த
ஒரு குணமாவ தில்லாமலும் யாதொரு ஜடபதார்த்த
மு மிவ்வுலகத்தி லில்லை. (உஉ)

பை-ஜிதகூ னதொ நாநாலாவ ப
தயுடவகூணடு | பர னதொ னொ
மய வகூ ிரணாகய-ஸகூ ஜத||உங

அந்தக் குணத்தவத்திலிருந்து மேற்சொல்லும்
பாவப் பிரதயயங்களைக் குறியாகக்கொண்ட புத்தி தத்
வத்தை யுண்டாக்கினார். அந்தப் புத்தி தத்வமானது மே
ற்சொல்லும் விஷயங்களோடுகூடி ஆத்மாவிற்குநேரிட
போக்யமாகும். (உங)

லாவாபை-ஜிம-கூணா யஜ-ஜா நவெ
ரா மய ஹ-தய | ஸா-கிகாவ தயெ
நெதொ ரா மஜ-ஜஜ தா-ஸா || உச

பாவங்களாவன? புத்தியின் குணங்கள். அவை
யாவன? தருமம் ஞானம் வைராக்யம் ஜஸ்வரியம் இந்
நான்கும் சாத்விகங்கள். அதருமம் அஞ்ஞானம் அநை
ஸ்வரியம் இம்முன்றும் தாமசங்கள். அவைராக்கியம்
இவ்வொன்றும் ராஜசம் ஆக—அ. (உச)

பு-தயா ஸஜ-பாஜாநா ஸேஷ
நவவத-ம-கூணா | ஸத-பனுவ வி
வாதா ஸிஜாஜா வம-ஸாஜ-நெ|| உடு

பிரத்யயங்களாவன? அந்தத் தருமாதிகளா லுண்
டான சித்தி முதலானவை தனித்தனி வர்க்கமாக-
அ-கூ-உஅ-ரு-அகூ-ரு0 - விதமாக ப்ரசித்தமாகச் சொ
ல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (உரு)

பாவாதிகட்டு லக்ஷணம் வருமாறு:—

ஸாஹிஜிகா வெநயிகா ஃ ப்ராகுதா

ஸ ஹவஜு^யணொஃ | உரு

இந்தப் பாவங்கள் சம்சாரியான வாத்த்மாவிற்ருச்
சாம்சித்திகங்கள் வைனபிகங்கள் பிராகிருதங்கள் என
முன்றுவிதமா யிருக்கும். (உரும)

அவையாவன?—

விஸிஷ்டயஜ-ஃ ஸஹார ஸஜ-ஜீவித

ஜெதஸாடி | ம-ண ஸாஹிஜிகொ ஹாதி

ஜெஹாபாயெவி ப-ஞவபுவசு || உகூ

சித்தந்த கோபில் குள முதலானவை செய்வித்த
தருமவாசனையால் நின்மலமான சித்தமுள்ளவர்கட்டு
த் தேகநீங்கின பின்பும் முன்போலவே பிரகாசிக்கும்
குணம் சாம்சித்திக மென்னப்படும். (உகூம)

ஹெகயீ ம-ஹ-ஸா^யஸெ^யஹொ ஹ

திவெநயிகொ ம-ணஃ | ஸஜாஜி-தொ

வெநயிகொ ஜெநாவாஹ ந-ஜெஷ்டயா || உஎ

லோகத்தார் புத்தியாலும் குருமுகத்தாலும் சா
ஸ்திரத்தாலும் பிரகாசிக்குங்குணம் வைனபிக மெனப்

மருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

(உளமு)

ஸபாஜி ஷாயவக் ।
வ ந

29/

(E-2)

ஸ்ரீமத்காண்டிக்: ப்ராகுதகூர் வீரர்
தள யொநிகூர்நி நிபுரய ப்ராவிஸ
நள | ரகுபெஷகூர் வெநய ப்ர
கூரெதஷ- ஸம்படினெ ஸம்பிவாத்
கூரெண || உக

உதக

(25)

வழிகாட்டும் பரிசு

ஹொமாநிஹாவிஹஸஸவ்யவாபயஃ | ஹொ
மாஸகி ந-புகுபுகிஜெ-ஹவஸி விபுவஸா
ஸ-பா ஸெஷ-ஸாஸிபிகெஷ- || ௩௦

சாம்சித்திக தருமாதி குணங்களால் வரும் பயன்க
ளாவன? தருமத்தால் தேவதா வசீகரணமும் ஞானத்
தால் அவ் விஷயஞானயோகமும் வைராக்யத்தால் போ
கத்தி விச்சையில்லாமையும் ஜஸ்வரியத்தால் விக்ரங்களி
ன் நீக்கமும் அதருமத்தால் போகத்தி விச்சையும் அஞ்
ஞானத்தால் தாழ்வும் அவைராக்யத்தால் தேகப்பிராப்
தியும் அநைஸ்வரியத்தால் விக்ரமு முண்டாகின்றன.

பத்தாவது,

கலாதி (காரிய நிரூபண) ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆஸ்ஸோகம்—கஅரு.ம.

கக—வ து, பிரத்யயாதி ப்ரகாணம்.

சுயவிரிபு ஞாபி வகுபாணாஃ தெயாசு
 ஸாஜாநயுக்ஷணம் | சுயுதெ விபுவொ
 ஜாஹுசு ஸஜாஹொநெஃ ப்ருஹத்யஸஃ || க

இனி, சித்தி துஷ்டி அசக்தி விபர்பயம் என்னு
நான்கு பிரத்யய வர்க்கங்களையும் முன் கருக்கமாகத்
தொகையாகக் கூறியபடியால் நன்றாகத் தெரியும்பொரு
ட்டு விரிவாய் அவைகளின் பொதுவிலக்கணஞ் சித்தி
சொல்லப்படுகிறது. (க)

வெள்ளைக் குதிரை விஷயம் மனநிலை
விவரித்து வந்தது. தந்தை மனநிலைக் குதிரை
வெள்ளைக் குதிரை மனநிலை நினைவு || 2

புருடன் ஆவ்யக்தம் வியக்தம் இவைகளின் விஷயமாகத் தோற்றும் புத்தியானது, சித்தியென் நிவ்விடத்திற் சொல்லப்படும். தான் பயன்பெறும் விருக்கையிலும் பெற்றதாக ஆத்மாவிற்குத் தோற்றும்புத்தி ஆஷ்டியென்னப்படும். (உ)

சுபாசி: காரகாபாயெ ஸடிஸ-தா பெ
 ஸவிஷ-தா|சிஞ்சிஸ் ஸஜாந்யு-தாந்யு-த
 சகிரந்யா விபய-ய: ||

கக—வது, பிரத்யயாதி ப்ரகரணம். அக

அந்தக்கரண பஹிஷ்கரணங்க ளில்லாவிழல் விஷய
மிருக்கையிலுங் கண்டறியாமை அசக்தியென்னப்படும்.
சிந்திது பொதுவான தருமத்தைக்கொண்டு வேறென்
றை வேறென்றாக அறிவது விபர்யய மென்னப்படும்.

புக்ஷாஸு கதயாவிலி வுக்ஷாஜெ ஸகூ
ஹாவஜா | புக்ஷாஸுக்ஷு புக்ஷுக்ஷா ஜி
ஜெஸு புஹவாவி || ச

அவற்றுள் சித்தியானது விடத்தமுதலானவற்றை
ப் பிரகாசிப்பிக்கையால் பிரகாசமான சத்வரூபமாகவும்
பிரகாசார்த்தத்திற் பிரவர்த்திக்கிறபடியால் பிரவர்த்தி
ரூபமான ரஜோம்சமாகவு மிருக்கும். (ச)

த-ஹிஜிபுயா ஸு-ஹவகூ தஜோ
த-ஹி மிஷ-நா | ஸ-ஹு-ஹவ தயா
ஹு-ஹு ஸா-ஹி ௨ பு-ஹவீயதெ || ௩

துஷ்டியென்பது பொய்யாகையால் தாமசமாகவும்
சுக்ருபமாகத் தோற்றுவதால் சாத்விகமாகவு மெண்
ணப்படும். (௩)

சுஸகி ரபு-ஹு-ஹு தாஜிஸீ டி-ஹு-
ஹாவதஃ | ராஜஸுவி ம-மிணாஜிஷு
காயெ-ஹு காரணஸு-ஹு || ச

அசக்தியென்பது விஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாமை
யால் தாமசமாகவும், துக்கமாவதால் ராஜஸமாகவும்

சொல்லப்படும். காரணத்தின் குணங் காரியத்தில் தோ
ற்றுமாதலால் ராஜசின் குணமாகிய துக்கம் அசக்தியில்
தோற்றுவதால் ராஜசமென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். கூ

விபயபுய ஸுஜோயொநி திபுயூரூ
வதயா ஸஹ | ஸாஜாந்ய ஜாதூ கா ஹ
ஸாக் ஸகூரதேகி விநிஸிதஃ || எ

விபர்யயமென்பது பொய்யுருவமாகையால் தாம
சு மென்னப்படும். பின்னும் பொதுப்பட பிரகாசரூப
மாகையாற் சாத்விகமென்று நிச்சயிக்கப்படும். (எ)

ஐதிஹ-ஜி ப்ருகாஸொயம் ஹாவபுத்ய
ய வக்ஷணஃ | ஸொய ஐத்யூ-ஹுதெ
ஸொய வுக்ஷிஹ-ஹி தயாவஸொஃ || அ

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லப்பட்ட பாவப் பிரத
யய ரூபமான புத்தியின் பிரகாசமானது சம்சாரியான
வாத்மாவிற்கு அறிவுதோற்று மீடமாகையாற் போத
மென்று சொல்லப்படும். (அ)

காபிலமதத்தை யனுசரித்துச் சங்கை.

ஹ-ஜிஸெ-ஹாய நிஜிதனெ ஜிடிஜாத
ஜுகிர்ஹுதெ | ராமொவி ஸக்யுஸெ
ராமெஜு கலாயொகிஃ கரொகிகிடி || கூ

சொல்லியவழியாய்ப் புத்தியே போதத்திற்கு நிமி
த்தமாகுமேயாகில் அப்போது வித்யாதத்வமும் போ

தநிமித்தமாதலா லது மிகையாகவேண்டும். பின்னும் பு
த்தியின் தருமமாகிய அவைராக்யமென்னும் பாவமே
அபிலாஷையைத் தரும்போது கலாதத்வத்தி லுதித்த
ராகதத்வ மென்ன செய்யவேண்டும். (க)

இதற்குத்தரம்.

வ₂ஷுகா₂னா ஸ₂ஹாவெ வ₂ஷுக₂ ய₂டி₂
பா₂ஷ₂புக₂ | ஶ்ரெநா₂ஷெவா₂ஷ₂ப₂ ஸ₂ஹாவெ
ஸ₂த்ய₂ய₂ா வ₂ந₂ஷ₂புக₂ || க0

போத வியஞ்சகமாகிய புத்திதத்வத்தால் வித்
யாதத்வம் வியர்த்தமென்று சொல்லில்? அப்போ துன்
மதத்திலும் மனதோடுகூடிய இந்திரியங்களாலேயே
போத முண்டாகும்போது புத்தி வியர்த்தமாகவேண்
டும். ஒரு காரியத்திற்கு வியஞ்சகங்களான பதார்த்தங்
களில் ஒன்றாலொன்றை வேண்டாமென்னில்? எங்கு மி
ப்படி வருமாதலால். (க0)

சு₂ரெ₂யெ₂வ₂ம் ஶ்ர₂—வ₂தெ கெ₂வி₂க் கர₂ண

சு₂வ வி₂வ₂க்ஷ₂யா | ஸொ₂வி₂ஷெ₂ரெ₂வெ ஶ்ர₂ந₂ஷ₂

ரெ₂ஷெ₂ஃ ப₂கெ₂ஷா₂ரெ₂ந கா₂ந்திக₂ஃ ஸ₂த₂ஃ || கக

சிலர் புத்தியை வியஞ்சகமென்னாமல் கரணமெ
ன்று சொல்லி வித்தையும் போதகரணமென்று சொ
ல்லப்பட்ட டிருக்கையால் புத்தியாகிய கரணத்தால் வித்
தையாகிய கரணம் வியர்த்தமாகு மென்கிருார்கள். அந்

தப்பகூத்திலும் இந்திரியங்களாகிய கரணங்களாற் போ
தமுண்டாகும்போது மனதாகிய கரண மென்னத்திற்
கென்னு மாசேஷப மிப்படியேவரும்.

ஆகையாற் சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்க ளிரு
க்கையிலும் மனதும் வேண்டியிருப்பதுபோல் புத்தி
தத்வ மிருக்கையிலும் வித்தியாதத்வமும் வேண்டுமெ
ன்பதற்கு யாதொரு குற்றமுமில்லை. (கக)

சுடுஷக விநியோகிக்ஷு ஸடுஷக
உகிரிவ்யுதே | ஸ்ராத்தேஷு ராணிவாடி
தி ததொவி ஞாஸு-உஷு-உந-ஃ || கஉ

மேலும் ஒருகாரியவிஷயத்தி லிரண்டுவுள் துப
யோகப்படும்போது ஒன்று மிகையென்று சொல்லில்?
அப்போது புருடனுக்கு போக்யார்த்தத்தைச் சாதிக்கு
ம்விஷயத்தில் காது கண் கை கால் இவைமுதலானவை
வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சாதிக்கிறதாகவேண்டி வ
ரும். சப்தாதிவிஷயம் வெவ்வேறுதானே யெனில் அ
வைகளாற் புருஷனுக்கு வரும்போக மொன்றாகையா
லென்றது. (கஉ)

நடுஷக விநியோகிக்ஷு விடிஷு-
ஷுஷு: கபனுந! விநியோகா ஞாஸுரா
நடி-ஷு நெகஸாயுதா || கங

மேலு மவ்வா றிந்த வித்தை புத்தி தத்வங்கள் ஒ

ருவிஷயத்தி லுபயோகிக்கவில்லை. அதற்கு வெவ்வே
றுபயோக மிருக்கும்போது அநேக சாதனங்களால் ஒ
ருகாரியஞ் சாதிப்பதில் குற்றமில்லை. (கங)

அஃதெவ்வனமென்னில் ;—

விஜ்ஞா வுக்ஷாண—விஜ்ஞா ந—ஹாநெஷ
ஸாக்ஷமொஹாநு | ஸீக்ஷத வுப—ஹ
ய—ஹஸு க்ஷணெஹெஷி கரிகதா || கசு
ஜிஹெஷெநதரா கசுஸவ

அனுவின்னது சிற்சத்தியை வியக்தமாக்குவதே வி
த்தையின்காரியம், பின்புபிரேரிக்கப்பட்ட இந்திரிய வி
ஷயங்களைத் தனக்காக்கிக்கொண்டு புத்தியானது புருஷ
னோடு கூடிய காரணமாகிய வித்தையாற் கிரகிக்கப்படுகி
ன்றது? ஆகையால் வித்தையைவிட புத்தி வேறேயாக
வேண்டும். (கசு—கசுஸவ)

இதுவரையிற் புத்திக்கும் வித்தைக்கும் பேதத்
தைச்சாதித்து, இனி அவைராக்யமென்னும் புத்திதரு
மத்திற்கும் ராகதத்வத்திற்கும் பேதஞ்சாதிக்கின்றார்.

ஸாமொ நமளணஸு ஜியஜுதஃ | தஹ
ஹொம) ஸ்வெததா ஹதராம ஸுதொ
ஹதஃ || கரு

அபிலாஷையை புண்டாக்கும் ராகதத்வமானது புத்
திதருமமான அவைராக்ய மாகமாட்டாது, தன்மைவே
றுபட்டிருப்பதால். அதாவது புஷ்பசந்தன ஸ்திரீரூப

மான போக்யமாயிருக்கை அவைராக்யம். அதற்குபோ
ஜகமா யபிலாஷையைக்கொடுப்பது ராகதத்வம். ஆகை
யால் அவைராக்யம் பாஹ்யவிஷயாகாரமா யிருக்கிறது,
ராகதத்வம் ஆந்தரமா யாத்மாவி லிருக்கிறது. அதுவு
மிதுவென்னில் விஷயமிருக்கும்போது ராக மவச்ய மி
ருக்கவேண்டும். அப்போது வீதராகனென்னும் ராக்மி
ல்லாத புருஷனே யில்லாமற்போகவேண்டிவரும்; ஆ
கையால் வேறே. (கரு)

ராமொசெயு ஷஹிதாஷொ யொந
ஸொஸி விஷயபதுயொஃ | கரு

சிருக் சந்தனாதி விஷயங்களி லபிலாஷ ஹேதுவா
ன ராகமென்பது புத்திதருமமான அவைராக்யமாகவும்
பாஹ்யவிஷயமான சந்தனாதி யாகவு மாகமாட்டாது. பு
த்திதருமமானால் போக்ய மாகும், விஷயாகாரமானால்
பாஹ்யமாப் ராகமில்லாதவனேயில்லாமற் போகவேண்
டிவரும்; ஆதலால். (கரு)

கரூபாஸு வபூபகம் கவபு கவீதெ
வீதராக்யபக | கரு

ராகதத்வ மேற்பட்டிருக்கையிலும் கன்மமரனது
போகாதி விசேஷத்திற்காக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய
தா யிருப்பதா லந்தக் கன்மமே அபிலாஷ ஹேதுவாக
ட்டிமே, ராக மேகிற்கென்னில்? (கரு)

கருணஃ கெவலஸொபூத நியதா
வெவ டுஷண | கரு

கன்மமானது தனித்தொரு காரியசாதக மாகமாட்
டாதென்று நியதி தத்வஞ் சாதிக்கும்போதே சொல்
லியாயிற்று. ஆகையாற் கன்மமானது தநு கரணதிகளை
வேறுவேறு விசித்ரமாக்க மாத்திரம் ஏதுவே யல்லது
ராககாரியமான அபிலாஷையை ஈண்டாக்க மாட்டாது.
ஆகையா லபிலாஷ ஏதுவாக்க லாணையமான ராக த
த்வ மவச்ய மொப்புக்கொள்ளவேண்டும். (ககாழ)

ஆனால் ராகத்தைப்போல த்வேஷமும் வேறுத
த்வ மாகட்டுமென்னில் அவ்வாறன்று. ராகத்தால் வி
ரும்பப்பட்ட ஒருவஸ்து தடைபட்டால் த்வேஷமுத
லானவை ஈண்டாவதால் த்வேஷமென்பது ராகத்தா
ல் வந்த பிரவர்த்தி விசேஷமே, வேறுதத்வ மல்ல; ரா
கமுந் த்வேஷமு மொன்றுக்கொன்று விரோதியாகை
யால் ஒரு புருடனிடத்திற் கூடியிருப்பது கூடாதென்
னில்.

ஜொஷ ஸஹாநவஸாநாநாஸா
ஜொ ஜெஷாநாமயொஃ । கள

ராகமுந் த்வேஷமு மொரோகாலத்தி லுண்டாகி
றதில்லை யாதலால் ஓரிடத்தி லிருப்பது குற்றமில்லை.

ஸவ-ஸு ஸவ-ஜா ஸவ-ஜா ப்ரவு
தி ஸ-பவ-ஜிஜா । ப்ரவுத ஸு ஸ-
பவ-ஃபவ ஜொஹாவா ப்ரவ-பஜாய
தெ ॥ கஅ

ஏனெனில்? எல்லோருக்கு மெப்போது முண்டா
கும் விஷயப் பிரவர்த்தியெல்லாம் சுகமென்கிற புத்தி
யாலேயே யுண்டாகிறது. பிரவர்த்தித்த பின்பு காலகன்
மாதுகுணமாகச் சுகமாவது துக்கமாவது மோகமாவது
உண்டாகிறது. (௧௮)

புவு த நனாஃ ஷெஷா ராஃ
க பஞ்சபுகாஃ | ஷெஷாஃ ப-
நய-ஃ வீய-ஃ ஷெஷாஃ || ௧௯

பிரவர்த்தித்த பின்பு த்வேஷ முண்டாகிறது. மு
ன்னமே ராக முண்டாயிருக்கிறது. த்வேஷமே போன
வுடனே மீட்டும் ராகமுண்டாகிறது. இவ்விரண்டி லெ
து வலியதோ வது தோற்றுகிறது. ஆகையா லோரிட
த்தி விருப்பது குற்றமென்பது கூடாது. (௧௯)

இதுவரையிற் பிரசங்க சங்கதியால் ராகதத்வத்தி
ற் குடபத்தி கூறி, இனிப் பிரகிருதமான ஆங்கார தத்
வத்தைக் கூறுகின்றார்.

கூஃ வுக்ஷாஃ ப-ஃ ம-ஃ
ஹுக்ஷாஃ ஹிதஃ | வுக்ஷாஃ
ஷெஷாஃ ப-ஃ || ௨௦

புத்திதத்வத்தி விருந்து சேதனனுக்கு முயற்சி
யுண்டாகக் கருவியான ஆங்காரமென்னுந் தத்வ மு
ண்டாகின்றது. அவ் வாங்கார தத்வத்தின் வியாபாரத்

கக—வது, பிரத்தியயாதி ப்ரகரணம். கூஎ

தாற் சரீரத்தி லுண்டான பிராணாதி யைந்துவாயுக்களு
மசைகின்றன. (உப)

அந்தப்பிராணாதி வாயுக்களாவன?—

புராணாபாநா டயஸெத—வினா வு
தெந—வஸ—தஃ | வுத—யெஸாநிம
ஐதொ ஹாஜாஜ நிவொயஜே || உக

பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமான
ன் என்று வியாபாரபேதங்கள் லேந்துவித மாகிறந்து.
அந்த வியாபாரத்தைச் சிறிது சுருக்கமாகச் சொல்கி
றேன்; கேளும் பரத்வாஜ மஹாருஷிபே! (உக)

வுதி, புணயநாநா யதஜீவந ஜ—
அதெ | யதஜீவந ஜீவ—ஸொ—
ஜத ஜெந வஜாம—தாடி || உஉ

தக்—ய—ந—அதெ புராண—புர
ணைவா புரானயொமதஃ | வித—
வாஹி கெப—த புராணப—கொஸ—அ||உந

அவற்றுள் பிராணவாயுவின் வியாபாரமாவது, இ
ருதயத்திலிருக்கும் வாயுவை வெளியில் துவாதசாந்த
ம் வரையிற் கொண்டுபோகுதல் ஜீவித்தல் புருடன் ஆ
லோசிக்கும்போது குருடுபோல புத்தி தேடுதல் சரீர
பலம் சைதன்யத்திலும் கலாதி கூழித்யந்த கத்வசரீரத்
திலும் பலருப சத்தியிலும் சூரியகலை சந்திரகலைகளி

லும் வர்த்திப்பித்தல். இவை பிரானவாயுவின் வியாபாரம். (உஉ—உ௩)

தமுா பநயநஹ—த வீதவிணகுத்
 ரொதஸாஃ | கூவ—ஹ வாநஸுஷைந ஸீ
 யதெ தததஸி—ஹி || உ௪

புசித்ததினுடையவும் குடித்ததினுடையவும் வி
 காரமாகிய விஷ்டை முத்திரம் சகலம் இவைகளைக் கீ
 மேதள்ளுதல் அபானவாயுவின் வியாபாரம். (உ௪)

ஸஜினதொ ஹவாநஸு ஸஜிகெந
 ஸஜிப—ஹி | கூவ—ஹ ஸஜிந ஹத—
 கொ வு—நொ விநஜிநாத—நொ || உ௫

அன்னபானங்களை நான்கு பக்கத்திலும் சரிப்படு
 த்தல் சமானவாயுவின் வியாபாரம். சரீரத்தைச் சந்தி
 களில் வணங்கும்படிச் செய்தல் வ்யானவாயுவின் வியா
 பாரம். (உ௫)

விவக்ஷா யத பகுபெ—ஹ கொஷ
 வெ—ஜி ம—ணய—நொ | வாமி—ஹி ய ஸ
 ஹாயெந கி யதெயெந வண—ஹி || உ௬

ஸஉஜாந ஸுரீரெஷிது ஸாநம் யஜி—
 ஸு யாநுணை | ஜபம் மஹம் வாஹு—ஸ
 ஷம் வத—ஹ ஸநாத ரெரிதம் || உ௭

கக—வது, பிரத்தியயாதி ப்ரகரணம். கக

ஹ்ருதயாகாசத்தி லுண்டாகிய வேரசையை வசனி
க்கவேண்டுமென்னு முயற்சியை முன்னிட்டு வாக்கு இ
ந்திரியத்தோடு கூடி அக்ஷரரூபமாகச் செய்தல் உதா
னவாயுவின் விபாபாரம்.

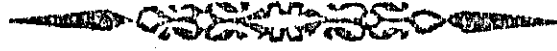
இந்தப் பிராணாதி வாயுக்களின் ஸ்தானமும் தா
ரணத்தில் இவைகளின் ஜயமும் பயனும் மற்றுஞ்
சொல்லவேண்டிய விசேஷமும் வேறுபாகத்தில் யோ
கபாதத்திற் சிவனாலே சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.
(உக—உஎ)

பதினேராவது, பிரத்தியயாதி ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆஸ்ஸலோகம் - உகஉற.

கஉ—வது, இந்த்ரியாதி ப்ரகரணம்.



சுயு ஸௌக்ய-ஃ ஸிஷ்ய-ஃ ஸுநா
ந ஸுத வனவஸஃ | ச்ரீநிஹி கஷ-ஸ
கூபாஜி ஹ-ஹிஷாநீ ஸஸ்திமஃ || க

இனி இந்த்ரிய தன்மாத்திரை முதலானவற்றை யு
ண்டாக்கும்பொருட்டு மாயாகர்ப்பாதி காரிகளான அன
ந்தாதி யீசர்களை யதிஷ்டித்த பதியானவர் ; சத்வாதி
முக்குணங்கள் மிகுந்த இவ் வாங்காரத்தின் முக்கூட்ட
ங்களை யிதிலிருந்தே பிரித் தேற்படுத்தினார். (க)

அவை யாவையெனின்?—

தெஜஸோ வெ க்யுதா யொ
நெய் ஹ-ஹிஷாநீ ஸிஷ்ய-ஃ | தெ
ஹ ஸுத-கூபாஜிஷாநீ ஸுத-ஹிஷாநீ
தவனுகழ் || உ

தெஜஸம் வைகாரிகம் பூதாதி என மூன்றுகண
ங்கள். அவற்றிலிருந்து ஞானேந்த்ரிய கன்மேந்த்ரிய
தன்மாத்திரைக ஞுண்டாயின. தன்மாத்திரைகள் லிரு
ந்து ஐந்துபூதங்களு முண்டாயின. (உ)

சொந்தம் கைக்கூட உஷீ ஜி ஹா நா
 ஸா உ ஜெநஸாஸஹ | ப்ருகாஸாநய தஸ
 க்ஷா வெஜெஸா ஸஸாதி கம் || ந

ஸ்ரோத்ரம் த்வக்கு நேத்ரம் ஜிஃவை நாசிகை இ
வ்வைந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனதும் பிரகாச ரூப
மாகையாற் சாத்தவிகங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய
வாங்காரமுஞ் சாத்தவிகமே! அதற்குத் தைஜஸமென்று
பெயர்.

வாணீபாணீ ஹம்பொயம் பொள்ள
 மெகி ராஜொஹவாஃ கஜாநயா ஜுஜொ
 ஹகுயாநுணொ வெகாஸி கொதுயம் ||

வாக்கு பாணி பாதம் பாடி உபஸ்தம் இவ்வைந்து
கன்மேந்திரியங்களும் செய்கையுள்ளவைக ளாகையால்
ராஜஸங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய வாங்காரமும்
ராஜஸமே! அதற்கு வைகாரிகமென்று பெயர். (ச)

சுப ஸுப-ஸுப-ருவனா ரஸொ மநு
வெனாஃ | மணா விசிஷ்டாஸ நாத்
ஸ நாத் வெயொஜிதாஃ ||

புக் காஸ கடுக்கு அமர் வெவகூணா
தொலவாஃ | புக் காஸுக் பா வலகுதாதி
ரஹர்காரெஷு - தாஜிஸஃ || கா

சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் இவ்வைந்தும்
தத்தங் குணவிசேடங்களைக் காட்டாமற் சூக்குமங்களாய்
ப் பூதப் பிரகிருதியாக மாத்திர மிருப்பதால் தன்மாத்
திரையென்னும் பெயருடையன. இவை பிரகாசரூப
ஞானேந்திரியங்களையும் செய்கையுள்ள கன்மேந்திரிய
ங்களையும் விட வேறாய்ப் பிரகாசிக்கப்படுவதா யிருப்ப
தால் தாமசங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய வாங்கார
முந் தாமசமே! அதற்குப் பூதாதியென்று பெயர். (ரு-க)

ஐவ பூவத டுகஸீவா ஶாஸிஸம் கஹ
யஜி-ஹ | ஶநஸூஸாஜி விஷய மூஹகா
ஸூவணாடியஃ || எ

ஸ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்களை விஷயத்திற் பிரவர்த்
திக்கச் செய்துகொண்டு சீக்ர சஞ்சாரியாய்ச் சங்கற்ப
மென்னும் நினைப்பைக் குணமாகக் கொண்டிருப்பது
மனது. ஸ்ரோத்ர முதலான யிந்திரியங்கள் சப்தாதி வி
ஷயங்களைக் கிரகிக்கும். (எ)

வ்ஹநா ஶாநஸம்ஹாஜி விஸம-ஹ விஹ
திசிரியாஃ | வாஸாஜீநாஃ பஶாந ஹுஸம் ப
ஐஸத-ஹ ப-ஹதஸும-ஹாஃ || அ

வசனித்தல் எடுத்தல் நடை மலவிசர்க்கம் ஆனந்
தம் இவை வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்களின் தொ
ழில்கள். இந்த ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்க ளெல்
லாம் தத்த மாதாரமான விடங்களைவிட வேறாக விருக்

கின்றன. ஏனெனில் அவ்விடங்க ளிருக்கையிலும் புரு
டர்கட் கவ்விந்திரிய சத்தி யில்லாதபோது அவ்வவ்வி
ஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாததினாலே. (அ)

சூர்தேஹி யாஸு-ஃ மெகசுரெஷ்ட) ஸ
வ-ஃரெஷ்வா ப்ரவ்ருதிதஃ | ப்ரவ்ருதிசுரா
கா ஸிசுப-ய-திதொ வ்யவஸீயதெ || க

ஆத்மாவிற்கு மீந்திரியார்த்தங்களுக்கு மேப்போ
துஞ் சேர்க்கை யிருக்கையிலும் விஷயப் பிரவர்த்தி யெ
ப்போது மில்லாமல் ஒவ்வோர்கால் வருகிறபடியால் அ
ந்தப் பிரவர்த்திக்குச் சாதகமாய் மனதுண்டென்று யி
க்கியாலும் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. (க)

தக்ஷாகுரோக வ்ருதிஹ்யா மெவது
க்ஷணா ஸிவக்ஷணஃ | ஸங்கமேவா ஸீஜி
ஹ்யுதி ஸநஸுசு பாரிஸெஷ்டுதஃ || க0

கலைமுதலான மற்றத் தத்வங்களின் வியாபாரங்க
ளை விடச் சங்கற்பமென்னும் வியாபாரம் வேறுபட்டி
ருப்பதால் இதற்குக் காரண மொன்றுண்டென் றேற்
படுகிறது. அது மற்றவற்றால் முடியாததினாலே பாரி
சேஷாநுமானத்தால் மனதென்று நிச்சயிக்கப் படுகி
றது. (க0)

ஜாந ஹிசுயொமாத சு க்ருயொயி

தயாகு ஜாக் | தயா வ்யாஹாகி ய-மவ
க் நாஸ-ஸ னுரணாடி'த || கக

அந்த மனதிற்கு மிந்திரியங்கட்கு முண்டாகிய சம்
யோகத்தாலே சப்தாதி ஞானமுண்டாகிறது. அதுவும்
கிரமமாய்ச் சேருகிறபடியாற் கிரமமாகவே புண்டாகு
ம். ஒருக்கா லுண்டாவதுபோலத் தோற்றுவது மனதி
ன் சீக்கிர வேகத்தா லல்லது வேறில்லை. (கக)

இந்திரியங்கள் பூதங்களி லுண்டாகின்றன, ஆங்கா
ரத்தி லல்லவென்று சொல்லும் வாதியை யநுசரித்து
ஆக்ஷேபிக்கிறார்,

நியதாஸ- தயாக்ஷாணி நாநாயொ
நீநி கஸ-லிசு | மநாஜி வ-ஷக்ஷாஹ
தஜாயா ரா-தகாந-வி || கஉ

ஸ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்கள் தனித்தனியே ஒவ்
வோர் விஷயங்களைக் கிரகிப்பதால் வெவ்வேறு கார
ணங்களிலிருந் துண்டானவைகளாகச் சொல்லவேண்டு
மென்றும், கந்தமுதலான குணங்களைத் தோற்றுவிக்கி
றபடியால் அவைகட் காதாரமான பிருதிவியாதி பூதம
யமாகுமென்றும் ஒருவாதி சொல்கின்றான். (கஉ)

இதற்குத்தரம்.

தயாவ-ய-நாஜிதே ஸ-ம-ண-கா
ரணானாடி | கவ-மி-தி-ய-ஸ-கா-ஸ-
ய-வ-ஹி-ய-த-வ-ராஜி-வ-பு || கங

தெஜொவாஸி ஶஹீஶ்வயௌ ஶுமாஶ
தெ ஸுருவகடீ ததஶ்விஶ்வஜாஸா
ஸுரா ஶ்வபரெ நெஷு தெ தயா || கச

இந்திரியங்கள் தன்காரணமான பூதந்தவிர மற்
றொரு பூதத்தைக் குணத்துடன் கிரகிக்காம லிருக்கு
மாயின் அது சரியாகும்; அவ்வாறில்லையே. ஏனென்னி
ல் த்வக் கிந்திரியம் பரிசத்துடன் பிருதிவி முதலான
நான்கு பூதங்களையுங் கிரகிக்கிறது. நேத்திரம் ரூபத்
துடன் மூன்று பூதங்களையுங் கிரகிக்கிறது. அப்போது
மூன்று திரவியத்திலிருந்து நேத்திர முண்டானதாகச்
சொல்லவேண்டும். அவ்வாறந்தவாதியே ஒப்புக்கொ
ள்ளவில்லை. (கஉ - கச)

யெநொவஹு தெயொகூ ஸத
ஸுராகூ ஸுகாரணடி நபுராவ ஶி
கூஷாஜி ஸெயவெ ஸநஸகூகி || க௫

பின்னும் எப் பூதத்திலிருந்து எவ் விந்திரிய மு
ண்டாபிற்றோ அவ் விந்திரிய மப் பூதத்தைக் கிரகிக்
குமென்னில்? அப்போது அப் பூதங்களின் கிரியை ஜா
தி சமவாய சம்பந்த முதலானவற்றை இந்திரியங்கள்
கிரகிக்காம லிருக்கவேண்டும்; ஆகையால் விவ்வாறு சொ
ல்வதில் வீணான பிரயாச ம்வாறுண்டாகிறது.

காயாந விஸிஷ்டஶ்வ ஸ்வவதாவ

ஹாஸக்டு | நாஸாராயு விஸிஷ்டந்தக்ஷஸு கு

த கௌந நிவாயுதெ ||

கக

தடிஜஷாவ ரு-ஹ்வா தடிவ)ந)த

கிங்குதடி | பூரஹ் மருஹாதி நாதொ

ஜெ) ஸஷங்கெ நாவிடிஸு)நா || கௌ

பின்னும் சரீர த்வாரத்தி லாகாசம் சப்தத்தைக் கிரகிக்கு மென்னில்? ஸ்ரோத்திர த்வாரத்தைப்போ ல் நாசித்வாரமும் கிரகிப்பதற்கு என்னதடை. அப் போது நாசாதித் துவாரத்திற்குச் சப்தத்தைக் கிரகி கும்படியான அதிருஷ்ட மில்லையெனில்? அப்போது ஆங்காரத்தி லுண்டான இந்திரியங்களும் மற்றொரு பூ தாதிகளைக் கிரகிப்பதற்கு அதிருஷ்ட மில்லாததால் கிரகிக்கவில்லை யென்பதற்கு என்ன விரோதம். இதற்கா க அவ்வப் பூதத்திலிருந்து வந்ததென்று ஒரு நியமஞ் சொல்வானேன். அவ்வா ரொப்புக்கொள்ளாவிடில் நா சாதி த்வாரமும் சப்தத்தைக் கிரகிக்கட்டுமென்னு மா கேட்பதற்கு ஒ ருத்தராமுமில்லை. (கக—கௌ)

ய-கூ)மஜெ)வி ஸகூக)கூ பூதீதி

ரந-வஜ)வா | திதாஸு-ஹி திதாஸு-

ஸ) ஜ்யாயஸூதிதி ஸ-ஹாய: || கஅ

இவ்வாறு யுக்திசொல்லக் கூடாத விடங்களிலும் ஆப்தவாக்யமான ஆகமத்தா ஸ்றிவதற்கு யாதொரு

குற்றமுமில்லை. அற்பமான அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கு
மதுமானாதிப் பிரமாணங்களாவிட சர்வஞ்ஞான வீர
வரனாக் கூறப்பட்ட ஆகமமே மேலான பிரமாணமென்
று பெரியோர் சொல்கின்றார்கள். (கஅ)

தன்மாத்திரைகளி லிருந்து ஐந்து பூதங்களு முண்
டாயிற்றென்று சொல்லியதை விசேஷித்துச் சொல்கி
ன்றார்.

வெ₂பா₂ பூ₂ஹ₂நா₂த₂பூ₂ஹ₂ஹ₂பூ₂
யொ ஹ₂தவ₂னு₂க₂டி₂ | ஸ₂ஹ₂பா₂ஷ₂ப₂ கொ
த₂ர₂ம₂ஹ₂ண₂ ஐ₂வ₂கா₂ஸா₂தி₂ வ₂பூ₂தி₂ப₂க₂ || கக
ய₂ஹ₂ந₂த₂ ஜ₂ஹ₂ந₂பூ₂வ₂ ப₂ர₂க₂வா₂ வெ₂தி₂
நொ₂ம₂ஹ₂ண₂ா₂ | ஸ₂ஹ₂பா₂ வ₂ா₂ய₂ா₂தி₂ஷ₂ஹ₂வ₂ொ₂
தி₂ ஸ₂வ₂ண₂பூ₂ ப்₂தி₂ஸ₂ஹ₂மா₂ || 20

ஆகாசம் வாயு தேஜசு ஜலம் ப்ருதிவி என பூத
ங்கள் ஐந்து. இவை சப்தமுதலாக ஒவ்வொரு குண
மதிகமாகவுடையன. இடங்கொடுத்தல் முதலான வியா
பாரமுள்ளன. ஒவ்வொரு குண மதிகமா யிருப்பதா
வது? ஆகாசத்திற்குச் சப்தமாத்திரமும், வாயுவிற்குச்
சப்தத்துடன் பரிசமும், தேஜசிற்கு அவற்றுடன் ரூப
மும், ஜலத்திற்கு அவற்றுடன் ரசமும், ப்ருதிவிற்குச்
சப்த பரிச ரூப ரச கந்தம் ஐந்து முண்டென்றறிக.
ஆகாசத்திற் சப்தம் எதிரொலி யாகவும், வாயுவிற் சக

சகவென்று அசைவைக் காட்டுவதாயும், தேஜஸில் த
மதமவென்று எரித்தலைக் காட்டுவதாயும், ஜலத்திற் ச
லசலவென்று ஒட்டத்தைக் காட்டுவதாயும் பிருதிவியி
ற் கடகடவென்று கடினத்தைக் காட்டுவதாய் மிருக்கு
மென் றறிக. (கக—உ0)

வருவொ வகாஸ ஞாநனு வகிஸம்
மு ஹ யாஸணாஃ | வாயுவொஃ ஹ—
தாஸாஃ யாஸணீநானு வுதயஃ || உக

இடங்கொடுத்தல் குடும்பலாகக் கூட்டுதல் சமைத்த
ல் உண்டையாகச் சேர்த்தல் தரித்தல் இவை ஆகாசா
தி பஞ்சபூதங்களின் வியாபாரங்க ளெனவறிக. (உக)
சங்கை.

ஸஷ்டு வமணவனவெகி தடிநுதொ
வவஸிதஃ | ஸுவத ஹவநு கெஹி
ஸவஹத மணஃ கயஸு || ௨௨

சப்தமானது ஆஸ்ரயமான பேரிமுதலானதை வி
ட்டு வேறிடத்திற் றேற்றுகிற படியால் ஆகாசத்தின்
குணமேயென்று சிலர் சொல்கிறபடியால் எல்லாப்
பூதங்களின் குணமென்று எப்படிச்சொல்லலாம். (௨௨)
உத்தரம்.

ஹநுத ஸுவணாகாஸெ கயஸுநு
த தகமணஃ | வஸெஷா ஞாஸ்யாத
த நிணதாந ஹவாநுணாஸு || ௨௩

வேலிடத்தில் தோற்றுக்கிறதென்பது எவ்விடத்தி
ல், ஈரோத் ராகாசத்திலெனில்? ஆகாசத்தின் குண மங்
கே யெவ்வாறு தோற்றலாம். அதுவு மாச்சரயமென்றே
யொப்புக்கொண்டிருக்கிறபடியா லெனில்? அவ் விஷய
த்தில் மனிதர்களுடைய அநுபவமே பிரமாணமாகும்.
அதாவது இம்மத்தளத்தில் இவ் வீணையில் இப்பேரியி
ற் சப்த முண்டாயிற்றென்று பிரத்யக்ஷமாகத் தோற்
றுகிறபடியால்.

(உரு)

கடாவிச் சுண்ணாம்பு வெவி ஸெவித்தி
யென வெய் | வெய்து வந்த வடிவாவி
பெரிணாஜெனா கா காதி || உத

ஆனால் ஒருவேளை சுரோத்ரத்திலும் தோற்று கி
றதே யென்னில்? அவ்விடத்திலும் இந்தச் சப்தம் பரி
ணமித்துத் தோற்றட்டுமே! என்னவிரோதம். (உச)

சுபயோக்ய விஹத ஹெதவொ நா
 சுப-ஹோயகாஃ | காவா த்யாவ ஜிஷக்யா
 ஜிந்யாய விஜொ விஜ-ஃ || ௨௫

மேலும் பிரத்யக்ஷத்தாலு மாகமத்தாலு மடிபட்டு
ப்போன ஏது துஷ்டமாகையாற் காரியசாதக மாகமாட்
டாதென்று நியாயந்தெரிந்தவர்கள் சொல்கின்றார்கள்.
ஆகமத்தில் ஐந்துபூதங்களினும் சப்தமுன்டென்ற படி
யாலும் பிரத்யக்ஷ மாகவும் பரிசுத்தைப்போல மற்ற

நான்கு பூதங்களிலும் தோற்றுகிற படியாலும் இதற்கு
விரோதமான வேது துஷ்டமே. (உரு)

அல்லது ஆச்ரயத்தை விட்டு வேறிடத்தில் தோ
ற்றுகிற படியால் சப்த மாகாசத்தின் குணமேயென்று
பிழவாதமாகச் சொல்வா யானால், அப்போது,

ஐத்யுவிஸி தஜெவாயம் உநொவ்யஸு-
நஹொமணஃ || உரு

தாழைபின்பூ சண்பக முதலானவற்றின் கந்தமா
னது ஆச்ரயத்தை விட்டு வெகு தூரத்தில் தோற்றுகி
ற படியாற் கந்தமு மாகாசத்தின் குணமாகட்டுமென்று
வரும். அதற்கெவ்வாறு பிரத்யக்ஷாகம விரோத
மோ, அவ்வாறே யிந்தச் சப்தத்திற்கு மறிக. (உரு, ம)

ஐதிபனுஸ- ஸஹொயம் ஸஸொ-
ஹொதவத-ஷயெ | சுஸீதொஷள ஜஹீ
வாயெஸீதொஷள வாஸிதெஜஸொஃ || உரு

ஹாஸஜ-ஜன ஜெஸ-கூக்ஷிதள ஸ-
காஜெநகயா | ஸ-ஹொ சூஷ- ஸ
ஸொஹஸ- ஜெ-ஸ-ஷயி-கூக்ஷிதள || உரு

உருஃ கூக்ஷி தாவஸ-ஸலி ஸ-ஸ-ஸ-
தொஸ-ஸெயஃ | உரு

ஐந்து பூதங்களின் விசேஷ குணங்களாவன? சப்

த மாகாசமுத லேந்திலும், பரிசம் வாயுமுதல் நான்கிலு
ம், ரூபம் தேஜசமுதல் மூன்றிலும், ரசம் ஜலமுதல் விர
ண்டிலும், கந்தம் பிருதுவி யொன்றிலு முண்டென்றறி
க. அவற்றுள் வாயுவிலும் பிருதுவியிலும் அநுஷ்ண
சீத ஸ்பரிசம், ஜலத்திற் சீதஸ்பரிசம் அக்னியி லுஷ்ண
ஸ்பரிசம். ஜலத்திற் சுக்கிலரூபம், அக்னியில் ஒளியுள்ள
சுக்லரூபம், பிருதுவியிற் சுக்கிலமுத லேழுவித ரூபமு
ம். ஜலத்தில் மதுராசமும், பிருதுவியில் மதுரமுத லாறு
ரசமும். பிருதுவியிற் சுரபி அசுரபி பிரண்டுவித கந்தமு
முண்டென்று தெரிந்தவர் சம்மதம். (உசு ௨-உஎ ௨-உஅ)

பெஹ்ஸுவி ஜாஸ்கெஸகவஹ் நபஹ்ஸு
ஷ-உவாநிஃ | ௨௫-௫ ரககவஹ்ஸுஷ ஸ-
காஹ் வாரிஸுஸுவி தஃ || உசு

தேகத்தி லேந்துபூதங்களு மிருக்கும் விதமாவன?
எலும்பு மாம்ஸம் மயிர் தோல் நகம் பல் இவை பூமி
யினம்சம். மூத்திரம் ரக்தம் கபம் வேர்வை சுக்லம்
இவை ஜலத்தி னம்சம். (உசு)

ஹ்ஸுஷிபகூள ஹ்ஸுஷாஃ விதே தெஜ
ஸ கஜ-ஹ்ஸு-ஹ்ஸு | ப்ராணாஹ்ஸுஷிப
பெஹ் நஹ்ஸுஷாந-கவனவதே || ௩௦

இருதயத்திலும் பாகஞ்செய்யும் ஜாடராக்கியிலு
ம் நேத்ரங்களிலும் பித்தத்திலும், உஷ்ணம் சமைத்த

ல் பிரகாசம் எரிதல் இவ்வித அக்நியின் தன்மை தோ
ற்றுகிறபடியால் அவை யக்நிபி னம்சம். பிராணாதி வி
யாபார பேதத்தால் வெவ்வேறு பேர்கொண்டு தேகத்
தில் வாயு இருப்பது முன்னமே சொல்லியாயிற்று.

மவபுவுத ிந-ஹம்மண வம்ஸஸூ
ஸ-நாபிஷ- | ந.௦௨

ஆகாசமானது ஆங்கார விருத்தியை யதுசரித்துச்
சகல நாடிகளிலு மிருக்கும். (ந.௦௨)

வ யொகூ ிஜி ஶஹீபூகஜேதஜண
ஸ-ஸூயநடி | வ த ிபதா ஹ
ம ஹஜிதொ வு-ஸீயதெ || ந.௧௨

கலைமுதற் பூமிவளாயி லிந்தத் தத்வங்கள் புருட
னுக்குப் போககாரிய சாதகங்களா யிருக்கின்றன. போ
கஞ் சாதாரண மாகாமல் வேறுபட் டிருப்பதால் இந்
தத் தத்வங்களு மாத்மாக்கள்தோறுந் தனித்தனி யுண்
டென்று நிச்சரிக்கப்படும். (ந.௧௨)

ஆனால் போகபேதத்திற்குக் கன்ம நிமித்தமாகு
மென்னில்? சரியே. ஆனால் லந்தக் கன்மமே நேரிட நிமித்
தமாகாது தத்வசாரங்களைப் பேதப்படுத்தி அதன்வழி
யே போகங்களையும் வேறுபடுத்தும்.

ஸவ-தொ ய-மவபுதெ ரந-தா
ஜாடிஸவ-மடி | ஹஜாதீயஜெவெக ஹம்
ஜீபாஜீவஸ-வசு || ந.௨௨

இந்தச் சூக்குமமான தத்வமய சரீரமானது கன்ம பல போகரூபமான தனது வியாபார மொருக்காலி லெ ங்குந் தோற்றுதபடியால் வியாபகமன்று. மகத்து ஆ ங்கார முதலான வநேக காரணத்திலிருந் துண்டான போதிலு மீந்தச் சரீரம் கன்மபோக ரூபமான ஒரோ ப லமுள்ளதென் றறிக. அஃதெவ்வாறென்னில்? அநேக விதமான வத்தி எண்ணெப் பாத்திர முதலானதி லுண் டான தீபமானது பிரகாசரூபமான ஒரோபல முள்ளது போல. (௩௨௨)

ஐ த ியா கி யா ஹி க ரீ டி ௦ வ ப ி ர வ ி ஜ
தொ ஸி க்ஷ ண ம வி டி ஹ ந ம ஹ வ் வி வ தி ப்
ஸா ஷ | நெ தா வ தா லி தி ல ள வ ந த க்ஷ
வ த் தி ஜா யா ர டே ஹ வி ஷ யா ஹ ி டி யா ய
வ க்ஷ ॥ ௩௩௨

இவ்வா றிந்தச் சம்சாரியான வனுயிற்ருக் கன் மங்க ளப் புசித்துக் கழிப்பதாயும் சேதனனுடைய சே ர்க்கையாற் சேதனரூபமாயும் மாயாசரீர்ப்ப விருத்தியா யு மிருக்கின்ற வந்தத் தத்வசரீரமானது சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இதுவே போதாதென நினைத்து ஆச்ரயம் தூலதேகம் விஷயங்கள் இவைகளினுற்பத்தி யின்பொருட்டுப் புவன தத்வ பரம்பரையை யினிச் சொல்லுவாம். (௩௩௩)

பன்னிரண்டாவது, இந்த்ரியாதி ப்ரகரணம்

மு ற் றி ற் று .

ஆ ஸ் லோ கம்—௨௪௬.

அந்தப் புவனங்கள் காலாக்கி புவனமுதல் கலாபு
வன பரியந்தமென் றறிக. இதைத்தான் தத்வ மறிந்த
வர்கள் போகஸ்தானமான சம்சார மண்டலமென்று
சொல்கிறார்கள். (௨)

முன் சொல்லிய தத்வங்க ளியாவையும் கலைமுத
லான காரணங்களில் தோற்றினவை; மாயையிலிருந் த
ல்ல. மாயை நிஷ்களமென்று ஸ்வாயம்புவாதி யாகமங்
களிற் சொல்லியபடியால் மாயையி லுண்டாயிற் றென்
னில்? மாயையும் புவனாதிகளைப்போல சந்நிவேச முள்
ளதாய்ப் போக்யமாகும். அவ்வாறாகிற் கடாதிகளைப்
போல் அறித்தியமாகும். மாயை போக்ய மாகாவிடில்
மாயாகாரியமன்றிப் போக்யமே யில்லாமையாற் புருட
னுக்குப் போக்யமில்லாமற் போக்த்ருத்துவ மில்லையா
மென்னில்? சரியே. ஆனால் அதன் காரியமெல்லாம்
வியக்திருப மாகையால் அப்போது போக்யமாகும்;
சக்திருபமா யிருக்கும்போது அல்லவென்று சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறாகில் மாயாகர்ப்பத்தில் புவனங்க ளிருக்
கின்றன வென்கையாற் புவனங்களெல்லாம் சந்நிவேச
முள்ளதாய்ப் போக்யமா யிருப்பதால் மாயையு மவ்வா
றாகுமென்னில்?—

மாயாயா ஶ்வியஞ்ஞை மஹநஸாடி

யொயிபாஃ | தகஸா-ஜிஸு ஜீக்ஷாயாஃ
ஸவ-ஃதக் க௃கிஜஸுகெ || ௩

நித௃கஸ வ௃பாகஸபாஜி ஸுவணா ட்வ
வீயகெ | டிஜஃஃ-ஃராஜி யக்ஷொம௃
ஜெ-ஃத-ஃபு-ஃயயஜி-ஃ || ௪

மாயைபிலும் மண்டலேஸ்வரர் கஹநேஸ்வரர் முத
லான ருத்ரார்கள் புவனபதிகளாய்ச் சொல்லப்படுகிறார்
கள். கிரியாபாதத்தில் திகைப்பிலும் தத்வசுத்தி சொல்
லிபிருக்கிறது. ஆகிலுமிவைகளெல்லா மதன்காரியமான
கலாமஸ்தகத்திலென் றறியவேண்டும். ஏனெனில்? மா
யை நித்தியமென்றும் வியாபகமென்று மாகமங்களிற்
சொல்லி யிருக்கிறபடியால், புவனமுதலானவை யுருப்
பட்டுப் போக்பமாக விருப்பனவெல்லா மழியக் காண்
கையால்; இஃ தவ்வா றல்லவென்று நிச்சயிக்கப்படு
கிறது. ஆகையாற் காரியமாகிய கலைமுதலானவையே
புவனகாரண மென்னில்? ஒரு குற்றமு மில்லை. (௩-௪)

இந்நியாயம் மஹாமாயையென்னும் வித்யா தத்வ
த்திலு மறியவேண்டு மென்கிறார்.

ஸ-ஃஜாய ந௃விஜாயாயாஃ பரஸுஜாஃ
வதயஃ க௃தள | யெதஸுஜாஜிவிப௃
னெ தெவிதக் க௃கிஜஸுகெ || ௫

சுத்தாத்வாவிலும் பரமான வித்தையென்னு மஹா
மாயையின் காரியாதிகாரிகளாய் யாதொரு பதிக ளதிற

சொல்லப்பட்ட டிருக்கிறார்களோ அவர்களு மதன் காரி ய மஸ்தகத்திலென் றறியவேண்டியது. (௫)

இனி, கீழ் அத்வாவி லேகதேசத்தி லிருக்கும் பிர மாண்டத்தின் அகல ரெயாங்கனையும் அதற்குட்பட்ட பு வனங்களின் அளவையும் சொல்லும்பொருட்டு யோஜ னப் பிரமாணத்தைப் பரமானு முதலாகச் சொல்கின் றார்.

ரஜோவிவொக்யுதே திபக்ஜாலா வி
ஷாகு ரொலிஷாட் | தடிஷாஷா ம-
ணஃ ஸாரெந துதீயெஸ்யாஸு கவா ம் கட்டக
லிக்ஷாயுகா யவொவெயுவ சிம-
ததிஸம்ம-ரெணஃ | தெரெவ ம-
ணிதஃபாணி ய-ந- ஸதெஜிஷகிதழ் || எ
டிணொவெ யந-ஷீஜெ யஃ கெராஸ
ஸ அிஸஹஸு கஃ | அிகெராஸஜா ஹ-
ம-வ-யுகி அிமவ-யுகினு யொஜநட் || அ

சாலகத்தின் வழியாகவருஞ் சூரியகிரணத்தில் தோற் றும் பரமானுருபமான சூக்குமப் பொடியை மும்மு றை யெட்டிற் பெருக்க ஒரு (கசாக்ரம்) மபிர்முணை என் னும் பிரமாணமாகும். அது எட்டு கொண்டது ஒரு வி னைசு. அது எட்டு கொண்டது ஒரு யுகை. அது எட்டு

கொண்டது ஒரு பவம். அது எட்டு கொண்டது ஒரு அங்குலம். அது இருபத்துநான்கு கொண்டது ஒரு முழம். அது நான்கு கொண்டது ஒரு வில்லு. அது இரண்டு கொண்டது ஒரு கோல். அது இரண்டாயிரம் கொண்டது ஒருகுரோசம். அது இரண்டு கொண்டது ஒரு கவ்யூதி. அது இரண்டு கொண்டது ஒரு யோஜனை யென்று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். (கூ—எ—அ)

கபால ஸபகா ஸுளயாக்ஷ ஸுஹ
 ண்ணஸ்ய யோஜனெநஃ | தஸ்யாநஃ கா
 னுநநாஸி காலாபெதஸா வபெவஹி || கூ

அவ்வித யோஜனங் கோடிகொண்டது பிரமாண்ட கபாலத்தின் பருமன். அப் பிரமாண்டத்திற்குள் காலாக்கரி நுத்ரருடைய ஸ்தானம் பொன்மயமா யிருக்கிறது. அதே கோடியோஜனப் பிரமாணங் கொண்டது. (கூ)

யத்ராந காலதீக்ஷாஸாஹ கோடிமேத
 ஜா ஸயாவியெஃ | ருபெஜேராஸே
 வுபெதாபெவஃ காலாநி நிகிஷ்ரூபஃ || கூ

அவ்வாலயத்திற் பிரளயகாலத்தி லுண்டாகிய கோடிசூரியப் பிரகாசமுள்ள காலாக்கரி யென்னும் பிரசித்தரான நுத்ரர் அவ்வித அநேக நுத்ரர்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிறார். (கூ)

ஸவஸ்ய வகிபுவஞதாநா யஸி
 னு அபுததெஜஸி | ஹபகாஸவடி தெ

ஸக்தி ஸஹைத் ஸா ஹைதெ ஸ்
ஹொஃ || கக

அந்தக் காலாக்கி நுதர் பரமேஸ்வரனுடைய ச
ங்கார சத்தியினாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்ற தே
ஜசுள்ளவ ராகும்போது சகலாத்வாவிலு மிருக்கின்ற ச
ர்வப் பிராணிகட்கும் பயமுண்டாகிறது. (கக)

தஸ்ய ஸஹாவதொ ஜாவாஃ ஸ் வ
தா ஸஹைதெ ஸா ஹைதெ ஸ்
ஹொஃ || கஉ

அவருடைய ஜ்வாலையானது ஸ்வபாவமாகப் பத்
துக்கோடி ஸ்வரம் ஜ்வலிக் கின்றது. அதன் புனை திட்
டமாய்ப் பயங்கரமா யைந்துகோடி ஸ்வர மிருக்கின்றது.

ததஃ ஸ்வாஸ்யஸிஸ ஸ்வஹைதெ
ந ஸ்வஹைதெ ஸா ஹைதெ ஸ்
ஹொஃ || கக

ஸாநாநி யாதநாஹைதெ நிஹைதெ
ந ஸ்வஹைதெ ஸா ஹைதெ ஸ்
ஹொஃ || கக

அதன்மேல் நரகங்களின் விஸ்தாரமாகிய (புடங்கள்)
ஸ்தானங்கள் முப்பத்துமூன்று. தனித்தனியே தொண்
ணாறுலகூயோஜனையுள்ளன. அவைகளிலொன்றுக்கொ
ன்றந்தரம் முப்பத்திரண்டு லகூயோஜனை, அவை பாபி

கள் நரகபாதனை யநுபவிக்கும்பொருட்டு அத்வாவை
யுண்டாக்கின வனந்தேஸ்வரராலே செய்யப்பட்ட ஸ்
தானங்கள். (கஉ—கஉ ம)

தாநி தெ நாஜிவபுக்ஷு விஜி-
வபு நிஸொயஜெ || கசு

அந்த நரகங்களைப் பெயரிட்டுச் சொல்கின்றேன்
கேளும் பரத்வாஜருஷியே ! (கசு)

ரளரவயான சீதொஷ ஸனாபாஷ
ஜஹாபஷாஜாஃ | காவஸகுத்ராஷஜாஷெ
தெ நரகா ஐகிவிஸுதாஃ || கரு

ரௌரவம் த்வாந்தம் சீதம் உஷ்ணம் சந்தாபம்
அம்புஜம் மகாம்புஜம் காலசூத்ரம் இவை எட்டும் நரகங்
களென்று பிரசித்தங்களா யிருக்கின்றன. (கரு)

ஸகுஷுராவுகாவஷாபு க்ஷாஸயா
ராபாஸீஷகாஃ | தபாஃ மாஸ ஜ ஹாஜா
ஹ ஸனாபாஸுதி டெஜெநெ || கசு

ஹபுஷுஷுளஸ லீலதா ஜஹாஸஷ
பஜாநமாஃ | கசு

சூசீமுகம் காலகட்கம் க்ஷாஸதாரம் அம்பரீஷம்
தப்தாங்காரம் மஹாதாஹம் சந்தாபம் பீபச்சம் இவை
எட்டும் மகாநரகங்கள். (கசு—கசு ம)

லாக்ஷாப்ரலோப ஜாங்ஸாடி நிர்வா^ஹயா
ஸந ஸொ^ஹஸாஃ | ய^ஹமாஜி^ஹ ஸா^ஹமீ
லொஹ ப்ரதீபக்ஷ^ஹக் விவாஸகாஃ || கஎ
கூ^ஹரிணா^ஹநி^ஹய ஸெ^ஹதி ராஜாந^ஹ ப^ஹரி
கீ^ஹதி^ஹதாஃ | கஅ

லாக்ஷாப்ரலோபம் மாம்ஸாதம் நிர்வாஸம் ஸோ
ச்வாசம் யுக்தமாத்திரி சால்மலீ லோஹபிரதிப்தக்ஷ^ஹத்ரி
பாஸம் க்ருமிநிசயம் இவை எட்டும் ராஜநரகங்கள். கஅ

லொஹஸம் லொ^ஹய^ஹவீண^ஹகு^ஹ ஸ^ஹயா
லெவதரணீநதி | தா^ஹரிஸு^ஹயா^ஹந தா^ஹரி
ஸு^ஹஃ க^ஹஹீபாக ஸ^ஹரளரவஃ || கக
கீ^ஹமாவ^ஹடி^ஹந^ஹலொ^ஹ வீ^ஹலீ ராஜராஜே
ஸ^ஹராஃ ஸ^ஹய^ஹதாஃ | ககஉ

லோஹஸ்தம்பம் விண்மூத்ரம் வைதரணீநதி தா
மிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் கும்பீபாகம் மகாரௌரவம் அ
வீசி இவை எட்டும் ராஜராஜேஸ்வரநரகங்கள். இவ்வா
று நான்கு வகையாய் முப்பத்திரண்டு நரகங்களென
வழிக. (கக—ககஉ)

லொஹ^ஹ வ^ஹடா^ஹநா^ஹந^ஹர^ஹகெ^ஹ ஸ^ஹய^ஹதா^ஹஃ

யொஜந ஸவ்யா | ஹவந்தி கொடிய
ஸிஸுக்ஷெ ஹவந்தி ஸிஸுக்ஷெ || ௨௦

இந்த முப்பத்துமூன்று நரக புடங்களினளவு அந்
தராளத்தோடு சேர்ந்து முப்பது கோடியும் இரண்டு
லக்ஷமும் ஆகிறது. (௨௦)

ததஸிஸுக்ஷெ ஸ ஹவந்தி ததஸிஸுக்ஷெ
ஹவந்தி வஸாஸுக்ஷெ | ஹவந்தி யொஜய
ஸிஸுக்ஷெ வஸாஸுக்ஷெ ஸிஸுக்ஷெ || ௨௧

யொவ்யஸுக்ஷெ வஸாஸுக்ஷெ
ஸிஸுக்ஷெ ஸிஸுக்ஷெ || ௨௧௧

அந்த நரகபுடங்களின்மேல் முப்பதினாயிர யோ
ஜனை வெளி. அதன்மேற் பூமி ஒன்பது லக்ஷயோஜ
னை யுள்ளது. அதன்மேற்பாதி பொன் மயமாயிருக்கு
ம், கீழ்ப் பாதிபிற்பாதி இரும்புமயமாயும் பாதி மண்
மயமாய் மிருக்கும். (௨௧—௨௧௧)

ததஸிஸுக்ஷெ ஸ ஹவந்தி ததஸிஸுக்ஷெ
ஹவந்தி வஸாஸுக்ஷெ | ஹவந்தி யொஜய
ஸிஸுக்ஷெ வஸாஸுக்ஷெ ஸிஸுக்ஷெ || ௨௨௧

அவ்விடத்திற் கூறிப்போந்த முப்பத்திரண்டு நர
கங்கட்கு மதிபதியாகிய கூர்மாண்டரென்று பிரசித்த

ஸஹஸுக்ஸீ ! தஜாஸாஸஸுக்ஸுஹிஃ

வ்யாதஃபாதாஸஸுக்ஸுஃ || உரு௨

இந்த வெட்டுப் பூம்கட்கு நடுவிலுள்ள விடங்கள் ஒவ்வொன்று ஒன்பதினாபிர யோஜனை யுள்ளவை. எல்லாவற்றிற்கு மேலாயும் பொன்மயமாயும் மேற்சொல்லு மாடகேஸ்வரா திஷ்டிதமாயுமிருக்கு மீடமாத்திரம் பதினாபிரயோஜனை யுள்ளது. இவ்வேழுபூமிகளையு மேழுபாதாளமென்பர். (உரு௨)

தஸாஸ்தொயிவகித உஹுஸாநௌ நி

ஸொயஜெ | ஸுஹாஸம் வாதாஸாவ்யௌ

நிதவனு மஹஸிஸு || உரு௩

ஸிஹாதலம் ஸஸாமனு வாதாஸம் ஸ

புஜுஜு-நெ | உரு௪

அந்தப் பாதாளங்களின் பெயர்களாவன? ஆபாசம் பாதாளாக்யம் நிதலம் கபஸ்திமத் மகாதலம் ரசாதலம் பாதாளம் எனவேழு. (உரு௨—உரு௪)

ஸபஸெதெஷு-ஸெதெஷு ஸு-

ஜம்கூணஜாஹாஸி ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு

தா ஸாநவ்யுய நிஸொயஜெ || உரு௫

இந்த வேழு பாதாளங்களிலும் அநார் நாகேஸ்வரார் இராக்ஷதர் இவர்கள் அதிபதிகளாக எவ்வேழுபெயர்

கூடுவது, அத்வ ப்ரகரணம்.

82. (15)

நிருக்கிறார்கள் ; அவர்களின் பெயர்களை மேற்சொல்லுவாம்.
(உய)

தெஷாஜ-வரிநிஸுஷ வா தானாயி
 வதீஸுரஃ | ஸாஹஸெ காணுநெ யாஜ
 ஜணெவ ஹாடகஃ ஸூதஃ || நடஉ

அவ் வேழுபாதாளங்கட்குமேல் அந்தந்தப் பாதா
 ளாதிபதிகட் கெல்லா மீஸ்வரரான ஆடகேஸ்வரர் ஆயி
 ரயோஜனையுள்ள பொன்மயமான வாலயத்தி லிருக்கின்
 றார். (ந.உ)

யஸ-வநி வி யபுரொஷெ யதா
 யதி விஹகுஷெணெஃ | ரெஷெயுயகூ

ஸ-ஸாஹீஸ வநாஹெரெதெவெஷெஃ || நடந

அவ் வாடகேஸ்வரனா அகர யகூ தேவ நரக கன்
 னிகைகள் தங்க ளிஷ்ட நிறைவேறும் பொருட்டு நியம
 த்துடன் தாள லயாதினளா லழகாய்ப் பதங்களினால் து
 திக்கின்றார்கள். (ந.ந.)

ததஃ கொடிஸதம் வ்யூநாநாஜந
 ஸஜாஸ்யா | ஜீவெஸெ ஸரிதாஸி -மி
 யிஜணெவ ஜணிதா || நடச

அதன்மேற் கோடியோசனை விஜாலமுள்ளதாய்ப்
 பலவித ஜனங்கட் காதாரமாய் மேற்சொல்லும் தவீப
 ம் மலை ஆறு சமுத்ரம் இவைகளாற் சூழப்பட்டதாய்
 பூமி யிருக்கின்றது. (ந.ச)

ஜெபஞ்சாக்கம்-பஞ்சுளது பாவ⁸மொ
 ஜெய ப⁸ஷ்ராரா⁸ । வக்ஷாதிதிம⁸-ணா ஜீ
 வாரா⁸ க்ஷாராஜ⁸ ஸ்ரீராவ⁸தாரா⁸ ॥ ௩௫

தவீபங்களாவன?ஜம்பூ சாகம் குசம் கிரௌஞ்சம்
சால்மலி கோமேதம் புஷ்கரம் என வேழு தவீபங்கள்
லக்ஷ்முத விரட்டிப்பான யோஜனப்பிரமாண முள்ள
வைகளாய்த் தங்கட்குச் சரியான அளவுள்ள உப்புமுத
லான வேழு சமுத்திரங்களாற் சூழப்பட்டிருக்கும்.

ததொஹிரணயவகுதி யெபாகாஹொ
கஸு வவகுதஃ | தஜஃபரஹாஸு மஹொ
ஜஃ கபாஹொஸுதி ஹகுதயஸு || நுகு

அதற்கப்பாற் பொன்மயமான பூமி. அப்பால் லோகாலோக பர்வதம். அப்பால் இருள். அப்பால் கர்ப்போதமென்னும் சமுத்திரம். அப்பால் அண்டகடாகம். இப்படி பூமண்டல மிருக்கிறது. (௩௬)

பிரச்சனை.

ചിത്രശൈലീസംഗ്രഹം ഉപകാരനാമ
 യുക്തമാണ് : പ്രയോജനപ്പെടും സർവ്വ
 ശ്രദ്ധയിൽനിന്നും വിട്ടുപോകൂ ||

கூயிவகூசி ஷெவெஸ ஸவட்பு துக்ஷ
 டிசி-புமி| நிஷாஜவி ரவாத-ஷடபு
 களயாவதி ஜெநம் ||

தேவேஸ்வரானுகிப தேவேந்திரனே ! சகலமுந்
தெரிந்த நீரோ வக்த்தாவாய்ச் சொல்லும். முழுதுமறிய
வேண்டுமென் றென்மனங் கேட்க முயல்கின்ற தாதலா
ல் ஆச்சரியமான மீல ஆறு தவீபம் காடு கடல் இவை
களா லலங்கரிக்கப்பட்ட சிறந்த பூமியினளவை விஸ்
தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். (௩௭—௩௮)

உத்தரம்.

வத-யிஷெஷி திஜஸெஷி புஸ-
தொகஸரீஸவக் | தீவாஸதீ வ-நானா
ஸு ஸு-ண-ஷெஷகா முஜாநஸு || ௩௯

கூறிப்போந்த கிரமமாக தவீபம் ஆறு காடு முத
லானவற்றை விஸ்தாரமாகச் சொல்கின்றேன், ஜாக்ர
தைபாகக் கேளும் பரத்வாஜ மகாருஷியே! (௩௯)

ஜம்ப-ஞதீபம் சுஷிதெந-பாவி ஸுத
தம் வக்ஷயொஜநடி | க்ஷாஸாஸிநா வரி
வததம் வரிவதெந தாவதா || ௪௦

ஜம்புதவீப மென்பது பூமியின்நடு. அது வருத்த
மாய் லக்ஷயோசனையளவுள்ளதாய் அவ்வளவு வளவுள்
ள வருத்தமான உப்புசமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்டிருக்
கும். (௪௦)

தஸு-ஷெஷித ஸெஸு ராஜரா
ஜொ ஹிஸுணயம் | திரஷு தாஸ-
ஜொகி ஜெ-ஸு-ஸு-ஸு நிஷெஷிதம் || ௪௧

அந்த ஜம்பு தவீ பத்தி னிவிடில் மலேகட் கெல்லா
மதிபதியாயும் பொன்மயமாயும் சூரியனைவிட அதிக
காந்தியுள்ளதாயும் தேவதைகட்கு வாசஸ்தானமாயு மி
ருக்கிற மேருவென்னு மீல யிருக்கின்றது. (சக)

ஸபெஷாபஸ ஸஹஸு ராணி கூழிதள வி
பெஷா ரிஷீதவாஸ | தடி-குநரி-ஹரெதாவ
கூஃரி-குரெஷாபஸவீஸதஃ || சஉ

அந்த மேரு உயரம் லக்ஷயோஜனை. அதிற் பதி
னூபிரம் பூமிக்குள்ளிருக்கிறது, பூமிக்குமேல் எண்ப
த்துநாலாயிரம். அடியில் அகலம் பதினூறாயிரம், தலையி
ல்முப்பத்திராயிரம். (சஉ)

கிரிஷ-வாடினாரெஷஸு உத-வரு-
பெஷ-வவ-ஸ- | நெரிப-கடகாகாரா
நிம-தாஜீவிஜ-தராஃ || சந

வனகாடிஸ வஹஸு-த- ரிந-வாஹ
ஸ கீவரா | சநஉ

அந்த மலையில் இருபத்தையாயிர விருபத்தையா
யிர யோஜனைக்குமேல் ஒவ்வொரு கணுவள்ள மூன்று
கணு மூவாயிர மூவாயிர யோஜனை யுடாமுள்ளவைக
ளா யிருக்கும். அவைகளில் முதற் கணுவில் பதினாயிர
யோஜனை யகலமுள்ள ஒரு மேகலையும், இரண்டாவதிற்
பதினாலாயிர யோஜனை யகலமுள்ள வொருமேகலையும்,

மூன்றாவதில் பதினெண்ணாயிர யோஜனை யகலமுள்ள
வொருமேகலையும் தேஜோமயமாக வெளிப்புறப்பட்ட
பிருக்கும். (௪௩—௪௩,௨)

நெலியபூ ஐஸ்கொவாஹை லொகபா
வஸாஸ்யா! உகூவாடெகிதாஜாஹ—ஸ
வபூதபூவாவிநீடி || ௪௪௨

தலையிலிருக்கு மேகலையானது சகல ரத்னகாந்தியு
ள்ளதாய்த் திக்குப்பாலர்கட் காச்ரயமா பிருக்கும். அ
தைச் சக்ரவாடையென்று ஆகம மயிந்தவர்கள் சொல்
வார்கள். (௪௪,௨)

விஜயநவபூ ஜா—தாஹையஃ பவபூ
ஸ—ஸிஹி! தஸ்யாஜஷஸ—ஸ்யுமெஷ—
ப—யெ—ராஷஸஸிவஸிதாஃ || ௪௪௩
பூவ்யாஜிஷி—ஜி—பூ—நா—நா—தஸா
ஹிஸொயெசி | ௪௪௪

அந்த மேகலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மேகலைகளிற் சித்
தர் காந்தருவர் முதலானவ ரிருப்பார்கள். அந்த மேல்
மேகலையில் எட்டுச் சிகரங்களுண்டு. அவைகளிற் கிழக்
குமுதலாக இந்திராதி திக்குப் பாலர்களுக்குப் பட்ட
ணங்கள் எட்டிருக்கும். அவைகளின் பெயர்களைச் சொ
ல்கின்றேன் கேளும். (௪௪,௩—௪௪,௪)

நாநாபூதபூவா ஜாவணைவா வுஞ்சா

ஹரெஃ | ஸிஙஸாஷ்ய ஶா—ஜ—ஷா ர—க
ஹு ரஜராவதீ | சௌ

பலவித மணிகளின் காந்திகளா லலங்கரிக்கப்பட்டுச்
சித்தாதிகளா லடையப்பட்டுப் பொன்மய பூமியாய் மி
ருப்பது தேவேந்திரனுடைய அமராவதியென்னும் ப
ட்டணம். (சௌ)

ரகுவீத ஶணிபூய ஹேஷ்பாகார
மொப—ரா | வஹை ஶைஜோவதீவஹி
த—ஹு—ஹுத நிஷேவிதா || சஅ

சிவந்தும் பொன்னிறமாய் மிருக்கும் மணிகளா
விழைக்கப்பட்ட பொன்மயமான மதிள் கோட்டை வா
சலுள்ளதாயும் அக்நிக்குச் சமானமான வநேக பூதங்க
ளா லடையப்பட்டு மிருப்பது, அக்நிபினுடைய தே
ஜோவதி யென்னும் பட்டணம். (சஅ)

ஜெதே ர ஸ்யஜதீ த—ஹு—ஹு ஹ
பூகார ஜணா | காவபாஸ வித்யவ்யாயி
புதஜாரி நிஷேவிதா || சக

யமனது சம்யமனி யென்னும் பட்டணம் உயர்ந்
தீஇரும்புமயமான மதிள்சூழ்ந்து காலபாசம் பித்ருக்க
ள் வியாதிகள் பிரேதகணங்கள் மாரியென்னும் லோக
கூயகரமான வற்பாதரோகம் இவைகளாற் சூழப்பட்ட
மிருக்கும். (சக)

கூழாநெட்டி வ தெருத்தா
யாழ்வுநெட்டி ஸெவிதா | நீலந
புலாஜாவிதா நவர ஹரிஷணா || ௩௦

நிருதபினது "கிருஷ்ணமென்னும் பட்டணம் ய
மனதுபோற் கறுத்தும் இந்திரநீலமணி காந்தியுள்ள
மேற்கட்டுகளா லலங்கரிக்கப்பட்டும் அசுரர்களு லடை
யப்பட்டு மிருக்கும். (நீ0)

பாடிவ துன்பநாயகஸு ஸுடிகொ
 வவநிதி-தா । பாணராவொப தெ
 யுாடி ஸெவிதா லாகியாதிஃ ॥ ௫௧

வருணனது சத்தவதியென்னும் பட்டணம் பழக
மணிகளா விழைக்கப்பட்டும் மகாகூர்மாது ஜலஜந்துக்க
ளாலடைபப்பட்டும் வெருத்தமேகத்தையெடுத்த கிர
கங்களினுற் பிரகாசமாயு மிருக்கும். (ருக)

வாயொழுகுவதீ தனெனவென வீத
யொகுகுமா | மெனவென ஹதவெனவென
வெனவென விநிதிதா || ௧௨

வாய்வினது கந்தவதீயென்னும் பட்டணம் உயர்ந்து வெண்மையாயும் பெரன்னிறமாய் மிருக்குந் த்வஜங்களோடு கூடினதாயும் பலமுள்ள பூதங்களா லடையப்பட்டும் சகல மணிகளா விழைக்கப்பட்டு மிருக்கும்.

ஜெஹாடியா உந் ஜஸஸ்தா ஜெகாதி
நிதி-தா | ஜிஜஸவஸ-தா லாகி
ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩

சோமனது மஜேஹாதபையென்னும் பட்டணம்
வெண்மையாய் முத்து சந்திரகாந்தமணிகளாற் செய்ய
ப்பட்டுப் பிராம்மண கணங்களால் துதிக்கப்பட்டு இமய
மலைக்குச் சமானமான காந்தியுள்ள கிரகங்களாற் பிரகா
சித்திருக்கும். (௫௩)

ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩
ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩
ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩

எரியாநின்ற நெற்றிக் கண்ணினால் மன்மதனையும்
யமனையு மெரித்து அதனாற்றீர்த்திபெற்ற ஈசாநருடை
ய யசோவதியென்னும் பட்டணம், சகல மணிகளாலு
மிழைக்கப்பட்டு ருத்ரகணங்களாற் சேவிக்கப்பட்டு மி
ருக்கும். (௫௪)

ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩
ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩
ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩

ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩
ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩
ஜெஹாதி-ஜிமிரி பூஜெஹா || ௫௩

ஔமளஜஸு: | ஔமாயொழி வர஁ஸிஸெய்ய
யரோஸெய்ய ஹ-குதவெயஸு || குக

அந்த மனோவதிபட்டணத்தில் மிகுந்த தேஜோ
பலமுள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் யோகிகளால்
த்யானிக்கக்கக்க பிரமாவைத் தங்க ளபிஷ்டசித்தியின்
பொருட்டு இயம நியமாதிகளா லுபாசிக்கின்றார்கள்.

தஜீஸஹாமெ தஸ்யூஜே ஸுபும ரா
ஜித்யஸஹிஹு | யத ஜேஜா கிஷ ஜித்யாஹ-
ஸஜாவஸ-வதெ: வி-யஸு || சு௦

அந்தப் பிரமபட்டணத்திற் கீசான பாகத்தி லந்
த மேருமலையின் கொடிமுடி யொன்று சூரியப் பிரகாச
மா ிருக்கிறது. அதைப் பரமேஸ்வரனுக் கெப்போது
மிஷ்டமான ஜோதிஷ்கமென்னும் ஸ்தானமென்பர்.

தஸ்யூஸாந-ஷ- ஹெஹஜேஷ- ர
த வி-தேஷ- ஸ஁ஸி தா: | ஸஜந-ஜி ஜ
ஹாகாஹ மனெஸாஜி மணாவஸா: || சுக

அந்த ஜோதிஷ்கத்தின் பொன்மயமாயும் மணிக
ளாற் சித்ரங்களாய் மிருக்கின்ற சம பூமிகளிலே ஸ்கந்
தர் நந்தி மகாகாளர் கணேசர் முதலாகிய சதாசிவ தத்
வத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட கணங்க ளிருப்பார்கள். (சுக)

ஸாஸி-த-ஜே-வஜேவஸு ஸாந-கி

வருவிதிஷ்டம் | ருஜ்யாயுத மெனெ
ஜகஷ்டம் ஸுஹாரெஷ்யுஸ ஸுரொத
ரெஷ்டம் || சுஉ

பிரமேந்திராதி தேவர்கட் கெல்லாம் நியந்தாவா
ய்த் திரிபுர சங்காரியான பரமேஸ்வரனது ஸ்தானமா
னது அநேக ருத்ரகணங்களாலும் பிரமாதி தேவர்களா
லுஞ் சூழப்பட்டிருக்கும். (சுஉ)

ஐதிஹேய ருயொநெவி திக்ஷயெ
ஹுயராஃஸிதாஃ | தவிஷ்டாநி நவதீ
வ வஷ்டாண ஸி ஹிஸொயரெ || சுரு

இவ்வாறு மேருபர்வதஞ் சொல்லப்பட்டது.
இனி, இதற்குக்கீழ் தற்குப் பிடிப்பாகச் சில மலைக
ளுண்டு. அந்தந்த மலைகள்வரையி லிருக்கும். இந்த ஜம்
பு தவீபத்தில் ஒன்பது கண்டங்கள். அவை யாவும் கே
ளும். (சுரு)

நிஷ்டொ ஹெகருடயு ஹிஸொயா
ஹொதீ || ரெரொ ஐக்ஷிணதொநீ
பெதயுயீதி வரதீ || சுசு

ஹஹஸு அயல்ஷஹா ஐஸொதெயா
நவாகராஃ | ப்ராமாயதா ஸுஹவா
ண ஹாமராவிக கொடியம் || சுரு

மேருவிற்குத் தென்புறத்தில் நிடதம் ஏமகூடம்
இமயம் இம் மூன்றுமலைகளும், வடபுறத்தில் நீலம் ஸ்
வேதம் ச்ருங்கவான் இம்மூன்றுமலைகளும், இரண்டாயி
ர யோஜனைப் பருமனும் பதினாபிர யோஜனை டுயரமு
ம் ஒன்பதினாபிர யோஜனை யொன்றுக்கொன்று நடுவி
லிடைவெளிகளு முள்ளவைகளாய்க் கிழக்குமேற்கு நீ
ளமா யிரண் டிப்புச்சமுத்திர பரியந்தம் நீண் டழகான
விடமுள்ளவைகளா யிருக்கும். (௬௪—௬௫)

தடிஜெநாத ஷ்ஷண்ன ஜாவகஸு ம
நீஜாடிநள | யாஜெநாத ருள ப்ராஃபுதீ
வ ஜள ஜெநாத ஷ்ஷாவதனாரள || ௬௬

மேருவிற்குக் கிழக்கும் மேற்கும் மால்யவான் க
ந்தமாதனம் என்னு யிரண்டு மலைகளும், தெற்குவடக்
கு நிடத நீல பரியந்த நீண்டி அவைகட்டுப் பாதியான
ஆயிரயோஜனை பரும னுள்ளவைகளாய் அவ்வளவுயர
மு மிடைவெளியு முள்ளவைகளா யிருக்கும். (௬௬)

வஜா நாவகஸு ப்ராஜா மநீஜாடி
ந ஜெநாத | ஷ்ஷாவதம் நீவயிரெ
ய-ஜாஜெநாத ஷ்ஷாவத-ஃ || ௬௭

மால்யவானுக்கு மேற்கு கந்தமாதனத்திற்குக் கி
ழக்கு நீலமலைக்குத் தெற்கு நிடதமலைக்கு வடக்கு இத

என் மத்தியிலிருக்குங் கண்டத்திற் கிளாவிருக்கெமன்று
பெயர். (கூஎ)

உழி ராஜம் தாயுவக் ப்ராதுரம் வறஷ-
உழி ஜநாக-அழிஸ-கெதநம் கெத-
தாயு ப்ரதீதுரம் மந்ஜாநாசு || ருஅ

மால்யவானுக்குக் கிழக்கே பத்ராஸ்வ மென்னுங்
கண்டம் அழகாய் ஜனமுள்ளது. கந்தமாதனத்திற்கு
மேற்குக் கேதுமாலமென்னுங் கண்டம் அழகாய் கிரகங்
களுள்ளது. (சுஅ)

மிஷ்யாஜ்ரிவஷ-ஃ யஜ்ஜாஜ்ஜொ தொ வெ
 ஜகஞ்சுதஃ | நாஜ்ஜா கிங்-ஃ-ஃ-ஃ வெ
 தம் லாஸ்தம் ஹிஜிவக் பிறெஃ || கூகூ

நிடதமலைக்குத் தெற்கு அரிவருஷம், ஏமகூடமலைக்குத் தெற்குக் கிம்புருஷைவருஷம், இமய மலைக்குத் தெற்கு பாரதவருஷம். (கூசு)

ரஜ்நாவு २ சிஷிந் தீவா சிரண २ ॥ ௭௦
 தவவதாசு ॥ யடி-தரம் ॥ ௭௦ ॥
 ரவஷி ॥ தடி-வ ॥ ௭௦ ॥

நீலமலைக்கு வடக்கு ரம்யகவருஷம், ப்வேதமலை
க்கு வடக்கு இரண்யகவருஷம், ச்ருங்கவான்மலைக்கு வ
டக்குக் குருவருஷம். (௭0)

விஷ்ணு சொல்கிறார் சொ சொ சொ

ஸெய்யாய வெயஸா | அக்ஷாயெய்யா
தயஃ க்ஷயா ஸெஷாம்புதெய்யுண ஶ்ஷ
ஸஃ || எக

ஸெய்யொ ஶ்ஷாயிஷ் அக்ஷயெய்யொ
யாஷ்ஷெய்யொ ஶ்ஷாயிஷ் | ஶ்ஷு தீ அக்ஷ
யெய்யொ தீ ஶ்ஷயெய்யொ ஶ்ஷாயிஷ் || எக
ஸெய்யொயெய்யொயெய்யொ ஶ்ஷயெய்யொ
க்ஷு ஶ்ஷுயிஷ் | க்ஷயெய்யொ
க்ஷயெய்யொ ஶ்ஷயெய்யொயெய்யொ || எக

மேருமலைக்குக் கிழக்குமுதல் நான்குபக்கமும் வ
ரிசையாக வெண்மையான மந்தாமலையும், பொன்னிற
மான கந்தமாதனமலையும், கறுத்தவிபுலமலையும், சிவந்
தகடார்க்கவமலையும் ஐம்பதினாயிர யோஜனை புயரமுள்
ளவைகளாய் மேருவிற்குப் பிடிப்பாக பிரமாவினாலே
சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்மலைகளின்மேற் கி
ழக்குமுதல் வரிசையாகக் கடப்பன நாவல் அரக ஆல்
இந்நான்கு கற்பக விருகூங்களு மாயிரயோஜனை புயர
முள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. (எக—எஉ—எக)

ஐயெய்யொ ரெய்யொ க்ஷயெய்யொ
யெய்யொயெய்யொ ஶ்ஷயெய்யொ | விவெய்யொ
யெய்யொயெய்யொ க்ஷயெய்யொயெய்யொ || எக
அந்த நாவல் மரத்தின் பலசாரமானது ஆறுக

மேருமலையைச்சுற்றி அந்தப் பூமியெல்லாம் பொன்னு
க்கி அந்த மேருவினடியிற் போகிறது. (எசு)

தாண்டீக்யா பக்ஷிஸப-பாவ-ஜுமஸா
வா ஜுமாடிபு: | வஹ-வ-ஃ காணுநாயெ
உ ஸக்யாஸஸ்யாஃ சுதஸ்யா: || எடு

அந்த நதிஜலத்தில் ஸ்நாநபானஞ் செய்யும் பக்ஷி
கள் சர்ப்பங்கள் எலி மிருகங்கள் குரங்குகள் முதலான
பிராணிக ளியாவும் பொன்மய மாகின்றன. (எடு)

ஜீவகெத-ர ஹ-ஜ-வ-ஃ சுப-ஸா
விஷ-ஸத்யா: | ப் ஹவாகி ஸயாக்ஷா
தம் ஜம்ப-ஜீவ ஜிணத: || எசு

மற்றக் கற்ப விருகூங்க ளிருக்கையிலு மந்த நா
வல்மா மீந்த த்வீபத்திற்குத் த்வஜமானபடியா லதன்
மகிமையா விந்த த்வீபத்திற்கு ஜம்பூத்வீபமென்று
பெயராயிற்று. (எசு)

பு-அ-ஃ வீஷாஹ ஸௌஸ்ய ஜி-
வெ வெ-சு-ரய-வந-ஸரோ ர-
ணாடி-காநாஜி த-சு-ஹஜாஜ ஜணி த-||எஎ

மேருவிற்குக் கிழக்கே பிடிப்புமலையான மந்தரத்
தி னடியில் சைத்திராதமென்னும் உத்யான வனமு
ம் பொற்றாமரையா லலங்கரிக்கப்பட்ட அருணோதக
மென்னும் தடாகமு மிருக்கின்றது. (எஎ)

யாஜுஜி ஜெனெ மநவபு ஸாஸி
 ஐராவதது | நஞநஜாநவதது
 ஸாராநாநஸ தஸாது || எஅ

தென்புறத்திற் கந்தமாதனமலையி னடியிற் கந்த
 ருவர் தேவர் சித்தர் அப்ஸரஸ் இவர்களாற் சூழப்பட்
 ட நந்தனமென்னும் வனமும் மனோகரமாகிய மானஸ
 மென்னுந் தடாகமு மிருக்கிறது. (எஅ)

வெஹாஜம் வெவபுஜெனெ ஸி
 தொஜு ஹஜெதது | ஜெவெநிபுஜெ
 வு தெஹுஜு கஜெனெ ராஜாஜி ப்
 ஜெஹு || எக

மேற்கே விபுலமலையி னடியில் கைபிராஜ மெ
 ன்னும் வனமும், சூர்யனுக்குச் சமானகாந்தியுள்ள தா
 மரைகள் சூழ்ந்த சிதோதமென்னும் தடாகமும் தேவ
 ர்களா லடையப்பட்டிருக்கும். (எக)

ஸளவாஸுபு யுகிஜநாஜி காநந
 ஹஜுகொஹஜுஜி | ஸளமநிகாஹ வஜு
 ஹ ஸவஜெத விதஜிஸஜா || அ

வடபுறத்திற் சுபார்ஸ்வமலையி னடியில் த்ருதிம
 த்தென்னும் வனமும் செங்கழுநீர் தாமரைசூழ்ந்த ப
 த்ரகமென்னுந் தடாகமும் பித்ருக்களா லெப்போது
 மடையப்பட்டிருக்கும். (அ)

தூயொடிஸ ஸஹஸ்யாய-ஜ-ஹ் வ-
 மவ ரஸாஸநஃ | ஜெவ-ஹ் தொகொவஹ்
 ஜெவ-ஹ் ஜநஸ-ஹ் மிஹ்வதெ || அக

இளாவிருத கண்டத்தில் ஜனமானது பதினமூவா
 யிர வயசுள்ளதாயும் நாவற்பழ ரசம் புசித்துக்கொண்
 ம் மேருவின்பிரகாசத்தாற் பதார்த்தங்களை யறிந்துகொ
 ண்டும் அழகான காந்தி யுள்ளதாய் மிருக்கும். (அக)

வஷ-ஹ் தாய-ஹ் நீ-ஹ் ஜ-ஹ்
 வநஸஸாஸ-ஹ் | கெ-ஹ் ஜ-ஹ்
 நொ-ஹ் ஜெ-ஹ் ஸ-ஹ் || அஉ

கேதுமால கண்டத்தில் ஜனமானது பதினாயிர வ
 யதுள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமுள்ளதாயும் பலாப்ப
 பழரசம் புசித்துக்கொண்டும் திவ்யமான சரீரபந்தம் சுக
 ம் பலம் இவைகளுள்ளதாய் மிருக்கும். (அஉ)

வ-ஹ் ஜ-ஹ் நீ-ஹ் ஜ-ஹ்
 நொ-ஹ் ஜ-ஹ் | ஜ-ஹ் ஜ-ஹ்
 ய-ஹ் ஜ-ஹ் ஜ-ஹ் || அங

பத்ராசுவ வருஷத்தில் ஜனமானது பதினாயிர வய
 துள்ளதாயும் சந்திர நிறமுள்ளதாயும் கருநெய்தலைப்
 புசித்துக்கொண்டும் துக்கம் சோகம் பயம் இவைகளில்
 லாத தாய் மிருக்கும். (அங)

கிரீஸாஜிஸ ஸஹஸுராயஃ காஜிவசு
 மொஸநஃ | ய—முப ஸகுதிஃ க—ர—
 ஷ—ஸுஜாவ—ஷி டி—கிஜ—நஃ || அச

குருவருஷத்தில் ஜனமானது முப்பதினாயிர வயது
 ள்ளதாயும் இச்சைப்படி விருசுபலங்களைப் புசித்துக்
 கொண்டும் பிரயங்குவென்னுங் கொடியினுடைய புஷ்ப
 நிறமுள்ளதாயும் (அதாவது வெண்மை)ஸ்திரீபுமராக
 இரட்டையாகவே பிரசவித்துக்கொண்டு மிருக்கும். அச

இந்தக் குருவருஷத்தைச் சார்ந்திருக்கு மிரண்டு
 தீபங்களைச் சொல்கின்றார்.

ஹகுதவெடி ஸஹஸுரளா வெகஜிக
 நி வகஜிதள | ஸொஜவாயாஸமள விக
 ஜ—நிவாஸண ஸெவிதள || அடு

உந் ஹஜி கரளஜீபள உந் ரகூ
 ஸ ர—முநள | வெனவாவுதம் தயொரா
 ய—ஃ மொஜிநுமனு ஜொஜநட் || அச

சுனஹ—வள க—ர—ஷிஸள மொனியூ
 சு கீதி—தள ததஃ | அசு

குருவருஷத்திற்குச் சமீபத்தி லுப்புச்சமுத்திரத்
 தில் வரிசையாக ஐயாயிர நாலாயிர யோஜனைவரையில்
 வியாபித்துக்கொண்டு ஒரு திக்குமூலையால் தெரிந்து

கொண்டு வடபுறமாகவும் வாய்முலையாகவும் சித்த
யோக சாரணர்களாற் சூழப்பட்டுச் சந்திர த்வீபமெ
ன்றும் பத்திராகர த்வீபமென்று மிரண்டு த்வீபங்க
ளிருக்கும். அவ்விரண்டு த்வீபங்களிலும் ஜனங்கள் கிர
மமாகச் சந்திரநிறமும் செந்தாமரை நிறமு முள்ளவை
யாயும் இளாவிரத வருஷத்தைப்போல் வயதுள்ளவை
யாயும் பலமுலங்களைப் புசித்துக்கொண்டும் இருக்கும்.
இவை மிரண்டும் குருவருஷ சமீபமாதலாற் சொல்
லப்பட்டனவென் றறிக. (அடு—அக்—அகூற)

சுயபுஷாமி ஸஹஸ்ராணி ஆடிஸாய-
ஹிபுரணகி | ஜநஸெபுந-ஹி ரெஷாமித
புரதொ ரெக-ஹ வம || அளஉ

இரண்டக வருஷத்தில் ஜனமானது பன்னிராயிர
த்தைந்நூறு வயதுள்ளதாயும் சந்திரகாந்தி யுள்ளதா
யும் எலுமிச்சம்பழம் புசித்துக்கொண்டு மிருக்கும்.

நீலகிரிஜாபுஸு ரபுகு ஆடிஸ
ஹிகி | ஜநஸுபுஷஹஸ்ராணி ந
மெயவமபுத || அஅஉ

ரம்பகவருஷத்தில் ஜநமானது பன்னிராயிர வய
துள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமாயும் ஆலின் பழம் புசி
த்துக்கொண்டு மிருக்கும். (அஅஉ)

ஸஜத டு—கி.பிஷாடி ஸாவடாய—
ஹ—ஸளஜநஃ | ஸளஜஃ கிவ—ஸ—ஷெஷ
ஷா ஹஜநொஸாய—த ஸிதிஃ || அகூஉ

அரிவருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர வயது
ள்ளதாயும் வெள்ளிறமாயும் கரும்பைப் புசித்துக்
கொண்டு மிருக்கும். கிம்புருட வருஷத்தில் ஜனமானது
பன்னீராயிர வயதுள்ளதாயும் பொன்னிறமாயும் பில
கூமென்னுங்கல்லாலின் பழத்தைப் புசித்துக்கொண்டு
மிருக்கும். (அகூஉ)

ஐதி கிவ—ஸ—ஷாதி வஷ—ராண—
காமி யாமிதெ | ஸதெஷ வஸாஹெஷா
ஸி விவதி—ஷ— சுதாதிஷ— || கூஉ

இவ்வாறு கூறிய கிம்புருஷ முதலான எட்டுவரு
ஷங்களிலும் ஜனங்களுக்கு மாறிமாறிவருங் கிருதாதியு
கங்களில் அவஸ்தாபேத மில்லை. (கூஉ)

ய—மாந—ஸ—வ பூஜாய—ஸெஜோ
ஷெ யநபூ ஜஃ | சுஷா சுஷாஸநொ
டி—வ—யாதெ— ஹாஸதெஜநஃ || கூகஉ

ஆறு லிந்தப் பாரதவருஷத்தில் ஜனமானது 11 கங்
களுக்குத் தக்கபடி அறிவு ஆயுசு தேஜசு பலம் அர்த்த
ம் பிரஜை இவை மாறிக்கொண்டு உழுது முழாமலு மு

ண்டானதைப் புசித்துக்கொண்டு தாபத்திரயத்தால் வ
ருத்த மடைந்திருக்கும். (கூகற)

மண்ணவனகொய டி-டி-ஹொ நெஷ்ட
கினிஹ ஸாயபெயக் | ஸவ-ஸாஸாம் மவ
வகுஜீநாம் கஜ-ஹ-ஹு காரணம் யதஃ || கூஉற

ஆன லிந்தப் பாரதவருஷத்தில் ஒரு குணமுண்டு.
அதாவது, இவ்விடத்தில் முயற்சிசெய்கிறவன் பய னி
யாவும் பெறுவான் ; பலபூமிகளுக் கெல்லாம் கன்மபூமி
காரணமாதலால். (கூஉற)

கஜ-ஹ-ஹி ரிய-ஹ ஹது மவவகுஜி
ரிதஃவரா | ஹஹயக் கியதெகஜ-த
க்வரா தெ-ராவய-ஹதெ || கூநஉ

இதுதான் கன்மபூமி, மற்றவையெல்லாம் பலபூ
மி. இவ்விடத்திற் செய்யுங் கன்மமானது மற்றவிடத்
திற் பலங்கொடுக்க வுபயோகமாகிறது. (கூநஉ)

நவாஸி ஸ்ராதவி ஜீவா நவஹ
தூஜ-ஹ ஸுஹ ஹதூஜீவ ப்ரஹுத
யொ நாஜதஸா ஹிஸொயஜெ || கூசஉ

இந்த ஜம்பூ த்வீபத்திற் சமுத்ரமான தொன்பது
பிரிவாகிப் பாதிபூமியும் பாதிஜலமுமாகச் சூழ்ந்திருப்

பதால் ஒன்பது த்வீபங்களுண்டு. அவைகளின் பெயர்க
ளைக் கூறுகின்றேன் கேளுங்கள். (௧௪௨)

ஹ்ருதீபஃ கௌரவா—ஹ்ருதாஜீவ
ணோ மஹ்விஜாது | நாமஜீவ ஹ்ருதீ
ஜீவஸா மாநு வெஜா வாரணஸ்யா || ௧௪௩

கூரோஸிகாவெஜா நவஜோ நாநாவ
வதுத நிஜமாஃ | நாநாஜாதி ஜநாகீணோ
ஹ்ருதாவெஜா ப்ரகீதிபுதாஃ || ௧௪௪

இந்திரத்வீபம் கசேருத்வீபம் தாம்ரபர்ண த்வீ
பம் கபஸ்கிமான் த்வீபம் நாகத்வீபம் சாந்திரமஸ் த்
வீபம் காந்தருவத்வீபம் வாருணத்வீபம் குமரித்வீப
ம் என ஒன்பது த்வீபங்கள். இவையாவும் பலவிதமலை
ஆறுகளாலும் பலஜாதிஜனங்களாலுஞ் சூழப்பட்டிரு
க்கும். (௧௪௩—௧௪௪)

சுதீயோ நாஜ நுபதி ஜஸ்வகுநா
யோஜிநாஃ கூலோ | தஜாத நுபஸம்
ஜாஹிஃ சுயுஜெ ஹ்ருதாடியஃ || ௧௪௫

மனுவம்சத்தில் அக்ரீத்திரனென்னு மொருராஜ
ன் ஜம்பு த்வீபத்திற் கதிபதியாக விருந்தான். அவனு
க்குப் பாதன்முதலாகப் பிள்ளைகள் ஒன்பது. அவர்களி
ன் பெயர்களாலே இந்தக் கண்டங்கள் பாரதமுதலான
பெயருள்ளன வாயின. (௧௪௫)

கூதாரகூதார டிபிஸெஹ ரஸஜிடி ர ஜே
தொடிக்கெடு | அகூதாஜ் சிம-ணாஜீவா
ஜவெகுஜீவாடிபொ வுதாடி || கூஅஅ

இந்த ஜம்புமுதலாக வேழு த்வீபங்களும் வரிசை
யாக லக்ஷமுத விரட்டித்தயோஜனை விசாலமுள்ள உ
ப்பு பால் தயிர் நெய் கருப்பஞ்சாறு கள் எத்தஜலம்
இவ் வேழுசமுத்திரங்களாலும் சூழப்பட்ட டிருக்கின்
றன. (கூஅஅ)

ஸாகெஸாக டி-ஜஸ-ஹ ஸாகஸா
ஜா நிஷபநடி | கூஸொஹ-குக் கூஅஅ
நடி கூளஸெ ஸபாஹ-வியியகூதி || கூகூத

அப்பாற் சாகத்வீபத்திற் சாகமென்னு மேர்மா
முயர்ந்து பிரசித்தமாக விருக்கிறபடியா லந்த த்வீப
த்திற்குச் சாகமென்னு பெயராயிற்று. அப்பாற் குசத்
வீபத்தில் பிரமா யாகஞ் செய்யும் போது பொன்ம
யமாக ஓர் குச மென்னும் தர்ப்ப முண்டானபடியா ல
ந்தத்வீபத்திற்குக் குசமென்னு பெயராயிற்று. (கூகூத)

கூளனொ கூளனொ ஹதொஹெ
தடி கூளனாடி-ள ஹெகூந்ரெ | ஸ
நெந ய-ஜாஸ-விஸ-வி-சு ஜாய்ஸ-
ஜாயிநா || கஃத

(2008)

தலைநாடுகளின் கீழ் || கரு

(கொடி)

ணாதுக் கொடுத்த வாதுவா நின்று நடுக்கம்

(502-D)

மொஜெஜெ மொவகிந-ஜாஜ ராஜா
 ஹகுக் மொஸவொஜெ-தஃ | யாஜெஜா
 ஹகு ஐநிகவாநாஜனதயூநாஃஜெநாஃ
 கூ-ஹெ || கருநம

ஸதெஷ- ஹரிடஜாய ப்ருவதெ
 ஷ- ஹகுநும-ஹகுநு| வவெ-த-உள
 தஜஃ கொவா ஐஸவக் ஸொமஜெக்ஷ
 யஜ || கருசம

யஜவாபெஸ- தாமாவொ ஐயாஃகொ
 வாழிநா ஜெ-நெஃ | தநெஜவா ஜெநீ-ஹ
 னா மொஜெஜ ஸததொஹவக் || கருநம

அப்பாற் கோமேத த்வீபத்தில் மனுவம்சத்து ரா
 ஜ நொருவன் கோபதியென்பவன் அக்நிபோல் தேஜ
 சள்ள உதத்ய வம்சத்து ருஷிகளுக்குச் சிஷ்யன், பசு
 மேத யாகஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். அப்போ தவன்
 குருக்கள் தேவேந்திரன் செய்யும் யாகத்திற்குப் போ
 யிருந்தமையாற் பிருகு வம்சத்தாரைக் குருக்களாக வரி
 த்துக்கொண்டான். பின்பு கௌதமர் கோபத்தா லவ
 னேச் சபிக்க வவன் கூடியமடைந்தான். அவ னியாகசா
 லேபிற் பசுக்களெல்லா மவருடைய கோபாக்நியாற் கோ
 னுத்தப்பட்டன. அப் பசுக்களின் மாம்சங்களாலே யந்
 தப் பூமியெல்லா மறைக்கப்பட்ட படியா லந்த த்வீபத்

திற்குக் கோமேத மென்று பெய ராயிற்று. (க௦௩௩—
க௦௪௩—க௦௫௩)

நஜீ வ-ஷாசிணீநாஜி ஹெஜிவ-ஷா
ஜிணீதா | தயாஸ வ-ஷாஜீவஃ வு
வித ஸ-ஸாஸெவிதஃ || க௦௬௩

அப்பாற் புஷ்கர த்வீபத்திற் பொன்மயமான தா
மரைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட புஷ்கரணீயென்னும் பெ
யருள்ள ஓர் நதி யுண்டு. அதனா லந்த த்வீபம் புஷ்கர
மென்று பிரசித்தமாய்த் தேவர்களா லடையப்பட் டிரு
க்கும். (க௦௬௩)

யயா கிவ-ஸ-ஷாஜெஷா கருதா
வஸ ஸஜாஜநஃ | ஸாக ஜீவாஜிஷா-தயா
கூதிஸாஜி கருதஸாஜநஃ || க௦௭௩

ஹிஜெஷா-ஹிஜீநீஸாஸ ஸஸுஷ ஸடி
கஜிஷா-கிஃ | ஸஸவஷ-ஸஹஸுயா-ந-
ஷஜிஷ-ஃ வெககணகஃ || க௦௮௩

ஜம்பூ த்வீபத்திற் கிம்புருஷ முதலான வெட்டுக்
கண்டங்களிலு மெவ்வாறு ஜனங்களுக்கு யுகங்கடே
றும் நிலைமாறுகிற தில்லையோ, அவ்வாறே சாகமுத
லான மற்ற ஆறு த்வீபங்களிலு மறிக. மேலும் அவ்
விடங்களில் ஜனங்கள் கிரமமாக பால்முதலான சமுத்
திர ஜலங்களை யாகாரமாகக் கொண்டு பனிச்சந்திரன்
புனி கருநெய்தல் பயிர் பழகம் இவைகளின் காந்தி யு

ள்ளவைகளாய்ப் பதினாயிரவஃ துள்ளவைகளாய் துக்க
வேச மில்லாம விருக்கும். (கௌம—கௌம)

ஸஹஜாஹி—ஹிஸாஸாஹி ஜெ கொடி
வஃகி—கநஹி | வஹாஸாஹிஸஹிஸாஸாஸா
கண—ஹிஸாஹி ஹிஸாஸாஸா || கௌம

மேருமலையி னடுவிலிருந்து ஏழாவது சமுத்திரம் வ
ளாயி லளவு இரண்டுகோடியே யைம்பத்துமூன்று ல
கூத்து ஐம்பதினாயிர யோஜனையென் றறிக. (கௌம)

ததொ ஹிஸாஸாஹிஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா
ஹி—ஹிஸாஸாஸா | ஹிஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா
ஹி ஹிஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா || கௌம

அப்பாற் பலவித ரத்னங்களும் மாங்களும் மலை
களு நிறைந்த பொன்மயமான பூமி பத்துகோடி யோஜ
னை தேவர்கட்கு விநோத நிமித்தம் பிரமாவினாற் சிரு
ஷ்டிக்கப்பட்ட டிருக்கிறது. (கௌம)

ஹிஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா
ஹிஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா
ஹிஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா || கௌம

அப்பால் வெளியில் அலோகமு முள்ளேலோகமு
மாகிய லோகாலோகமென்னு மலை பதினாயிர யோஜ
னை பகல்முள்ளதாய் முயர்ந்த கொடுமுடிக ளுள்ளதாய்
மிருக்கும். (கௌம)

தஸ்யஸுதமெஷு தீக்ஷாஸொஹா

ஸஸுதராதவொபஜாஃ | ந தாவயதி

வெக்யஷ்டாஜாஜாந்யாஸாஹுதாஜீ-மெ||கக௨௨

அந்த லோகாலோக மலையின் கொடுமுடிகள் மீக
வு முயர்ந்திருக்கிற படியா லவ்விடத்திற் சூரிய கிரண
ங்கள் நிலாவைப்போலக் கொடுமையின்றிப் பிரகாசமு
ள்ளதாக மாத்திர மிருந்துகொண்டு திக்குப்பாலகருடை
யவிநோதஸ்தானங்களைத் தபிக்காமலிருக்கும். (கக௨௨)

தஜ்ஜவாஸாஸ்ஸீஸீஸம் வக்ஷாணெ கொ

நவிஸகிஃ | வக்ஷாஸ்ஸீஸதஹஸ்யாணி வ

ஸுகிஸுஹ கொடியஃ || கக௩௨

அப்பா லந்தகார பூமி முப்பத்தையாயிர கோடியே
பத்தொன்பது லக்ஷத்து நார்பதினாயிர யோஜனையுள்
ளது. (கக௩௨)

ஸ்ப்ஷவீஸதிவக்ஷாணி கொடிஸெகா

ஸஜ்ஜாநாடி | ஹெஜாகடாஹகம் கொ

டி ம-ஹாஜிதி ஸஜகதஃ|| கக௪௨

அப்பாற் கர்ப்போத மென்னும் பெருங்கடல் ஒரு
கோடியே இருபத்தேழுலக்ஷ யோஜனையுள்ளது. அப்
பாற் பொன்மயமான வண்டகடாக மொருகோடி யோ
ஜனையுள்ளது. இவ்வாறே மேருவி னடுவிலிருந்து நா

ன்கு பக்கமு மறிக. ஆகக் கூடிய பூலோகத்தி னகலம்
நூறுகோடி யோஜனையென் றறிக. (ககசும)

இதுவரையிற் பூலோகப் பிரமாணஞ் சொல்லியது.
இனி ; புவர்லோக முதல் மே வுலகங்களினளவு சொ
ல்கின்றார்.

திபிவகௌ ஹவதொகொ யூவ
பூரொ ஹீதவாக் | தடிந கொடி
ஸெ-கா கடு ஸி-புவ-ஸோஸுயஃ || ககரு

பூதலத்தி லிருந்து துருவமண்டல பரியந்தம் பு
ர்லோகத்தினுயரம் பதினைந்து லகும். அப்பால் தே
வதைகளுக் கிடமான சுவர்லோகம் எண்பத்தைந்து ல
கும் யோஜனை யுயரமுள்ளது. (ககரு)

ஹொ திகொடிய-தூஸெ ஹீவ
தி ஸ-பிவ-ஜஃ | ஜெநா ஷகொடி-வஹி
வித-ஜஹ-ஜநாஸுயஃ || ககசும

அப்பால் மரீசிமுதலான முனிகளுக் கிடமான ம
கர்லோகம் இரண்டுகோடி யுயரம். அப்பாற் பிதுருக்களு
ம் ஜன்ஹுமுதலான ருஷிஜனங்களும் வாசஞ்செய்யும்
ஜனலோகம் எட்டு கோடி யுயரமுள்ளது. (ககசும)

தவொக-கொடி ய-தூஸெ ஹொ
யொமஸநந-நஃ | ஜஹ-ஸநக-ஸோஸு
ஸநகஸு ஹொதவாஃ || ககசும

கக—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

கருடு

அப்பால் மிகுந்த தவமுள்ள சனந்தன ருபு சன
த்ருமார சனகயோகிகள் வாசஞ்செய்யுஞ் தபோலோக
ம் பன்னிரண்டு கோடி யுயரமுள்ளது. (ககௌம)

ததஸுதய்யியஸாநம் ஸதஜ்ஜோகம்
ஸயம்ஹ—வம் | காஜாகிஸயஸம்ஹம் கொ
டயொ நவஸஹ ||

ககஅத

ஸாவீதீஜேகி—ஜேக ஜாஸே யத்ருவெ
ஜாஸு ஸாந—தாஃ |

ககக

அப்பாற் சத்ய ஞானமுள்ள பிரமாவினுடைய ஸ்
தானமாகிய சகலைஸ்வரிய சம்பத்தும் நிறைந்த சத்தி
யலோகம் பதினாறு கோடி யுயரமுள்ளது. அவ்விடத்தி
ற் சரஸ்வதியும் வேதோபவேதங்களும் மூர்த்தியுட னி
ருப்பார்கள். (ககஅ.ம—ககக)

ததஸுதஸுஷ்டுதெகி ஸய—கிவ—
ரவிஜிஷாஃ | ஸாநெ ஜேகிஷதீ வி
தெ கொடிரணகடாஹகம் ||

கஉ௦

அப்பாற் காந்தியுள்ள விஷ்ணுவினுடைய ஸ்தா
னம் நான்கு கோடி. அப்பால் விசித்ரமான சிவனுடை
ய ஸ்தானம் ஆறு கோடி யுள்ளது. அப்பால் அண்டக
டாகம் ஒருகோடி கனமுள்ளது. (கஉ௦)

இவ்வாறு பிரமாண்ட கோளத்தி னுயரம் நூறு
கோடி யோஜனே. இவ்வளவு வீழும் மேலும் நான்கு
பக்கமும் சரியாக நூறு கோடி அண்டகோளமென் ற
திக.

அண்டத்தின் கிழக்கை தேவேந்திரனும், தென்
கிழக்கை அக்நியும், தெற்கை யமனும், தென்மேற்கை நி
ருதியும் ரக்ஷிக்கின்றனர். (கஉஉ)

அதன் மேற்கே வருணனும், வடமேற்கே வாயு
வும், வடக்கே சோமனும். குபேரனும், வடகிழக்கே
சூரானும் ரக்ஷித்தின்புரர்கள். (கஉந.)

உள_வது-₈பு₈ மொ₈ மொ₈பிரய₈ மொ₈வ₈தா₈
வ₈வ₈தி₈தா₈மொ₈தா₈ | க₈உ₈ந₈உ₈

அதன்மேற் பிரமாவும், கீழே விஷ்ணுவும் இவ்
வா நெல்லாரும் சாவதானமாக வெப்போது மதை ர
சூரிக் கின்றார்கள். (கஉகம)

ஊஷாஜிவி நியனாரொ ருடிபாடி
ஜிஸிஸி தாஃ | ஹகுஜிஜெனா பஜீயெஷா
நொசுசுராஜிவி ஹபாசுபடி || கஉசம

இந்தப் பதின்மருக்கும் நியாமகராய்ப் பத்துத்தி
க்கிலும் பத்து ருத்திர ரிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லா
ம் ஐஸ்வர்யவான்களா யிருந்தபோது அவ் வருத்திரர்க
ளின் பயத்தினாலே தத்தம் ஸ்தானத்தை விட்டு அசை
யாம ரிருக்கிறார்கள் (கஉசம)

நாநாஸகுஜெவெ ஜு ஹா ஹ ஜெயெ
ஸாஸ—ணாகு ஸஜபு ஜெஹு | வு தா நா
நா ய—யெஜெஹ—ஜாஜ த ஸா ஹி ஜெபா
யஜெ || கஉரு

அந்த வருத்தர் பதின்மரும் பலவித ரூபமுள்ளவ
ர்களாயும் மிருந்த சத்தியுள்ளவர்களாயும் சூரியகாந்தி
யுள்ளவர்களாயும் பலவித ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொ
ண்டு மிருக்கிற அநேக பரிவாரங்களினாலே சூழப்பட்டி
ருக்கிறார்கள். அவர்களின் பெயர் சொல்லக்கேளும்.

ஹ—ஜெஜெ ஜெஜெஜெஜெ கபாலீ

ஸஃ ப்ரஜைநஃ | விஹகுதி ரவ்யுயஸூத
விநாகீ திரிஸாபிபஃ || கஉகூஉ

புத்தர் அஜர் வஜாதேகர் கபாலீசர் பிரமர்த்தனார்
விபூதி அவ்யயர் சாஸ்தர் பிநாகி திரிதசாதிபர் இப்ப
தின்மரு மிந்திர நாயகர்கள். (கஉகூஉ)

ஹஸ க்ஷபாநகஹஸ ஜவநாநி ஹ-ஹா
ஸநாஃ ! விம்மஹ வாகுகொஷஹ ஃ
ஹந ஸாநிதித தாஃ || கஉஎஉ

பஸ்மாந்தகர் க்ஷபாந்தகர் ஹரர் ஜ்வலனர் அக்நி
உதாசனர் பிங்கலர் காதகர் பப்ரு தகனர் இப்பதின்மரு
மக்நி நாயகர்கள். (கஉஎஉ)

வியாசு வாகுகுத ஹரொ யாஜை
தஃ வியொஜகாஃ | யஜையஜெ-ஸ ஸம்
யொகூஹஸாஸு யஜநாயகாஃ || கஉஅஉ

விதாதா தாதா கர்த்தா யாம்பர் மிருத்யு வியோக்
தா தருமபதி அதருமபதி சம்போக்தா ஹரர் இப் பதி
ன்மரும் யமநாயகர்கள். (கஉஅஉ)

நிஜி ஜாஸனொஹகா க்ருகூரா
கௌ யகுஜெவொஹிதள | உளஜ-ஜி
மவிச குவாக்ஷஜெஹிஜாஃ வொடிவாஃ || கஉகூஉ

நிருதி மாரணர் ஹந்தா க்ருராசூர் தூம்ரர் லோ
ஹிதர் ஹர்த்வலிங்கர் விருபாசூர் தம்ஷ்டர் பீமர் இப்
பதின்மரும் நிருதிநாயகர்கள். (கடுக ௨)

வெவாஹி வெவாஸாங்க ஸ்ரேதலஜி

ஜயானகாஃ | கெவாஸெவ ஜெவா ஹாஹ—ஸ—

நாஹி ரவாஃ கபாஃ || கந ௦௨

பலர் அதிபலர் பாசுஅஸ்தர் ஸ்வேதர் பத்ரர் ஜலா
ந்தகர் மகாபலா மகாபாகு சுநாதர் மேகநாதர் இப் ப
தின்மரும் வருணநாயகர்கள். (கந ௦௨)

வெ—ஸ்ரீவ்ரு ஜா—தெம ஸ்ரேஷ் தீக்ஷ

க்ஷபானகாஃ | கபஜி—ஸெஸ பனூக

வனுஅ—ஸாஸு வாய—பாஃ || கந ௦௩

லகு சீகர் வாயுவேகர் சூக்ஷ்மர் தீக்ஷணர் க்ஷபர்
ந்தகர் கபர்தீ மேகவாகனர் பஞ்சாந்தகர் பஞ்சசிகர்
இப்பதின்மரும் வாயுநாயகர்கள். (கந ௦௩)

நியீஸ ரு—வெவந்ரு ஸௌஜி—க்ஷீ

ஜடாயாஃ | வு—காஜ ஸ்ரீரதயா ப்ரஸா

ஜாஸெந்ரு—யக்ஷபாஃ || கந ௦௪

நிதிசர் ருபவான் தன்யர் செளம்யர் லக்ஷ்மீதர்

ததொஹ் ப்ரஹ்மாவொத ஹ்ருதய
ஸாஸ- ஸஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ யொ
கூணாஃ கௌதூவாஃ ஹ்மிதாஃ || கநகூ

அப்பாற் பிரமாண்டத்திற்கு மேல் ஜலமுதலான
போகபூமிகள். அவ்விடங்களில் அவ்வவ் ஸ்தானங்களிற்
கிடைக்கும் பலங்களை நியமிக்கிற ருத்ரர்கள் எட்டெ
ட்டிப்பெயராக ஜந்துகணங்க ளிருப்பார்கள். (கநகூம)

ஹ்ருதயாஃ ப்ரஹ்மாவொத ஹ்ருதய
ஸாஸ- ஸஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ யொ
கூணாஃ கௌதூவாஃ ஹ்மிதாஃ || கநகூ

பாபபூதி ஆஷாடர் டிண்டி லகுளீசர் அமரேசர்
புஷ்கரர் பிரபாசர் நைமிசர் இவ்வெட்டுப்பெயரும் ஜல
தத்வத்திற் குஃயாவ்டக மென்று பெயருள்ளவர்கள்.

ஸ்ரீ ஸௌவ ஜஹ்மிதாஃ ஹ்ருதய
ஸாஸ- ஸஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ யொ
கூணாஃ கௌதூவாஃ ஹ்மிதாஃ || கநகூ

ஸ்ரீசைலர் ஜல்பர் கேதாரர் பைரவர் ஆம்ராதகேஸ்வ
ரர் அரிச்சந்திரர் மஹாகாளர் மத்யமர் இவ்வெட்டுப்பெ
யர்களும் தேஜஸ் தத்வத்தில் அநி குஃயாவ்டக மென்
னப்படுவார்கள். (கநகூம)

ஸ்ரீஹ்ருதய ஹ்மிதாஃ ஹ்ருதய
ஸாஸ- ஸஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ யொ
கூணாஃ கௌதூவாஃ ஹ்மிதாஃ || கநகூ

மயாவதாஃ | ஸநாவதொதநா ஸாட
ஹாஸா ஸநவதாஃ வமெ || ககூகூ

மஹேந்திரர் பீமர் விமலர் குருகேதத்ரர் கயர் நா
கலர் அட்டகாசர் நகலர் இவ் வெட்டுப்பெயரும் வாயு
தத்வத்தி லிருப்பார்கள். (ககூகூ)

ஸாண- ஸண-காக்க மொகண- ஹி
கண- ஸஹாவதாஃ | வஸவாடா வீச-கா
ஹா-ஹி-கொட-ஃ வண-மெ || கசூகூ
பவித்ராஷ்டகதிதாஹ- ம-வ-கூ
தெ-ஹி-யொடி-மெ | ஸாணஷ்டகம் அ
ஜெஸுஷ்ட நாச-தஃ கமயாதி-த || கசூகூ

ஸ்தாணு ஸ்வர்ணாசுதர் கோகர்ணர் பத்ரகர்ணர் ம
ஹாலயர் வஸ்திரபாதர் அவிமுக்தர் நுத்ரகோடி இவ்
வெட்டுப்பெயர்களு மாகாச தத்வத்திற் பவித்திராஷ்ட
கரென்னப்படுவார்கள். இனி அகங்கார தன்மாத்திரேந்தி
ரிய தத்வங்களில் ஸ்தாணு வஷ்டகரென்பார்கள். அவர்
களின்பெயர் சொல்கின்றேன். (கசூகூ—கசூகூ)

ஹாகொட ஸண-மெஸாந அருண-ஹ
ணகாஃ | ஸவஸ-ஹ-மெஸாந ஸக-கண-
காஅஷ்டநாவவி || கசூகூ

மாகோடர் மண்டலேஸ்வரர் தவிரண்டர் சகலன்
டர் ஸ்தலேஸ்வரர் ஸ்தூலேஸ்வரர் சங்குகர்ணர் காலா
ஞ்சனார் இவ்வெட்டுப்பெயரும் ஆங்கார தத்வத்திலும்
தன்மாத்திரையிலும் இந்திரிய தத்வத்திலும் ஸ்தானு
வஷ்டக மென்னப்படுவார்கள். (கசஉ௩)

ஸஞ்ஞாந வ-புராண ஷ்டௌ வ-
கௌ வெஸா உஜாதஃ | ராக்ஷஸம் யாக்ஷ
மாந வ-ஃ ஜாவெஷ்டு ஷ்ட ஷ்வி-ஜிக் || கசந ௨
ஸளஜே ப்ராஜேஸுரம் ப்ராஹ்ம ஜீவம்
புரஜபாஸ்யி யா | கசச

பைசாசம் ராக்ஷஸம் யாக்ஷம் காந்தர்வம் மாஹேந்
திரம் செளம்யம் பிராஜேசம் பிராம்ஹம் இவ்வெட்டும்
புத்தி தத்வத்திற் ஸ்ஞம்புவனஷ்டக மென்னப்படும்.

மௌணெயாஜீஸ யாஜாநி த் கருகம்
கருதவெஸவெ | ப்ராஹ்ம வெஷ்டவகௌ
ஜாந ஜிஜ்ஞெ கணஜிக் || கசந ௩

குணதத்வத்தில் யோகீசர்களுடைய ஸ்தானங்கள்
அகிருதம் கிருதம் பைரவம் பிராம்ஹம் வைஷ்ணவம்
கௌமாரம் ஜ்ஞம் ச்ரைகண்டம் என எட்டுப் புலன
ங்கள். (கசந ௪)

ஹ்ருஷ்டுஸு ர-விஜ்ஜாஜ யோநி வ

க ழ ன்

(६५५५)

க ௪ ௭

55 57 59 61

(கந்தி எ—கந்தி எம்)

കുഴപ്പം

இவர்கள் மிகுந்த தவத்தினால் மேலிருக்கும் கு
ரோதேசாதிகளை யுபாசித்து அநுக்கிரக கார்த்தாக்களா

ய்த் தங்களதிகாரத்திற் சமர்த்தாளாய்ச் சர்வவிஷய ஞா
னக் கிரியை யுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள். (கருஅம)

தெவெ ஸ்ரீஹமணஸ்ரீகாது ப்ரயா
நாயிவதீநுஸ்ரீஹமணஸ்ரீகாது ப்ரயா
ஹஸவதஸ்ரீ ஜெஹி விஹஸவதஸ்ரீ
மாஃ || கருகரு

பனூககெகவீரளவ ஸிபெஷிதி
தெஸுதாஃ | கரு

ருரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் ஜோதி பிங்கலர் ஞா
கர் பஞ்சாந்தகர் ஏகவீரர் சிகேதர் இவர்கள் முன்சொன்
ன வாம தேவாதி களுக்குப் பத்துப்பங் கதிகமான ஐ
ஸ்வர்ய முள்ள பிரதானேஸ்வரர்கள். (கருகரு—கரு)

ஹவெஸ்ரீய ஹவதஸ்ரீ ஹவதஸ்ரீ
கரு கருணாஸ்ரீய | ப்ரயாஹி நிய
தளபனா காவெகவநஸுதிதாது | கருகரு

புருஷ தத்வத்திற் சகல இந்திரியங் களைப் தநு
க்களைப் தனதாகக் கொண்டு சர்வாந்தர்யாமியான ஈஸ்
வரர் அதிஷ்டாதா, நியதி தத்வத்தில் நியமிக்கின்றவர்
அதிஷ்டாதா, காலத்தில் எண்ணுஞ் சத்தியுள்ளவர் அ
திஷ்டாதா. (கருகரு)

ஹவதஸ்ரீ ஜெஹி வஜ்ஜெவ ஹ

வொக்ஷவாஃ | ஷாகவிம்மெ க்ஷணெயா

நாஃ ம-ஷஜாத்ராஸ ஹாஸராஃ || கருஉ

மிகுந்த காந்தியுள்ள புவனேசர் மகாதேவர் வாம
தேவர் பவோத்பவர் ஏகபிங்கர் ஏகேக்ஷணர் ஈசரனர்
அங்குஷ்டமாத்ரர். (கருஉ)

வரஜெஸாவஜா ராம விஜ்ஜா மஹ-
க்ஷாவஜெ | ஜஹாவ-ர வத-ஷஷி ஜண
மெ ஜணவாயிவாஃ || கருந

இவ்வெட்டுப் பெயரும் பரமேஸ்வர சமான சத்
தியுள்ள வர்கள். ராக தத்வம் வித்தியா தத்வ ம்வ விர
ண்டையு முள்ளே கொண்ட கலாதத்வத்தில் மதங்கா
தி யாகமங்களிற் கூறியபடி யெட்டெட்டாக விருக்கும்
அறுபத்து நான்குபுர மண்டலங்களுக்கு மதிபதிகள்.

சுநத ஸி க்ஷொ மொஷா க்ஷஜெ

ஸொ ஸ்ஜஹணஃ வகிஃ | யு-வதெஜா

யி பளர-ஜ்ஜா மஹநெஸஸு விஸ்வராடீ || கருச

அனந்தர் த்ரிகலர் கோப்தர் க்ஷேமேசர் பிரமபதி
த்ருவர் தேஜோதிபர் கஹனேசர். (கருச)

ஜாயாயி காரிணொர-ஜ்ஜா ஜ்ஜவாயி

வதீஸ்வராஃ | ஸம்ஸார வக்ஷாஸ-ஞ

வ-தெஜாஜி விவத-கூஃ || கருநி

இவ்வெட்டுப் பெயரும் மாயையில் அதிகாரிகள்,
மூன்சொன்ன மண்டலேசர்களுக் கதிபதிகள், சம்சார
மாயிய சக்ரத்திற் சுழலும் பிராணிகளைத் திருப்பு கிற
வர்கள். (கருநு)

ஸந்தாவதெவ வொரெயம் ஸவ-
 ஹுத ஹவாவநிஃ । ஸீஷஜ் ஜாநிநாய
 ஸ்யாம் பங்கெமாவ ஹவாஸவாஃ ॥ கடுக

ஞானமில்லாதவர்கள், சேற்றிற் காலிட்ட பசுக்களைப் போல அகப்பட்டுக் கொண்டு அசக்தர்களாய்த் துக்கப்படுகின்றபயங்கரமான சர்வப்பிராணிகளு முண்டாகும்பூமி யிவ்வளவே. (கருசு)

ஸுமணீ ஸுமணீ வெதாஹ ஸாண-
 துமணிகாபரா | ரகுவிணீ நகுநீஜா
 ஸா ஸபுஸபா ஸபு-பெழாரா || கடுள
 விடிபாராஜுத ஸ-கயிதா விடிபாயா
 ரகு-ஸம்ஸ-தா || கடுள

அப்பாற் சுத்தவித்தைபிற் பிருகுணீ பிரமவேதா
ளீ ஸ்தானுமதி அம்பிகை ருபிணீ நந்தினீ ஜ்வாலே இவ்
வேழு வித்யேஸ்வரிகளும் கீழ்ச்சொன்ன மண்டலே
ஸ்வரர்களாலே துதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; இவர்கள் சப்
தகோடி மந்திரங்களுக்கு மீஸ்வரிகள். (கருஎ—கருஎ, 2)

தாமசா சம்பந்திநீப ஸ்ரீ ஜெயவொ வி

ஜ்ஞாயிவஃஸிதஃ | ஜஞேஸ்ஸ விஜாவீஷ
 ருஜ்ஞவஃஸிதஃ || கருஅ

அப்பா லீஸ்வர தத்வத்தில் இவ் வித்தியேஸ்வரி
 களுக்கு மேற் பிரகாசமான காந்தியுள்ள வித்தியேஸ்வர
 ி அனந்தாதிகளைப் பிரேரிக்கு மீஸ்வரராலே யபிவிய
 க்தமான ஞானக்கிரியை யுள்ள ருத்ரகணங்க ளெவ்வெ
 ட்டுப் பெயராத் சூழப்பட்டிருப்பார்கள். (கருஅற)

உஜ்ஞவஃஸிதஃ | ருஜ்ஞவஃஸிதஃ || கருஅ
 வஜ்ஞவஃஸிதஃ | ருஜ்ஞவஃஸிதஃ || கருஅ
 வஜ்ஞவஃஸிதஃ | ருஜ்ஞவஃஸிதஃ || கருஅ

அங்குள்ள ருத்ரகணங்களாவன ? உச்சஜ்ஞம் அம்
 மார் சண்டர் மகாயீரியர் முதலானவர்கள். அவ்விடத்
 தில் திக்குப்பாலகர்கள் தேவீஸ்கந்தர்சண்டேசர் விரு
 ஷபேஸ்வரர் முதலானவர்கள். சாஸ்திரங்கள் நிஸ்வாச
 காரிகை முதலானவை. பதிகள் அனந்தா திகள். (கருஅற)

தெவாநஞபு ஹுதயோ மஜிதாண
 வநாஜிதஃ | ஸஸுரஹுபாஹுதவிபு
 வஹுதவிபு || கருஅ

அந்த அனந்தாதிகளின் பெயர்களும் ஸ்வரூபங்க
 ளு முன்னமே பிரஸ்னை செய்யும்போது சொல்லியபா
 ற்று. (கருஅற)

ஸஹாஸிவெ பவித்ராம் ஸகஹாஜி ப
 ஸிஹிஃ | ஷெவ ஸஹாஸிவொஹிஃ நி
 வுத ஶாஜி கஹஸுராஃ ||

ககக

அப்பாற் சதாசிவ புவனத்திற் பஞ்சப்ரம்ஹ ஷட
 ங்கங்களையும் சதாசிவர் ஜ்வாலினிமுதலான சுகள நிஷ்
 களான வெட் மிருத்திரர்களையும் பரிவாரமாகக் கொ
 ண்ட சதாசிவதேவ மிருக்கின்றார். (ககக)

அப்பால் பிந்துவில் நிவ்ருத்தி முதலான கலாதி
 பதிகள் நால்வரு மிருக்கின்றார்கள்.

நாஹெ ய நிவதிஸுத ஸவஸுதி 2
 தாஹாஃ | யொநிவிஸுஸு வாஹாஃ
 வதயஃ பஸதஸிவஃ ||

ககக

நாதபுவனத்தில் ஸ்வதந்திராகமத்திற் கூறியப
 டி கோடிசந்திரப் பிரகாசராயும் பத்துக்கை மூன்று
 நேத்திர முள்ளவராயும் வெண்டாமரை யாசனத்தி லி
 ராநின்றும் சந்திர சூடராயும் ஐந்துமுக முள்ளவராயு
 மிருக்கின்ற நாதேஸ்வரமிருக்கின்றார்.

சத்தியிற் சகலமான சத்தியுள்ளவர்களுக்குந் தலை
 வரான பரமேஸ்வர மிருக்கிறார். அங்கேயே நாதபிந்து
 வாதிற் கிரமமாகச் சகல ஜகதுற்பத்தி யேதுவான குண்
 டலினி சத்தியும் புவனபதிகளான வாஹீசர்களு மிருக்கி
 ன்றார்கள்.

அப்பாற் சகல காரணங்களைபுங் கடந்து நிஷ்கள
பாப்ப் பரமானசிவஸ்வரூப மிருக்குமென்றறிக. ககஉற
பிரச்னை.

ஸஜாஸிவ ஸிவானாய கவி தாண- வ
வ-ஸூகி: | ஸவ-காதி ஸயவிஸூ- ஸ
ஐ-ஸூ- வதய:கம || ககஉற

சதாசிவ தத்வத்திற்கு மேற் சிவதத்வம் வரையி
விருக்கு மத்வாவில் நிவிர்த்தியாதி கலேஸ்வரர்களுக்
கும் நாதேஸ்வரர் முதலானவர்களுக்கும் திவ்ய தேக
யோகஞ் சொல்லியது, அந்தச் சதாசிவ தத்வத்தில் தா
னே சர்வாதிசயங்களுக்கு முடிவு. அதற் கப்பால் நிஷ்
கள சிவந் தவிர வேறொரு அதிசய தாரதம்ய மில்லே
யே ! அவ்வாறிருக்க அப்பாற் பதிபேதங்க ளெப்படிச்
சொல்லலாம். (ககஉற)

உத்தரம்.

ஈரஃஸாநதீத்யு ஸானோஹம் தக்ஷம் ஸா
ஜாஸிவம் ஸூகி: | ஸவநாநயூவி நாஜா
ஐ கௌநாநயூ: வகிஸ்ரிவாக் || ககசுற

அனந்தேசாதி வித்யேஸ்வரரோடு கூடிய ஈஸ்வ
ர தத்வத்தைக் கடந்து நிஷ்கள தத்வம் வரையிற் சதா
சிவ தத்வமென் றறிக. இவ்விடத்திற் புவனங்களும்
நாதவிந்துவாதி கலைகளே ; சிவனன்றி வேறொரு பதி
யுமில்லை. (ககசுற)

கிஞ—யஃ வகிஹெஹிஸிது ஸஸா
ஸெ ஸகிஹெஹிஸி | கபுத ஹெஹிஸி
ஹாஸெண தஹிஹிஸி || ககரு

ஆன லிவ்விடத்திற் பதிபேதஞ் சொல்லியது இ
ந்தச் சாஸ்திரத்திற் சத்திபேதஞ் சொல்லியதுபோற்
செய்கைபின் பேதத்தாலும் ஸ்தான பேதத்தாலும் உ
பசாரமாகச் சொன்னது. (ககரு)

அந்தச் செய்கைபேதத்தைத் தெரிவிக்கும்பொரு
ட்டு பிந்துபுவனத்தி லிருக்கும் நிவ்ருத்தியாகி கலேஸ்
வார் நால்வருக்கும் பொதுவான வருவஞ் சொல்கின்
றார்.

கபுதா—தஹிஹிஸி யாவிஸிஸி நபு
தெஹிஸி | தாநிவபுதாஹிஸிஸி
ஸஹிஸி தஹிஸி || ககரு

எந்தச் சத்திகளாலே புருஷசத்திகளைப் பிரகாசிக்
கச்செய்கிறாரோ அவைகள் நிவ்ருத்திமுதலான பெயரு
ள்ளவைகள். அந்தச்சத்தியுள்ளவர்கள் அந்தப் புவனே
ஸ்வர்கள். (ககரு)

இனி தனித்தனி ரூபஞ்சொல்கிறார்.

நிவதபுயகி ஹதாநி யபாஸாஸி

நிவத-கா | நிவ-தூதி-பி-தி தக்ஷஸாநம் த

தெ-ஸொவி நிவ-தூதி-நாது || ககௌம

எந்தச் சத்தியினாலே பதிநான்குவித பூதசர்க்கத்
தையும் ஜனனமார்க்கத்தி லாசையைப் பிட்டுக் கைவல்
யாபிமுகமாகச் செங்குரூரோ அவ்வாறு திருப்புகிற ச
த்திக்கு நிவருத்தியென்று பெயர். அந்தப் புவனமும்
நிவருத்திபுவனம். அங்கிருக்கு மீஸ்வரனுக்கும் நிவரு
த்திமா னென்று பெயர். (ககௌம)

இவ்வாறு ஸ்தானபேதத்தாலும் கிருத்ய பேதத்
தாலும் பதிபேதமென்றறிக.

நிவ-தூ-ஸ-ம-கி-வ-ஓ-யொ-ய-பா-பு-ரா

அ-வ-வ-க-ஷ-ணா | நி-ஷி-ப-தெ-பு-கி-ஷா

ஸாஸாநம் த-அ-ஹ-த-த-கி || ககௌஅ

இவ்வித கைவல்யாபி முகனாகத் திரும்பினவனு
க்கு மீட்டுந் தாழ்ந்த சம்சார மார்க்கத்திற் கதியில்லாம
ல் தடுத்து நிறுத்துகிற படியால் அந்தச் சத்திக்குப் பி
ரதிஷ்டையென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் பிரதிஷ்
டையே! அதற்கதிபதியும் பிரதிஷ்டாவா னென்னப்படு
வர். (ககௌஅ)

த-க-ப-ம-பு-வி-ஷ-ய-ம்-ய-பா-ஜா-நம்-த-ஜா

த-ஜெ-ணா || ஸா-வி-ஜி-ஸா-ந-ப-ஸ-பு-ஸ-பு

வி-ஜி-ஸ-பு-த-ஜி-ஸ-ப- || ககௌம

ரிசையாக இந்திகை தீபிகை ரோசிகையென்று பெயர்.
அந்த ஸ்தானங்களுக்கு மதேபெயர். அந்தச் சத்தியுள்
ளவருக்கும் இந்திகாவான் தீபிகாவான் ரோசிகாவான்
என்றுபெயர். (கௌகம—கௌஉ)

மேல் மோசிகை ஊர்த்வகை என்னுஞ் சத்திகளி
ன் வியாபாரஞ் சொல்கின்றார்.

ஸவஹுஜ் சுவாஹியொமெவி நியொஜ்ஜுவ
ஜஹாஸ்தஃ | ப்ராஜ்ஜி-தஜ்யாஸாஸ ॥
ஜோவிகா ததீஜ்ஜுதக் || கௌஉ

ஜோவிகஸ்தக் சூயாக்ஜுவ யெயஸாநஃ
கரோதிதழ் | ஸொய்ஜுமா ததீஜ்ஜுதி
தஜீஸஸொய்ஜுமாவகிஃ || கௌசு

வித்யேசர் முதலான வதிகாரிகளுக்குச் சர்வஞ்ஞ
த்வாதி குண மிருந்தபோதிலும் மலாம்சஞ் சிறி தி
ருப்பதா லுண்டான பிரேரிக்கப்படுந் தன்மை யாதொ
ருசத்தியாலே விடுவிக்கிறாரோ அதற்கு மோசிகையெ
ன்றுபெயர். அந்தஸ்தானமும் மோசகமென்னப்படும்.
அதைச் செப்பவரும் மோசகராவர். எந்தச்சத்தியா
லே அவ்வா றநுக்கிரகிக்கப்பட்ட வாத்மாளை ஈஸ்
வரனாகச் செய்கிறாரோ அந்த சத்திக்கு ஊர்த்வகை
யென்று பெயர். அந்தஸ்தானமு ழூர்த்வக மென்ன
ப்படும். அதற் கதிபதியும் ஊர்த்வகேச ரென்னப்
படுவர். (கௌஉ—கௌசு)

யெவிதக்ஷவஜாபஹாஸெவஸாயந
யொமதஃ । தெதக்ஷவிதஞ்ஜாநந்
பாவ்யாநி பரஹ்ம || கஎடு

நவஸுஷ்டாஜி கவஸுநி ஸாகஸுநி
ஜாஹிதெயதஃ । கஎடு

யாதொரு பெயர்கள் மேற்சொல்லும் பலவித புவ
னங்களிற் கூட்டிவைக்கும் பலவித வுபதேசரூபமான
சைவதீக்ஷா ஞானயோகத்தால் எந்தப் பதத்தைய
டைந்திருக்கிறார்களோ அவர்க ளந்தப்பதத்தி லிருக்கு
ம்வரையில் ஒப்பற்ற ஆனந்தமயமான போகத்தை ய
டைந்து பின்பு பரமான சிவசமரண சாய்ச்யபதத்தை
யடைகிறார்கள். ஆன லவர்கள் நிரதிசய நிர்வாணனந்த
நிஷ்டர்க ளாகையாற் சிருஷ்டியாதி கிருத்யங்க ளொன்
றுஞ் செப்கிறதில்லை. கஎடு—கஎடு)

ஐதி ஸாடாஸிவம் தக்ஷம் வாவ்யாதம்
யெமதஸவ । கஎக

இவ்வா ரீஸ்வர தத்வத்திற்கு மேல் நிஷ்கள சிவ
தத்வம் வரையிற் சதாசிவ தத்வஸ்வரூபஞ் சுருக்கமா
க வுமக்குச் சொல்லப்பட்டது. (கஎக)

அவரது சத்திதத்வமு மதற்கு ளடங்கின தென்கி
றார்.

ஸூகீரவெவ திதெஷ ஸகஷ்டு க௃
தயொமதஃ । க௃த ஹஜாஜி வீஷயம்
நிஷ்ஷொநுத் ஸவ-ஜா ॥ களஎ

சத்திய மிவ்வாதே வியாபகையா யிருக்குமென்
றயிக. இவ்வாது சொல்லிய முறையே பிந்தச் சதாசி
வநாதர் ஸ்தித்யாதி வியாபார வசத்தினுற் பஞ்சப்ரம்ம
சம்பந்தங்களான தாரை ஸுதாரை தரணி முதலான மு
ப்பத்தெட்டு கலைகளுடன் கூடி யிருப்பர். அந்த பஞ்சகி
ருத்யமு மவருடைய இச்சையினாலே முதலி லேற்பட்
டது. கிருத்ய மில்லாதவேளையி லெப்போது மவர் நி
ஷ்களரே. (களஎ)

ஹ-ஜி: ப்ராயாநிகொ ம்ருநி வி-ஜி-
ஷி-ஜ-கௌடிய: । ம-ணகாராஜிஸாஜி-
ஸ-ஜ-ந-ஜாஜிகொடெ ரயொஜ-மெ ॥ களஅ

ப்ருத்வி பிரகிருதி மாயை சுத்தவித்தை விந்து நா
த கலைக ளொன்பது இவை பந்த ஸ்தானங்களாகும்.
இதற் பார்த்திவ பிரகிருத மாயாதத்வங்கள் மூன்று
ம் பாசபந்தமா யிருக்கும். நாதகலைகளில் நடுவிலிருக்
கும் ரோசிகையென்னுங் கலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட இந்தி
கை தீபிகை கலை யிரண்டும் பிந்து கலை நான்கும் சுத்த
வித்தைமாயை பிரகிருதி பிருத்வீ ஆகப்பத்தும் முக்கி
யமான பந்தஸ்தானமென்று சிலர் சொல்வார்கள். விந்து
நாத கலையொன்பதும் சுத்தவித்தையும் இந்தப் பத்து

ம் முக்கிய பந்தஸ்தானமென்பர் சிலர். நாதகலை முடிவு
வனாயிற் கீழ்ப்பட்ட ஸ்தானங்களெல்லாம் நிரதிசய
சர்வஞ்ஞத்வாதி பாரமேஸ்வர ஸ்தானத்திற்குப் பிரதி
பந்தக மாகையாற் புாசங்களே பந்தஸ்தானங்க ளாகு
மென் றறிக. (கௌஅ)

இனி முன்சொன்ன ககனேசர் முதலானவர்களி
ன் ஸ்தான மிவ்வளவு அளவுள்ள தென்பதைக் கூறுகி
ன்றார்.

உளவஃ ॥ கதாயாவிடி யாய ஸு குயனெ

மஹநாபிபாஃ | தடினாராவெ றெதா வடி

கியீ ஜா துஅக்ஷணா ||

கௌக

வித்தைதென்ப திவ்விடத்தில் மாயையென் றறிக.
மாயைக்குக் கீழே கலைக்குமேலே ககனேசர்முதலான ரு
த்ரர்களின் ஸ்தானங்களென்று சாஸ்திரங்களிற் சொ
ல்லப்படுகிறது. அந்த மாயைக்குங் கலைக்கு நடுவி ன
ளவு இவ்வளவென்று புத்தியாற் குறிப்பா யறியவே
ண்டியது; மாயாதத்வ மனந்தமென்று சொல்லுகிறப
டியால். (கௌக)

அயொ ரவஃ ॥ நாரெவம் கௌபு

ஸவ யொபிநாஃ | விவயஃ ப்ராகிவொ

ஜெந ஸகிதத கூ அபாவயிஃ ||

கஅ௦

இவ்வாறு சொல்லிய முறையே வற்பத்தியுள்ள சுத்
தாசுத்த மார்க்க மிரண்டிற்கு முற்பத்திக்குப் பிரதி

லோமமாகச் சுத்தாத்வாவிற்குப் பராசத்திவரையிலும்
அசுத்தாத்வாவிற்கு மாயைவரையிலும் ஒமிக்க மறியவே
ண்டியது. (௧௮0)

சுருக்கமாகச் சொன்ன சங்கரக்கிரம விசேஷத்
தை யறிய இச்சைகொண்டு முன்வர் பிரச்னை செய்கி
றார்.

வ)ஹஸ்யாஹ ஸஹஸ்ய வ்யய ஸ
காம கியாது | தக்ஷராமஹஸ்ய ஹவது
ஹ்ருஹி ஸவஹஸ்ய ஹ்ருஹி || ௧௮௧

பகவானே ! தேவரீர் சர்வாகமார்த்தமுந் தெரிந்த
வராகையால் வியஸ்தமான பிரகிருதிமுதலான அசுத்த
மார்க்கத்திற்கும் சமஸ்தமான சத்தி தத்வம்வரையி லி
ருக்கும் சுத்தமார்க்கத்திற்கும், சங்கரமானது எவ்வித
மாய் எந்தணைகால முண்டாயிருக்கும்; அதைத் தெரியச்
சொல்லவேண்டும். (௧௮௧)

இதற் குத்தரம்.

ஹாஸ்யாவெ ஸஹஸ்ய வ)ஹஸ்யா
வாஹரொ வ்ய | ஸஹஸ்யாவெ வ்ய

தெஹ் காவஹ்ருஹிநாவ யாயஹ்ருஹி || ௧௮௨

எப்போது மனேக புருஷர்களுக்குப் போகசாதன
மான தநுகரண புவனாதிகளை யுண்டாக்குவதாற் குறை
ந்த சத்தியுள்ள மாயா தத்வத்திற்கு மீட்டுங் காரியங்க

னை யுண்டாக்கும்படியான விசித்ராசத்தி கூர்மையாகும் பொருட்டும், சம்சார மார்க்கத்தி லிளைப்படைந்த சம் சாரிக ளிளைப்பாறும் பொருட்டும், வியஸ்தமான பிரகி ருதி முதலானவற்றிற்கு நடுவி லவாந்தரப் பிரளய மு ண்டாகின்றது. தன்னிச்சையால் பரிக்ரகிக்கப்பட்ட சதாசிவாதி சகள ரூபங்களி னுபசங்கார காலமான ம காப் பிரளயத்திற் சமஸ்தமான சத்தியந்தமான சுத்தா த்வாவிற்குப் பிரளய முண்டாகிறது. சிருஷ்டியு ம்ப் படியே வியஸ்த சமஸ்தக் கிரமமாக வுண்டாக்கும் பா அபரர்களான வித்யேஸ்வரர் முதலான அநேக அதிகா ரிகளாலே செய்யப்பட்ட படியால் வியஸ்தமென்றும் பாமேஸ்வரர் இச்சையாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அனந்தா திருபமாக விருந்து சிருஷ்டிக்கிறபடியால் சமஸ்தமெ ன்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பிரளயத்தின் கால மெவ்வள வென்னில்? இதற்கு ஸ்திதி பூர்வமாதலா ல் ஸ்கிதிகாலத்தி னளவை முன்னஞ் சொல்கின்றேன் கேளும். (கஅஉ)

உதயபுரம் ஸஹஸ்ரானே பிஹெஹு
 ஜாண ஜநநஃ | நிஸாதாவ துஹொரா
 து ஜானநாஸ பராபுகெ || கஅந
 விவொயாவுகெ கு ஜெரெணெஷு ப்ர
 சுதாஜி நிவாயுகெ | கஅந
 கிருதயுகமுதலான நான்குயுகமு மாயிரமுறை தி

ரும்பின் பிரமாவிற் கேள் பகலாகும். ஆவ்வளவே ரி
ரவும். ஆகக் கூடிய தினங்கள் முன்னூற் றறுபதானால்
ஓர்வருஷம். அவ்வருஷம் ஒன்று பத்து நூறு இதுமு
தலாக வருங் கணக்கில் பார்த்தமென்னும் கணக்குவ
னாயி லானால் இந்த வியஸ்தமான அசுத்தாத்வாவிற்கு
ப் பிரளயமாகும். இந்தப் பிரகிருதிமுதலான ஐப்பாதா
னகாரணங்கள் சிருஷ்டிக்கு விபரீதமாய்த் தலைமுாகச்
சம்ஹரிக்கப்படும். (கஅந — கஅந ௨)

அப்போ ததற் கதிகாரிக ளெவ்வித மிருப்பரெ
வில்?

தஜா ரு-ஹிஸாகம் வீரஸ்ரீகணேசு
புயாநவாஃ | ஸக்யாசு ௨) ஜதகஸூத்ரு
கூஃ ஸக்யாசு ௨) ஜதகஸூத்ரு
கூஃ ஸக்யாசு ௨) ஜதகஸூத்ரு

புக்ருதி ஸாஸ்யாது கா லு க்ரு ஸா
பாஜா ஸக்யாசு ௨) ஜதகஸூத்ரு

அப்போது சதருத்ரர்களும் வீரபத்ரா ஸ்ரீகண்ட
தேவரும் குரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் முதலான
பிரதானாதிகாரிகளும் தங்களா ஸதிஷ்டிக்கத் தக்கதாயும்
அப்போது சத்திருபமாதலாற் சூக்ஷ்மமாய் மிருக்கின்
ற ஜகத்தையும் பிரகிருதியி லிராநின்ற கர்மவாசனையு
ள்ளவர்களாயும் க்ஷிதிமுதல் கலைவனாயி லிருக்குந் தத்
வங்களா லுண்டாக்கப்பட்ட சூக்ஷ்மதேக முள்ளவர்க
ளாய் மிருக்கின்ற அணுக்களையும் தமது சத்தியா லதி

ஷ்டித்துக்கொண்டு அந்தப் பிரளயகால முடிவுவரையி
லிருப்பார்கள். (கஅச௨—கஅடு)

ஸி வெஷ்டி ஐந்ருஹுநஹ ஐந்ருஹிவதீ
ஸிதாஃ | காவெஜமக் ஸஜஃஸ்வாஜி ஸா
யிகாரம் ப்ருகவஃதெ || கஅச௩

பின்பு அவரந்தர இருஷ்டி யாரம்பகாலத்திற் பர
மேஸ்வர னிச்சையா லேவப்பட்ட அனந்தாதி வித்
யேஸ்வரர்களாற் பிரேரிக்கப்பட்ட மண்டலேசரென்
று மதிகாரி, ருத்ரர்களாலே பிரவர்த்திக்கப்பட்டவர்க
ளாய்க் கொண்டவர்கள். அந்தக் காலத்தில் ஜகத்தை யு
ண்டாக்கித் தங்கள் தங்க ளதிகாரத்தைச் செய்வார்கள்.

இவ்விடத்திற் பிரகிருதிபிற் கர்மவாசனை யிருக்கு
மென்று சொன்னதிற் சந்தேகித்து ருஷி வினாவுகிறார்.

கஜெ யஜாஜிகந்தஹ மஃணஸ்கௌந சிதள
ஸிதத் | மஃணிநொ நமஃணொவெகி
ப்ருகதா வஃஹுதெகயத் || கஅ௪

தருமாதரும ரூபமான கன்மங் குணமாதலாற் பு
த்திபிலிருக்கும் குணியைவிட்டுக் குண நீங்காதாகையா
ற் பிரகிருதிபி லிருக்குமென்று எவ்வாறு சொல்ல
லாம். (கஅ௫)

இதற் குத்தரம்.

ஸத ஸ்வஃகி மஃணஃகஜெ நாவெ

கி ம-ணினொம-ணஃ | ஷெஹாக்ஷ வஹ
 ஹ-குஜீ நானாஃஷுஷா ததெத்ராவயயு-
 தெ || கஅஅ

கன்மம் புத்திகுண மென்பதும், குணியைவிட்டுக்
 குணம் நீங்காதென்பது முண்மை. ஆனும் சரீரேந்திரி
 ய விஷய போக பூமிகளெல்லா மவ்விடத்தி விருப்ப
 தா லுபசாரமாகச் சொல்லியது. (கஅஅ)

இவ்வா லுபசாரமாகச் சொல்லுவதற்குத் திருஷ்
 டாந்தம்.

சூயாரொ காரணெகாயெ-ஃ ஸஜீவெ

ஹொவகாரகெ | யஜீராஜிந-ஃ கபுதள

வெகி வக்ஷணாஃ ஸ-குரயொஜம-ஃ || கஅக

முக்யார்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடத்திற் கெள
 ணவிருத்தியாகச் சொல்லு மர்த்தத்தை லக்ஷணையென்
 று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். அஃதெந்நானெ மெ
 ன்னில்? கட்டில் கூப்பிடுகிற தென்னுமிடத்தில் கூப்
 பிடும் பிள்ளைக்குக் கட்டி லாதாரமாகையா லாதார
 த்தி லக்ஷணை. நெல்லைப் பெய்தானென்னு மிடத்தில்
 அதற்குக் காரணமான மழையில் லக்ஷணை. பஞ்ச வஸ்த
 திரமென்னுமிடத்துப் பஞ்சின்காரியமானாலில் லக்ஷ
 ணை. கங்கையி லிடச்சேரியென்னுமிடத்துக் கங்கையின்
 சமீபமான கரையில் லக்ஷணை. பிணை யிருக்கச் சொல்
 லுகிறதென்னுமிடத்துப் பிணை யிருந்த அன்னவியஞ்ச

ஐதிதிருப்தி யேதுவாதலால் உபகாரலக்ஷணை. சிங்கம்
பிள்ளை யென்னுமிடத்துச் சிங்கத்தின்தருமமான செள
ரியாதி குணமிருப்பதால் தருமாநுகார லக்ஷணை. சமக்
கிறவன் மாடென்னு மீடத்து மாடுபோல் முதுகில் சம
ப்பதால் ஆகாராநுகாரலக்ஷணை. இவ்வாறு முக்கியார்த்
தஞ் சொல்லக்கூடாத விடங்களிலெல்லாம் உபசாரமா
க லக்ஷணை சொல்கின்றார்கள். (கஅ௧)

வனவம் ம—ணா ஜிஸ ம—ராணாம் வரூ
ஜெ— ம—ணகாரணம் ; கூறா வெவீ க
வாஜாயா ஸாயிகாரவராஜீ—வீ||கக௦
தனிவபுதள நிவத—ஜெ ஜெவாவ உ
யிகாரிணை ; ஸஉ—ஸித ஜாஜிகொ யஸா
டியிகார ஸஜாபுயம் || கக௧

இப்படிக்குணமுதலான சிருஷ்டிகட்குப் பரார்
த்தமென்னுங் காலமுடிவில் லயமுண்டாகிற தெப்படி
யென்னில்? இந்தக் குணங்கட்குக் காரணமான அவ்ய
த்த மானது கலையி லொடுங்குகிறது. அந்தக் கலை தன்
னதிகாரத்தை விட் டொழிந்த மாயையி லடங்குகிறது.
மாயாதிகார மொழிந்தவுடனே அந்த மாயாதிகாரிகள்
ன் சிருஷ்டியாதி யதிகாரம் மாயையை யாச்ரயித்த தா
கையா லவர்களு மொழிந்திருக்கிறார்கள். (கக௦—கக௧)

இப்படி யசுத்தாத்வாவின் சங்கராஞ் சொல்லியா
யிற்று. இனி, சுத்தாத்வாவின் சங்கராஞ் சொல்கின்
றார்.

வனவ ஜெத்ருஸ ஜெவெஷு- விஸுத்
 லீ ஜெவெஷு! விஜ்ஜிஜி ஸஜாதத் தக்
 ஸிந்- ஜெவெஷு வம் யுநி|| ககஉ

நாஜிஜி வராஸகி ஸகிஜி ஸபஹ
 ரு|| ககஉ

இவ்வாறு மந்திரோசர் முதலான அனந்தாதி மந்திர
 மகேஸ்வரர் தங்க ளதிகார மொழிந்தபடியாற் பர கைவ
 ல்யத்தை யடைந்தபோது சுத்த வித்யாதத்வ மானது
 சதாசிவதத்வத்தி லொடுங்குகிறது. அந்தச் சதாசிவதத்
 வம் விந்துவிலும், விந்து நாதத்திலும், நாதம் பராசத்
 தியிலு மொடுங்குகிறது. கலையின் வ்யாபாரத்தை யெ
 ஸ்லா மொடுக்கிக்கொண்ட அந்தச் சத்தியை சாக்ஷா
 த் பரமேஸ்வரர் தமக்குள்ளே உபசங்கராஞ் செய்து
 கொள்ளுகிறார். (ககஉ—ககஉ, ம)

ஹிநா- விஸுஜாஜெவம் ஜாயாயாஸு
 வராஸிவ! சுகவயு ஸஜிஜி ஹகா ஸா
 வம் ஸுஜெஷு புவத்-ஜெ||ககஉ

இந்தப் பிரகாரம் பரமேஸ்வரர் சம்சாரிகளுக்கும்
 மாயைக்கும் இளைப்பாற்றுதற் பொருட்டுத் தமது ஞா
 னசத்தியாலே பிரளயத்தை யுண்டாக்கி மறுபடியும் மு
 ன்போலவே சிருஷ்டியிலே பிரவர்த்திக்கிறார். (ககஉ, ம)

கந —வது, அத்வ ப்ரகரண்ம்.

கஅடு

னவா தகூாநி லாவாஸு லவநாநி
வபெஞ்விவ | ஸாஹா ஸாஹா யநொவி
பு வுராவுராதாநி ஸஜாஸதஃ || ககசுஉ

இந்தப்படி சுத்தாசுத்தாத்வாக்களிலே தத்வங்களு
ம் பாவங்களும் புவனங்களும் சரீரங்களும் தத்தங் கார
ணங்களி லிலபிக்குமென்றுசுருக்கமாகச் சொன்னேன்.

பிரச்னை.

விஜ்ஜா வனூண-பெஹஸு விந் -
நாபொடிய காரணஃ | வனூஸதஃ வ
ஸாஜாமஃ கஹாவாஃ புத்யாஃ ஸி
தாஃ || ககடுஉ

சுத்தாத்வாவில் பாவங்களுக்கு லயஞ்சொல்லிய
து, அவ்விடத்து வித்தை சதாசிவம் விந்து நாதம் பராச
த்தி என்று ஐந்து ஸ்கந்தரூபமான சுத்தாத்வாவிலே பா
வங்களும் பிரத்யயங்களு மெங்கே யிருக்கும். (ககடுஉ)

இதற் குத்தரம்.

நாடிஸு குக்ஷஃ கலாகால ராமய-மெழ
ஸபஞா-மெஷிஸு-குமஃ வனூகலொ
நாடிஃ வனூததா ஸுயொதி-மெ || ககசுஉ
புயாநாதி உத-மு-நி நியிவி-

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

பெருந்திருநாள் தருமபெருமான் ஸ்ரீ தருமநா

கக அடி

சுத்தாத்வா பஞ்ச ஸ்கந்தமானபோதிலும் அதில் விந்து தத்வ மடங்கி யிருக்கிறபடியால் பாவப் பிரத்தியயங்களு யிருப்பதற்கு விரோதமில்லை. அஃ தெவ்வா தென்னில்? சூக்குமமாகிய பரநாதமே கலை காலம் ராகம் வித்தை புருடன் என்னும் ஐந்து தத்வங்களுக் காச்ரயமாய்ப் பஞ்ச கலையென்று பெயர்கொண்டு ஸ்தூலநாத மாகிறது. விந்துவானது அவ்விபத்தம் குணதத்வம் புத்திதத்வம் ஆங்காரம் என்னும் நான்குபாசக் கிரந்திக் காதாரமாய்ச் சதுஷ்கலையென்னப்படுகிறது. அதில் ஆங்காரத்தில் மனமுதலான இந்திரியங்களும், புத்தியில் முன்சொன்னபடி பாவப் பிரத்தியயங்களு யிருக்கும். பஞ்ச மந்திர மூர்த்தியான சதாசிவ தேவர் பஞ்ச தன்மாத்தினாகளை யதிஷ்டித்துக்கொண்டிருப்பார். சூக்கும தேகத்தை யுண்டாக்கு

ம் பூதங்களில் மந்திரோசர்கள் வியாபித் திருப்பர். பிரு
திவியாதி ஸ்தூலபூதங்களிலே மந்திரங்கள் வியாபித்தி
ருக்கும். இவ்வாறு சுத்தாத்வாவு மிவற்றையெல்லா மு
ள்ளடக்கிக்கொண் டிருக்குமென்பது கருத்து. (ககக௧௧
—கக௭௭—கக௭௭)

உரைத்த வித்யாபாதத்தை முடிக்கவும், மேலு
ரைக்கவேண்டிய கிரியாபாதத்தைச் சூசிப்பிக்கவும் ஸ்
லோகஞ் சொல்கின்றார்.

ஐத்யஜண—மிரொயி யானஸீஜாடி ௨
டி௨டி௦ பஸ—ஜித ஸுதடி௨தி: வாஸ
ஜாலஸ—ஹொரி தடி—பஸஜி த்ரிதவ
ஷுஜாண கி—யாதொர—உடிவிஹ தஸ
கிஸாஹஷி ஜிசு ஸஹக் || ககக௧௨

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதாயும் பகசாஸ்திரங்க
ளிற் பதிந்த ஞானமுள்ளவர்களா லறியப்படாததாயு
மிருக்கின்ற மலம் கன்மம் மாயை முதலான மிகுந்த ப்
சங்களாகிய வலையை நீக்குவதற் கேது வேதென்னில் ?
மேற்சொல்லுந் திஷாக் கிரமத்தினாலே பிரகாசமான
தடையற்ற வல்லமையுள்ள சிவமந்திர சம்பத்தாகும் தீ
ஷாக் கிரியாநுஷ்டானத்தினற் கூர்மையான தனது ச
த்தியுள்ள சிவமந்திர சம்பத்தானது மலமுதலான பா

சங்களைப்போக்கி மேலான சிரேயஸிற்கு நிமித்தமா
குமென்பது கருத்து. (கககம)

பதின்மூன்றாவது, அத்வ பாகாணம்
முற்றிற்று.

ம்ருகேந்திர வித்யாபாதமுடிந்தது.

ம்ருகேந்திராகம வித்தியாபாதம்

படலம்—கக இ—கடிய

ஸ்லோகம்—சச நம.



சமஸ்கிருத உளையாசிரியர் வாக்யம்.

கிஷ்ஞநவயொயி யடிஷிக்ஷிணி
ஷிஷுதா ப்ரெயஸிக்ஷுதா ன
வநாநிஷுதாஷிஷுதா கவிஷ்வ ஸரொ
வித ப்ரக்ஷுதவஸு ஜீஜாஸநாநுமெம்
ஷிஷிஷுதாவிஷ்வஸு—ராதா ததிஷா ஜா
ஷரஃ || க

இந்த மிருகேந்திராகம வியாக்யானத்தில் ஏதாவ
தொருசொல் உபயோக மில்லாததாயும் பிரகிருதமா
காமலு மிருந்தபேரிலும் அது சமயத்திற்குத் தக்க

படி உசிதமான பிரகிருத வஸ்துவை விசேஷித்து வி
சாரிக்கும் பொருட் டாதலாற் பிரகிருதத்தில் நிஷ்பிர
யோசன மாகாது. ஆதலா விதனிடத்தில் இந்தச் சாஸ்
திரார்த்தந் தெரிந்தவர்களுக்கு மிகவு மன்புண்டாகக்
கடவது. (க)

ஸாக்ஸகண ஸ்ரீஜிஜ்ஜாக்ஸா டிந
முஹம்ஸா | நாராயணகண ஹோகக்
வஹ்ரெத்ராவ்ரஹயஜ ஸகிடி || ௨

சங்கரகண்டருடைய குமாரராகிய பட்டவித்தியா
கண்ட ரிடத்தி லநுக்கிரகம்பெற்ற அவர் குமாரரான
பட்டநாராயணகண்ட லொன்பவ ரிந்த மிருகேந்திராகம
த்திற் குரைசெய்தார். (௨)

இவ்வாறு பட்டவித்யாகண்டருடைய குமாரர்
பட்டநாராயணகண்டர் செய்த மிருகேந்திர விருத்தி
முற்றிற்று.